

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 2646/2014

Dosar nr. 4938/109/2011

Ședința publică din 22 septembrie 2014

Asupra recursurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 88 din 26 februarie 2013 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior, a fost achitat inculpatul S.A., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) și art. 33 lit. a) C. pen. anterior.

În baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior, a fost achitat același inculpat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. anterior.

Prin aceeași sentință, în baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior, a fost achitat inculpatul A.M., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior.

În baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior, a fost achitată inculpata P.D.E., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 26 C. pen. anterior rap. la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, s-a dispus restituirea către inculpatul A.M. a sumei de 29.988 RON, reprezentând sechestrul asigurător instituit prin Ordonanța din 9 februarie 2011 emisă în Dosarul nr. 72/P/2008 al D.N.A. - Serviciul Teritorial Pitești, sumă consemnată la C.B. - Sucursala Pitești, conform recipisei din 18 februarie 2011 și chitanței din 18 februarie 2011, la rămânerea definitivă a hotărârii.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin Rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție nr. 72/P/2008 din 17 octombrie 2011, înregistrat la Tribunalul Argeș la 19 octombrie 2011 sub nr. 4938/109/2011 și strămutat la Tribunalul Dâmbovița, unde a fost înregistrat la data de 7 martie 2012, urmare Sentinței nr. 260 din 20 februarie 2012 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 9261/1/2011, s-a pus în mișcare acțiunea penală și au fost trimiși în judecată S.A., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) și art. 33 lit. a) C. pen. anterior și a celei prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. anterior; A.M., cercetat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și P.D.E., cercetată sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 26 C. pen. anterior rap. la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților S.S., pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prevăzută și pedepsită de art. 26 raportat la art. 255 alin. (1) C. pen. anterior, art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior, U.M.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (1) C. pen. anterior, rap. la art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 78/2000 și dare de mită prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior, rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen. anterior și S.A., pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prevăzută de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior, rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000 și dare de mită prevăzută de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior, rap. la art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen. anterior.

Totodată, s-a dispus disjungerea urmăririi penale, constituirea unui nou dosar și continuarea urmăririi penale față de S.A. pentru infracțiunea de luare de mită prevăzută și pedepsită de art. 254 alin. (1) și (2) C. pen. anterior, raportat la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut în actul de sesizare a instanței că, la data de 23 iunie 2008, ofițeri de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești s-au sesizat din oficiu cu privire la faptul că numitul S.A., comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, a primit de la A.M. - director economic în cadrul SC V. SRL Topoloveni, județul Argeș, actualmente SC M.I.I. SRL Topoloveni, suma de 28 milioane ROL, cu titlu de mită, pentru a nu își îndeplini atribuțiile de serviciu sau să și le îndeplinească în mod necorespunzător.

Prin urmare, prin Rezoluția din 7 mai 2010, întocmită în Dosarul nr. 72/P/2008, s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva numiților S.A., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior; art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000; art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 78/2000; art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, toate cu aplicarea art. 33 lit. a) C. pen. anterior; A.M., sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior; U.M.A., sub aspectul comiterii infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art. 254 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, și art. 255 alin. (1) C. pen. anterior raportat la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. anterior și P.D.E., sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 26 C. pen. anterior rap. la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, prin Ordonanța din 18 octombrie 2010, s-a dispus extinderea cercetărilor și începerea urmăririi penale față de S.S., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la infracțiunea de dare de mită, prevăzută și pedepsită de art. 26 rap. la art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior.

S-a arătat că, în perioada ianuarie 2007 - ianuarie 2009, învinuitul S.A., în calitate de comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, a primit de la învinuitul A.M., în calitate de reprezentant al SC V. SRL Topoloveni, cu titlu de mită, suma de 29.988 RON, sub forma unor contracte de prestări servicii - consultanță încheiate de societatea menționată cu SC S.G. SRL Pitești, administrată de S.A.A., soția învinuitului S.A., pentru ca reprezentanții societății să beneficieze de protecția activităților ilicite, protecție asigurată de acesta din urmă în calitate de avocat.

Procurorul a arătat că, practic, suma de bani era remisă pentru ca societatea să fie încunoștințată de actele de control care urmau a se efectua și să nu fie sancționată pentru încălcările normelor legale în domeniul financiar fiscal, dar și că nu se impunea plata acestei sume, cu titlu de consultanță, având în vedere că societatea avea organizat compartiment de evidență financiar-contabilă în care lucrau 4 persoane.

S-a menționat că din înregistrările convorbirilor telefonice efectuate în cauză a rezultat că reprezentanții SC V. SRL Topoloveni discutau numai cu învinuitul S.A. legat de controalele efectuate de subordonații acestuia și niciodată nu au discutat cu S.A.A. legat de așa-zisele activități de consultanță prestate de către aceasta.

În ceea ce privește societatea S.G. SRL Pitești, având ca obiect principal de activitate "activități de consultanță pentru afaceri și management", s-a reținut că a fost înființată de învinuitul S.A., prin intermediul soției sale, S.A.A., imediat după numirea sa la conducerea Gărzii Financiare - Secția Argeș, iar prin intermediul societății se primea, în mod indirect, mită de către funcționarul public S.A., prin intermediul unor contracte de consultanță încheiate de așa-zisele societăți consiliate de către soția sa, printre clienți numărându-se și SC V. SRL Topoloveni, care, în perioada 26 februarie 2007 - 2 februarie 2009, a plătit societății de consultanță suma de 29.988 RON, pe bază de facturi, dar numai 10 din cele 23 au fost însoțite de rapoarte de lucru.

În cauză s-a dispus efectuarea unui raport de constatare de către specialistul D.N.A., care a concluzionat că, din cele 23 de facturi de prestări servicii, în contrapartidă, au fost întocmite doar 10 rapoarte de lucru, pentru lunile ianuarie, aprilie și octombrie 2007, ianuarie, aprilie, iulie și octombrie 2008 și ianuarie și aprilie 2009, că cele 10 rapoarte conțin numai date generale, fără niciun fel de personalizare referitoare la situația existentă în rulajele sau soldurile conturilor contabile ale SC V. SRL, aferente perioadei la care se referă, că acestea sunt tip "șablon", cu caracter general-universal, valabil în cazul oricărei societăți comerciale, fără a exista niciun fel de element care să certifice că aceste rapoarte fac trimitere la situația efectivă existentă la societatea SC V. SRL Topoloveni.

De asemenea, actul de constatare reține că în raportul de lucru din luna aprilie 2007 s-a menționat acordarea consultanței cu privire la întocmirea bilanțului contabil la 30 iunie 2007 și a contului de profit și pierdere la semestrul 1/2007, în timp ce în raportul din ianuarie 2007 s-a menționat că au fost analizate rezultatele economico-financiare la 31 martie 2007, aspecte imposibil de realizat în practică sub raportul logicii temporale a derulării activităților, în timp ce rapoartele din aprilie 2007 și octombrie 2007 sunt identice, operațiunile fiind consemnate doar într-o ordine diferită, iar raportul aferent lunii aprilie 2008 conține operațiuni consemnate și în raportul de lucru aferent aceleiași luni privind societatea M. SRL.

Totodată, se precizează că, în rapoartele de lucru întocmite, s-a consemnat că ar fi fost verificate și declarațiile de impozite și taxe, ceea ce nu se poate justifica nici măcar din punct de vedere pur formal, deoarece verificarea declarațiilor de impozite și taxe reprezintă obiect al consultanței fiscale, iar SC S.G. SRL nu figurează ca societate autorizată de Camera Consultanților Fiscali să presteze activitate de consultanță în domeniul fiscal.

Mai mult, s-a reținut că SC V. SRL Topoloveni a avut organizat în perioada 2007 - 2009 compartiment intern de contabilitate, constituit din 4 persoane angajate și nu avea încheiate alte contracte de consultanță economică-financiară, consultanță fiscală și analiză financiară.

S-a mai reținut în actul de sesizare a instanței că, din verificările efectuate, s-a stabilit că, în perioada 2007 - 2009, comisarii Gărzii Financiare - Secția Argeș au efectuat un număr de 4 controale la SC V. SRL Topoloveni, în zilele de 31 ianuarie 2007, 11 august 2008, 16 octombrie 2008 și 24 februarie 2009, ocazie cu care au fost întocmite numai 2 procese-verbale de constatare a contravenției, în urma cărora au fost aplicate fie o sancțiune modică de 1000 RON, fie s-au întocmit note unilaterale, cum a fost cazul controlului efectuat la 16 octombrie 2008, fie note de constatare în urma controlului din 24 februarie 2009.

S-a concluzionat că din probele administrate rezultă indubitabil că reprezentanții SC V. SRL Topoloveni "își cumpărau liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare prin plata mitei sub forma contractelor de consultanță către comisarul șef al Gărzii Financiare, învinuitul S.A.

A fost redată convorbirea interceptată la data de 23 aprilie 2008, ora 08:59, în baza autorizației nr. 25/2008 emisă de Tribunalul Argeș, purtată între învinuitul S.S., reprezentant al SC V. SRL Topoloveni și un alt angajat al societății, precizându-se că interlocutorul lui S.S. este învinuitul A.M., care a și recunoscut remiterea sumei de bani, dar numai pentru contractul de consultanță încheiat cu SC S.G. SRL Pitești și a arătat că pachetul la care se făcea referire în convorbire reprezenta o mostră de conserve, care urma a fi dată numitei S.A.A., dar și că l-a contactat telefonic pe învinuitul S.A., în legătură cu un control efectuat de comisarii ai Gărzii Financiare la data de 11 august 2008 la sediul SC V. SRL Topoloveni, iar când l-a încunoștințat pe S.A. despre control spunându-i că sunt probleme, funcționarul public i-a dat de înțeles că va rezolva situația.

S-a reținut că din cuprinsul convorbirii rezultă că, deși era un control inopinat, învinuitul S.A. i-a precizat celui alt învinuit care este obiectul controlului și i-a spus să nu-și facă niciun fel de probleme, învinuitul A.M. răspunzându-i că își va onora obligația, folosind cuvintele "să fac și eu bilanțul".

S-a mai arătat că, în continuare, învinuitul S.A. l-a contactat pe martorul M.V., adjunctul său, și i-a cerut să-i spună care sunt comisarii care efectuează controlul și despre ce este vorba, convorbire redată, de asemenea.

S-a precizat că din actele de urmărire penală a rezultat indubitabil că suma de 29.988 RON reprezintă mita primită de către învinuitul S.A. de la învinuitul A.M., reprezentant al SC V. SRL Topoloveni, pentru ca funcționarul public S.A. să protejeze activitățile ilicite derulate de societate, dar și că toate contractele de prestări servicii erau semnate la rubrica "prestator" de către S.A.A. pentru SC S.G. SRL, iar ulterior erau remise societăților ale căror interese se impunea a fi protejate, cu semnătura acesteia, scanată sau xeroxată.

Mai mult, s-a precizat că rapoartele de lucru întocmite pentru SC V. SRL Topoloveni sunt aproximativ identice, neavând niciun element de particularitate legat de activitatea societății, fiind reluate elemente și nu justificau efectuarea unei plăți către SC S.G. SRL Pitești, suma plătită constituind obiectul infracțiunilor de corupție, respectiv de luare și dare de mită.

Cu privire la infracțiunea de furnizare de informații care nu sunt destinate publicității, prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, săvârșită de către învinuitul S.A. sub forma autoratului și de învinuita P.D.E. sub forma complicității, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că învinuitul S.A., în calitate de comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș și de președinte al Comisiei de examinare pentru examenul organizat în luna decembrie 2008 în vederea ocupării funcțiilor de comisar debutant în cadrul Gărzii Financiare - Secția Argeș, a furnizat, fără drept, subiectele pentru examen învinuitei P.D.E., informații care nu erau destinate publicității, astfel încât aceasta a promovat examenul și a fost numită

comisar debutant în cadrul Gărzii Financiare - Secția Argeș.

S-a arătat că, la data de 8 octombrie 2008, Garda Financiară - Comisariatul General a comunicat Gărzii Financiare - Secția Argeș, avizul favorabil de scoatere la concurs a 2 posturi vacante de comisar clasa I - grad profesional debutant și un post de referent clasa a II-a, grad profesional principal, treapta 3, ca urmare a solicitării formulate de cea din urmă cu Adresa din 6 octombrie 2008.

Totodată, Agenția Națională a Funcționarilor Publici a avizat favorabil, prin Adresa din 4 noiembrie 2008, organizarea concursului pentru ocuparea celor două funcții vacante și, în baza Ordinului nr. 11406 din 3 noiembrie 2008, a aprobat participarea numitei D.A. în calitate de reprezentant al agenției în comisia de concurs pentru concursul care urma să se desfășoare în intervalul 10 - 12 decembrie 2008, dar și a numitei V.M., consilier în cadrul A.N.F.P., în comisia de soluționare a contestațiilor.

Garda Financiară Argeș a solicitat, cu Adresa din 6 noiembrie 2008, Regiei Autonome M. Of. publicarea anunțului privind organizarea concursului pentru ocuparea funcțiilor publice vacante de comisar debutant și referent principal în cadrul Gărzii Financiare - Secția Argeș, care s-a realizat în M. Of. nr. 626/07.11.2008, iar prin Decizia nr. 93/AG din 25 noiembrie 2008 a desemnat comisia de concurs pentru examenul care trebuia să se desfășoare la data de 10 decembrie 2008 - proba scrisă, iar la data de 12 decembrie 2008 - proba interviului, comisie din care a făcut parte învinuitul S.A., în calitate de președinte al comisiei, S.M. - comisar superior în cadrul Gărzii Financiare - Comisariatul General și D.A., șef birou în cadrul A.N.F.P., ambii în calitate de membri, iar A.D., expert în cadrul Gărzii Financiare - Secția Argeș, ca secretar al comisiei.

Prin Decizia nr. 94/AG din 25 noiembrie 2008 s-a desemnat și comisia de soluționare a contestațiilor, în componența căreia au intrat: în calitate de președinte, comisarul șef adjunct M.V., iar ca membri, comisar superior M.L. și V.M., consilier în cadrul A.N.F.P.

S-a reținut de către procuror că întrucât fiul învinuitului S.A. urma să susțină concursul pentru obținerea titlului de doctor la Universitatea L.B. din Sibiu, conducător de doctorat fiind învinuitul U.M.A., învinuitul S.A. s-a simțit obligat, la rândul său, să efectueze o contraprestație, și anume, pe căi oculte, să o sprijine pe învinuita P.E.D. să promoveze examenul organizat la Garda Financiară și să obțină postul de comisar debutant, în condițiile în care, la data de 1 noiembrie 2008, între Universitatea L.B. și S.F.B., respectiv profesorul universitar doctor U.M.A., a fost încheiat contractul de studii universitare de doctorat pentru doctoranzii cu frecvență, cu bursă finanțată din cadrul POSDRU, contract în care învinuitul S.A. avea calitatea de girant și potrivit căruia doctorandul avea dreptul la bursă lunară, pe o perioadă de 36 de luni, începând cu data de 1 noiembrie 2008 și dreptul la bursă pentru perioada în care efectua stagiul în străinătate.

S-a arătat că, având în vedere că pentru ocuparea postului de comisar inițial se cerea ca persoanele candidate să aibă vechime în muncă, întrucât conducerea centrală a Gărzii nu acceptase ca postul să fie de comisar debutant, învinuitul S.A. și-a oferit disponibilitatea să o sprijine pe învinuita P.D.E., procurându-i o adeverință falsificată din care să rezulte că ar avea vechime în muncă, șens în care a fost redată convorbirea înregistrată la data de 18 septembrie 2008, ora 17:32, după cum a fost redată și o altă convorbire telefonică a învinuitului S.A. cu profesorul U.M.A., în care îi solicita acestuia să o înștiințeze pe învinuita P.E.D. să se deplaseze pentru a avea o discuție cu el.

Ulterior înștiințării făcute de către învinuitul U.M.A., că fiul lui S.A. este doctorand cu bursă, învinuitul S.A. a avut o nouă discuție telefonică cu profesorul U.M.A., redată, de asemenea, convorbire în legătură cu care se reține că învinuitul S.A. i-a spus celuilalt învinuit că va rezolva problema cu P.E.D. privind ocuparea de către aceasta a postului de comisar la Garda Financiară - Secția Argeș, pentru ca, la data de 8 noiembrie 2008, să-i comunice faptul că a venit aprobarea privind derularea examenului și că urmează să-și respecte înțelegerea avută cu acesta, fiind redată, în acest sens, convorbirea telefonică dintre cei doi.

S-a reținut de către procuror și faptul că, din convorbirile telefonice purtate de învinuitul S.A., redate și ele, rezultă că, ulterior, acesta a făcut verificări în legătură cu membrii comisiei care vor fi desemnați pentru examenul din luna decembrie 2008, cerând relații de la un amic al său din cadrul structurii centrale a Gărzii Financiare.

De asemenea, s-a arătat că, la data de 25 noiembrie 2008, învinuita P.E.D. discută cu un interlocutor, care îi sugerează să-i solicite lui S.A. să-i furnizeze subiectele de examen, care, de altfel, ar fi fost furnizate la data de 9 decembrie 2008, prin intermediul conducătorului auto P.V., angajat al Gărzii Financiare Argeș.

Învinuita a discutat și cu actualul soț, căruia i-a relatat că ar fi primit "mai în amănunt" subiectele pentru examenul organizat în cursul lunii decembrie 2008, iar după susținerea probei scrise, la data de 10 decembrie 2008, a discutat din nou cu acesta și i-a relatat despre modalitatea de desfășurare a examenului, bărbatul întrebând-o dacă subiectele au

fost cele furnizate de către învinuitul S.A., fapt confirmat de către ea, aceasta discutând și cu un alt membru al familiei, care i-a cerut să încunoștințe și pe membrii familiei U.M.A., dar și cu mama sa, care a întrebat-o dacă a făcut semnul pe lucrare pentru ca învinuitul S.A. să știe care este lucrarea sa.

S-a reținut în rechizitoriu că, deși ar fi trebuit să existe două variante de subiecte pentru examenul din sesiunea decembrie 2008, în realitate a fost întocmită o singură variantă, introdusă în două plicuri închise, creându-se aparența existenței a două variante de subiecte, că, în realitate, subiectele au fost concepute de învinuitul S.A., iar ceilalți membri ai comisiei au semnat filele ce consemnau subiectele, în acest fel explicându-se și faptul că acesta s-a interesat în legătură cu membrii comisiei de examinare și a fost asigurat de interlocutor că "nici nu-și bagă nasul".

Ulterior promovării examenului la data de 11 decembrie 2008, învinuita P.E.D. discută cu soțul său P.F.A., dar și cu învinuitul U.M.A., care, la rândul său, discută la data de 13 decembrie 2008 cu o persoană de sex masculin despre "succesul" învinuitei.

S-a apreciat că, din probele administrate, rezultă că învinuitul S.A., în calitate de deținut, a folosit atât în mod direct, cât și indirect, informații care nu sunt destinate publicității și a permis accesul unor persoane neautorizate la aceste informații, furnizând, practic, subiectele pentru examen învinuitei P.D.E., căreia i-a creat un avantaj nemeritat la concursul organizat în sesiunea decembrie 2008 la Garda Financiară - Secția Argeș.

S-a reținut de către procuror că, practic, în acest mod, învinuitul S.A. "își plătea o datorie" către învinuitul U.M.A., care se află în relații de rudenie cu învinuita P.D.E., care a folosit informații care nu erau destinate publicității, fiind certă înțelegerea frauduloasă între aceasta și învinuitul S.A.

S-a apreciat că fapta învinuitului S.A. care, în calitate de comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, a primit, în perioada ianuarie 2007 - ianuarie 2009, suma de 29.988 RON de la învinuitul A.M., reprezentant al SC V. SRL Topoloveni, pentru ca, în calitate de deținut, să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le îndeplinească în mod necorespunzător, respectiv să asigure protecția activităților economice ilicite derulate de societatea anterior menționată, respectiv să-i încunoștințe pe reprezentanții acestei societăți cu privire la acțiunile de control ori să influențeze actele de control întocmite de subordonații săi, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, săvârșită în formă continuată, prevăzută și pedepsită de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior raportat la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior.

De asemenea, s-a reținut că fapta aceluiași învinuit care, în calitate de comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, respectiv președinte al comisiei de examinare pentru examenul organizat în cursul lunii decembrie 2008, a furnizat, fără drept, subiectele pentru concurs învinuitei P.D.E., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

S-a apreciat că fapta învinuitului A.M. de a remite suma de 29.988 RON învinuitului S.A. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită, săvârșită în formă continuată, infracțiune prevăzută și pedepsită de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior raportat la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior.

Cu privire la P.D.E., s-a apreciat că fapta acesteia care, în calitate de beneficiar al informațiilor nepublice furnizate de învinuitul S.A., l-a ajutat și sprijinit pe acesta și a beneficiat de activitatea infracțională a învinuitului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 26 C. pen. anterior raportat la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Prin Ordonanța din 9 februarie 2011 s-a dispus instituirea sechestrului penal asupra bunurilor mobile și imobile aparținând învinuiților S.A., A.M. și S.S., până la concurența sumei de 29.988 RON.

Învinuitul A.M. a pus la dispoziția organelor de urmărire penală, la data de 21 februarie 2011, dovada consemnării la C.B. - Sucursala Pitești a sumei menționate, predând și originalul recipisei de consemnare din 18 februarie 2011 și chitanța din 18 februarie 2011.

Referitor la celelalte soluții dispuse în cauză, s-a reținut că, prin Rezoluția nr. 72/P/2008 din 7 mai 2010, s-a dispus începerea urmăririi penale față de S.A., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare de mită și dare de mită, iar față de învinuitul U.M.A., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de luare și dare de mită, constând în aceea că, în baza unei înțelegeri anterioare, au convenit ca S.A., în calitate de șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, să o sprijine pe învinuita P.D.E. să promoveze examenul pentru ocuparea unui post de comisar debutant, prin comunicarea subiectelor de concurs, iar în schimbul acestui serviciu, învinuitul U.M.A., rudă cu aceasta, în calitate de profesor universitar doctor în

cadru Universității L.B. din Sibiu și conducător de doctorat, să-l ajute pe S.F.B., fiul învinutului S.A., să promoveze examenul de doctorat și să obțină o bursă de studii.

S-a reținut că din actele de urmărire penală a rezultat că nu există o legătură de cauzalitate între cele două contraprestații și nu a existat intenția directă ca latură subiectivă a infracțiunilor de luare și dare de mită, dispunându-se, prin urmare, scoaterea de sub urmărire penală a învinuiților S.A. și U.M.A. cu privire la aceste fapte.

În ceea ce îl privește pe învinuitul S.S., s-a reținut că din actele de urmărire penală nu rezultă în mod indubitabil că ar fi înlesnit sau sprijinit săvârșirea infracțiunii de dare de mită de către învinuitul A.M. și, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii pentru care s-a început urmărirea penală, lipsind latura obiectivă specifică infracțiunii de complicitate la dare de mită, s-a dispus și scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

S-a apreciat că se impune disjungerea cercetărilor și constituirea unui nou dosar în vederea continuării cercetărilor sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de dare de mită față de reprezentanții societăților care au plătit sume de bani pe așa-zise contracte de consultanță în mod indirect față de S.A., față de care urmează să fie continuate cercetările sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită.

S-au enumerat de către procuror probele și mijloacele de probă avute în vedere la stabilirea situației de fapt, aflate în cele 6 volume de urmărire penală.

S-a reținut că învinutului S.A. i s-a adus la cunoștință începerea urmăririi penale la data de 21 mai 2010, când a refuzat să semneze procesul-verbal de luare la cunoștință a învinuirii și a refuzat să dea o declarație în legătură cu învinuirile aduse, iar la prezentarea materialului de urmărire penală, a declarat că nu a intervenit niciodată la subordonații săi care au efectuat controale la SC V. SRL Topoloveni și nu a discutat vreodată cu învinuitul A.M. în legătură cu aceste controale, declarându-se nevinovat în legătură cu învinuirile ce i se aduc, precizând că, pentru prestațiile efectuate de către SC S.G. SRL Pitești în contul SC V. SRL Topoloveni, plățile nu au fost efectuate prin intermediul său sau direct către el, dar și că nu a furnizat niciodată subiectele pentru concurs învinuitei P.E.D., între el și învinuitul U.M.A. neexistând vreo înțelegere pentru a-și face servicii reciproce legate de promovarea examenului pentru școala doctorală de către S.F.B., respectiv promovarea examenului pentru obținerea postului de comisar debutant de către P.E.D.

Rezoluția de începere a urmăririi penale a fost adusă la cunoștință și învinuitului A.M. la data de 20 mai 2010, ocazie cu care a arătat că își menține declarația dată în faza actelor premergătoare și își rezervă dreptul de a nu mai da nicio declarație, aspect asupra căruia a revenit la data de 23 septembrie 2010 când, în prezența apărătorului ales, a precizat că nu recunoaște învinuirea reținută în sarcina sa și că nu i-a dat niciodată învinuitului S.A. vreo sumă de bani.

Învinuita P.D.E. a luat cunoștință de conținutul rezoluției de începere a urmăririi penale la data de 20 mai 2010, când a precizat că își menține declarația dată în faza actelor premergătoare și nu dorește să facă altă declarație.

După înregistrarea dosarului la Tribunalul Dâmbovița, în ședința publică din 11 mai 2011, s-a pus în discuție, conform disp. art. 300 alin. (1) C. proc. pen. anterior, regularitatea actului de sesizare, ocazie cu care inculpatul S.A., prin apărător, a invocat două excepții, apreciind că actul de sesizare nu a fost întocmit corespunzător, solicitând ca, în conformitate cu disp. art. 300 coroborat cu art. 332 C. proc. pen. anterior, să se constate neregularitatea sesizării instanței și să se dispună trimiterea cauzei la procuror, menționând că, în sarcina sa, sunt reținute două fapte, pentru cea prevăzută de art. 12 din Legea nr. 78/2000 lipsind sesizarea organului de urmărire penală, prin procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 23 iunie 2008 organele de cercetare sesizându-se numai pentru fapta de luare de mită, iar ulterior, s-a început urmărirea penală pentru două infracțiuni distincte, fără legătură una cu cealaltă.

S-a mai arătat că cel de-al doilea motiv de nulitate vizează modul de autosesizare a organelor de urmărire penală, modificările existente în procesul-verbal încheiat la 23 iunie 2008, inexistența suportului pe care a fost stocată convorbirea aflată la baza acestui act și inexistența autorizației necesare interceptării.

Totodată, inculpatul A.M., prin apărător, a solicitat, în baza art. 300 și art. 332 C. proc. pen. anterior, trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeș, competent să investigheze cauza, care privește o infracțiune de înșelăciune și nu de luare de mită, iar în ceea ce o privește pe inculpata P.E.D., a arătat că lipsește procesul-verbal de extindere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 18 mai 2012 au fost respinse, ca neîntemeiate, cererile de restituire a cauzei la parchet și, ca neîntemeiate, nulitățile invocate de către inculpații S.A. și A.M., prin apărători, constatându-se regularitatea actului de sesizare.

În ședința publică din 28 septembrie 2012, s-a procedat la ascultarea inculpaților S.A. și A.M., după ce li s-au adus la

cunoștință prevederile art. 320¹ C. proc. pen. anterior și au arătat că nu înțeleg să beneficieze de acestea, fiind de acord să dea o declarație în condițiile art. 70 alin. (2) C. proc. pen. anterior.

Cu aceeași ocazie, inculpata P.D.E. a arătat că își rezervă dreptul la tăcere, înțelegând să nu dea nicio declarație în cauză, menținând-o pe cea dată în faza actelor premergătoare, fiind corespunzătoare adevărului și nemaivând nimic de adăugat.

Inculpatul S.A. a arătat că, pe parcursul urmăririi penale, și-a rezervat dreptul la tăcere, fiind indignat de modul în care a fost inculpat și a precizat că nu recunoaște învinuirile care i se aduc.

A menționat că a fost numit comisar șef la Garda Financiară în anul 2001, funcție deținută până în anul 2009, desfășurându-și activitatea cu corectitudine, că nu cunoaște data înființării societății de consultanță de către soția sa, dar ținând seama de numele avut, este posibil ca anul înființării să fie 2002, că obiectul de activitate al societății este de audit financiar, consultanță financiară și evidență contabilă, în condițiile în care, anterior înființării societății, soția sa își desfășurase activitatea ca inspector de specialitate în cadrul D.G.F.P. Argeș, iar firma a înființat-o după pensionare, el necunoscând societățile cu care a derulat contracte de consultanță.

Inculpatul a precizat că, în timpul anchetei, a aflat de derularea contractului cu SC V. SRL Topoloveni, dar și că pe A.M. îl cunoaște de foarte mult timp, ca urmare a activității desfășurate.

A arătat că, potrivit atribuțiilor Gărzii Financiare și tematicii înaintate de către Comisariatul General, organiza controale tematice la societățile din Argeș, controalele fiind inopinabile și stabilite cu aprobarea sa de către comisarul șef adjunct și comisarul șef de divizie.

Garda Financiară avea calitatea și obligația de a verifica importurile efectuate de către societăți, iar societatea V. SRL Topoloveni efectua astfel de importuri, motiv pentru care, în perioada 2007 - 2008, au fost efectuate patru controale la aceasta, despre care a aflat din studiul dosarului.

Controalele se efectuau de către o echipă formată din doi comisari, numiți de șefii de divizie sau comisarul șef adjunct, în fiecare dimineață el aprobând, la ședința operativă, "răspândirile în teritoriu".

A menționat că, în legătură cu unul dintre controalele efectuate la SC V. SRL Topoloveni, a fost sunat de către A.M., așa cum a fost sunat și de alți agenți economici, față de calitatea deținută, iar demersul făcut comisarului adjunct în legătură cu controlul efectuat la acea societate nu era unul anormal, trebuind să știe în permanență obiectul controlului și echipele plecate în teren.

De la societatea în cauză a primit felicitări cu ocazia sărbătorilor sau câte o agendă ori mostre de conserve, fără a primi bani, direct sau indirect, cei la care se face referire în rechizitoriu fiind banii virajați de societate, prin bancă, firmei soției sale, pentru care firma a plătit impozite și taxe.

Inculpatul a precizat că în discuțiile purtate între A.M. și un reprezentant al SC V. SRL Topoloveni nu era vorba de el, ci, eventual, de soția sa, iar dacă se vorbea de "ăla de la Gardă", nu se știe exact dacă era vorba de el, în convorbire pomenindu-se și alte instituții, cum ar fi I.T.M., precum și că nu a avut niciodată întâlniri directe cu A.M. și nu a discutat cu acesta referitor la alte controale ale Gărzii sau privitor la contractul încheiat de societatea sa cu firma soției, iar acesta nu i-a cerut să îi protejeze societatea în schimbul încheierii acestui contract de consultanță și, de altfel, contractul nici nu ar fi putut fi considerat un mijloc prin care el să fi asigurat protecție SC V. SRL Topoloveni.

A arătat și faptul că nu a avut niciodată discuții cu subalternii în legătură cu controalele efectuate la această societate și nici nu ar fi putut face acest lucru, în condițiile în care comisarii care au efectuat controlul au fost dați afară de el cu ocazia unei restructurări, revenind în sistem în urma hotărârilor instanțelor și nici nu a înștiințat pe nimeni din conducerea societății respective în legătură cu controalele care urmau a se efectua la societate, dar și că sancțiunile aplicate nu erau modice, așa cum s-a reținut în dosar, una dintre ele fiind chiar cea maximă prevăzută de O.G. nr. 77/1999, sancțiunile fiind stabilite de comisarii care făceau parte din echipa de control și nicidecum de comisarul șef.

Inculpatul a arătat și faptul că are un băiat care a absolvit A.S.E București, în prezent doctorand al Universității L.B. din Sibiu, sub conducerea profesorului U.M.A., profesor care a fost referent în cadrul comisiei în fața căreia și-a susținut și el teza de doctorat la A.S.E. București în anul 2005 - 2006, că în timpul întâlnirilor avute cu profesorul, acesta i-a comunicat că la unul dintre examenele pe care le organizează Garda Financiară va participa și o cunoștință a sa, informații dobândite însă după data înscrierii la examen.

A arătat că în lunile iunie, iulie ori august 2008, a primit o adresă de la Garda Centrală privind organizarea unui concurs

de comisar debutant, în urma căreia a demarat acțiunile premergătoare pentru organizarea concursului, A.N.A.F. comunicându-i însă că o perioadă nu mai pot fi desfășurate astfel de concursuri.

În convorbirile telefonice avute cu profesorul, legate de nepoata sa, i-a spus că "fata să învețe ca la carte", întrucât va fi un examen exigent, fără a-i promite că o va ajuta în vreun fel, mai ales că examenul s-a desfășurat cu o comisie de examinare formată dintr-un reprezentat al Gărzii Centrale și un reprezentant al funcționarilor publici, el având calitatea de președinte, iar subiectele au fost concepute în dimineața examenului.

Inculpatul a arătat și faptul că Garda Financiară Argeș avea aprobat prin programul de resurse umane al Gărzii Centrale un post de debutant, pentru care nu era necesară o vechime în muncă, neamintindu-și motivele pentru care a discutat cu profesorul U.M.A. în vederea obținerii unei adeverințe privitoare la un loc de muncă, mai ales că P.E.D. a îndeplinit toate condițiile pentru a participa la examen, dosarul său fiind selectat în acest sens.

A precizat că profesorul U.M.A. nu i-a cerut niciodată să-i dea subiectele nepoatei sale ori să o ajute în vreun mod și nici el nu s-a oferit în acest sens, purtând discuții cu toți candidații, la momentul selecției dosarelor, referitoare la bibliografia destul de vastă, mai ales că perioada în care s-au desfășurat procedurile de examinare a fost destul de lungă.

De asemenea, a arătat că a discutat separat și cu P.E.D. și întrucât și alți candidați, dar și aceasta, i-au solicitat să le dea cărți din bibliografie, a fost de acord să-i dea fetei Codul fiscal, pe care i l-a înaintat prin intermediul șoferului său, P.V.

Referitor la membrii comisiei de examinare, a precizat că nu el a fost cel care i-a stabilit, ci instituțiile din care respectivii făceau parte, iar demersurile făcute pentru a afla componența comisiei s-au realizat în vederea asigurării cazării acestora.

Subiectele pentru examen au fost concepute în dimineața acelei zile, când au fost formulate două variante, introduse în plicuri sigilate, la momentul formulării subiectelor stabilindu-se și punctajul pentru fiecare dintre ele, comisia fiind cea care a corectat lucrările, arătând și că subiectele au fost discutate de toți membrii comisiei.

Cu P.E.D. nu a discutat nimic în legătură cu modul în care urma să se desfășoare examenul sau cu modul de redactare a subiectelor, menționând că lucrările se păstrează o perioadă de timp de către secretarul comisiei.

A apreciat că P.E.D. a fost foarte bine pregătită, terminând A.S.E. București cu nota 9.90, putând ocupa oricând un astfel de post, dar și că nu a avantajat-o în niciun fel la examenul susținut, ulterior angajării aceasta integrându-se ușor în colectiv și desfășurându-și activitatea în condiții foarte bune.

Inculpatul A.M. a arătat și el în depoziția dată că nu recunoaște săvârșirea faptelor reținute în sarcina sa, că a fost directorul economic al SC V. SRL Topoloveni, actualmente M.I.I. SRL Topoloveni, societate înființată în anul 2002 prin privatizarea SC V.A., intrată în lichidare judiciară, societate în care avusese, de asemenea, calitatea de director economic, societatea având ca obiect de activitate prelucrarea și industrializarea legumelor și fructelor, dar și a produselor congelate din carne, sosuri, oțet și condimente.

A arătat că societatea are 100 de angajați, acționarul principal, care este și administratorul societății, fiind M.A., al cărui consilier este S.S., că societatea are un birou financiar contabil format inițial din 3 persoane, în prezent fiind 4 angajați și că, în calitate de director economic, a încheiat contractul cu SC S.G. SRL Pitești, care avea ca obiect consultanță în afaceri și management, în condițiile în care, după anul 2005, acționarii au propus dezvoltarea societății printr-o investiție de circa 3 milioane și jumătate de euro, care presupunea relații cu personal extern și cu banca, dar nici el și nici ceilalți angajați nu aveau studii superioare, astfel încât administratorii au hotărât că era necesar un contract de consultanță în legătură cu legislația și partea financiar-contabilă, raportat și la multitudinea modificărilor legislative din acea perioadă.

A ales firma de consultanță cunoscând-o pe doamna S.A.A., care lucrase în domeniul finanțelor, fiind expert contabil, societatea de consultanță urmând să transmită informații pe orice cale - telefonic, e-mail sau în scris -, iar la momentul solicitării expertul trebuia să se deplaseze la societate și să ofere informații referitoare la contabilitatea și rezultatele societății, managementul acesteia și măsurile care trebuiau luate.

Deși inițial contractul a fost încheiat pe o perioadă de 1 an, cum niciuna dintre părți nu a reziliat contractul, acesta s-a derulat în continuare, iar pe parcursul existenței acestuia, doamna S.A.A. le-a comunicat noutățile apărute în domeniu, prezentându-se la societate și purtând discuții cu colegii, în legătură cu problemele constatate. Au convenit ca aceasta să încheie rapoarte, de regulă trimestrial, cu privire la situația financiară a societății, la volumul vânzărilor, la importuri și în general la toată activitatea societății, onorariul fiind plătit prin ordin de plată, în baza facturilor emise lunar de societate.

A apreciat că încheierea contractului de consultanță a fost benefică pentru societate, mai ales că raportările au fost întocmite corespunzător și nu au existat probleme cu finanțele publice, iar societatea și-a dezvoltat obiectul de activitate.

Inculpatul a precizat că au existat 4 sau 5 controale efectuate de Garda Financiară în acea perioadă, fără ca el să solicite ajutorul șefului Gărzii Financiare, că telefonul dat lui S.A., la data de 11 august 2008, a fost în contextul în care tematica controlului era legată de importuri, iar el aprecia că declarațiile date fuseseră întocmite conform legii, neînțelegând obiectul controlului, dorind astfel să se edifice, dar și că, urmare efectuării lui, nu au fost aplicate sancțiuni, neconstatându-se nereguli, în principal datorită consilierii acordate de doamna S.A.A., care a făcut ca documentele să fie întocmite corespunzător.

A arătat că la celelalte controale ale Gărzii au fost aplicate sancțiuni, unele chiar de 50 milioane lei vechi, pe care le-a apreciat ca fiind corect aplicate și referitor la care nu a cerut ajutorul lui S.A.

A recunoscut efectuarea unei convorbiri la data de 23 aprilie 2008 cu angajatul societății, S.S., în care a discutat despre doamna S.A.A., căreia nu-i mai plățiseră facturile și aceasta insista să se efectueze plata, care se realiza prin ordin de plată și niciodată cu bani lichizi, astfel încât referirea la suma de 28 milioane era în legătură cu plata facturilor și nu se referea la inculpatul S.A.

Inculpatul A.M. a mai arătat că, în anul 2009, urmare neplății facturilor, a încetat contractul de consultanță, dar ulterior ieșirii din criza financiară, societatea a încheiat un alt contract de consultanță cu o societate care întocmește raportările către finanțele publice, dar și că, urmare lipsei personalului cu studii superioare la biroul financiar-contabil, societatea a făcut demersuri în vederea angajării unor persoane calificate, inclusiv prin emiterea unor anunțuri în presă ori la televiziunile locale, dar salariile solicitate au fost prea mari în comparație cu cele ce puteau fi acordate de societate, astfel încât s-a considerat că este mai avantajoasă încheierea contractului de consultanță, pentru care se plătea lunar 1200 RON, plus TVA.

La momentul convorbirii avute cu S.S., societatea avea o restanță către societatea de consultanță de mai multe luni, anterior convorbirii achitându-se onorariul pentru lunile septembrie - octombrie 2007, în sumă de 28 milioane lei vechi.

Instanța a admis cererile privind administrarea probei testimoniale, dispunându-se citarea martorilor indicați în rechizitoriu, dar și proba cu înscrisuri și martorii V.S., D.S. și S.S., pe situația de fapt și cu înscrisuri și doi martori în circumstanțierea inculpatului A.M., luându-se act de solicitarea inculpatei P.D.E. că nu dorește administrarea de probe, dar și de solicitarea apărătorului inculpatului S.A. că își rezervă dreptul de a solicita pe parcursul cercetării judecătorești audierea de martori, dar și alte probe în apărare sau în circumstanțiere.

Au fost audiați, sub prestare de jurământ, martorii concepuți în actul de sesizare a instanței M.D., N.D.I., P.V., M.V., D.A., T.E., S.M. și A.D.A.

În declarația dată la 29 octombrie 2012, martorul M.D. a arătat că, în anul 2008, era comisar în cadrul Gărzii Financiare Argeș, că, în calitatea avută, efectua controale tematiche, dar și controale inopinate, conform planificării întocmite de către comisarul șef de divizie și avizate de comisarul șef al Gărzii Financiare, care, la acel moment, era inculpatul S.A., în aceeași echipă, împreună cu comisarul N.D., dar și că "răspândirea în teren" se comunica în ziua respectivă.

A menționat că S.A. nu se implica direct în controalele efectuate, nedându-le indicații și necomunicându-le ce anume trebuie controlat, el personal nefiind niciodată atenționat de către acesta. În legătură cu controlul efectuat la data de 11 august 2008 la firma SC V. SRL Topoloveni, a precizat că a fost unul tematic, legat de achizițiile intracomunitare, raportat la obiectul de activitate al firmei respective, dar și că a efectuat controlul împreună cu colegul său N.D., aflând de programare în dimineața respectivă, nediscutând nici cu inculpatul S.A. și nici cu alți colegi sau șefi referitor la modul în care trebuie desfășurat controlul.

A arătat că, în timpul controlului, la care a participat din partea societății A.M., nu i s-a solicitat nicio intervenție nici din partea inculpatului A.M. și nici din partea inculpatului S.A., iar inculpatul A.M. nu i-a comunicat că l-ar cunoaște pe comisarul șef, dar și în această situație nu ar fi fost influențat în efectuarea controlului.

Cu acea ocazie, au aplicat o amendă contravențională de 1000 RON, încheind un proces-verbal în acest sens, amenda aplicată fiind cea maximă pentru o astfel de contravenție.

Ulterior controlului, s-au prezentat la comisarul șef de divizie, așa cum era regula și au comunicat cele constatate, dar și măsurile luate, fără a fi solicitați să facă comunicări despre cele constatate și altor persoane.

Martorul N.D.I. a arătat și el că, în calitate de comisar la Garda Financiară Argeș, efectuează controale la diferite

societăți, în legătură cu care se întocmește o planificare zilnică de către șeful de divizie, care le și comunică societatea care urmează a fi verificată, stabilind și tema controlului ori că acesta trebuie să fie unul inopinat, precizând că niciodată comisarul șef al gărzii nu îi chema pentru a le comunica ce au de făcut, iar în timpul controalelor nu a fost solicitat de acesta pentru a avea o anumită conduită, cu el având o relație strict profesională și chiar rece.

În anul 2008, cu ocazia controlului la SC V. SRL Topoloveni, făcea echipă cu comisarul M.D. și nici de această dată nu i-au fost date indicații de către inculpatul S.A., nu a fost sunat și nici nu i s-au cerut explicații ulterioare, iar pe parcursul derulării activității respective nu i s-a comunicat de către nimeni că l-ar cunoaște pe inculpatul S.A. și, oricum, nu ar fi fost influențat în vreun fel dacă acest lucru i s-ar fi adus la cunoștință.

A menționat că, în vederea efectuării controlului, a fost repartizat de către șeful de divizie și, cu acea ocazie, au aplicat o sancțiune conform prevederilor O.G. nr. 77/1999, în sumă de 1000 RON, care reprezenta maximum prevăzut de lege.

P.V. a arătat că a fost șoferul inculpatului S.A. timp de 10 ani, că la data de 9 decembrie 2008 a fost chemat de către comisarul șef, care i-a cerut să ia legătura telefonic cu o fată și i-a înmănat pentru aceasta o carte, pe care a răsfoit-o în timp ce aștepta să se întâlnească cu ea și a văzut că era o carte de legislație, fără a constata existența unor adnotări sau a altor hârtii atașate. A precizat că, în momentul în care a sosit persoana cu care trebuia să se întâlnească, nu au purtat nicio discuție, dar a constatat că era tânăra pe care o văzuse în dimineața aceleiași zile la sediu, iar ulterior aceasta s-a angajat la Garda Financiară, fiind vorba despre inculpata P.D.E.

Martorul M.V. a arătat că a deținut funcția de comisar șef adjunct, calitate în care conducea activitatea de control și, împreună cu comisarii șefi de divizie, alcătui programul controalelor la societățile comerciale, pe care îl înscria în situația răspândirii zilnice. Această situație era avizată de el și aprobată de comisarul șef S.A., care avea cunoștința, prin urmare, de situația răspândirii în teren la societățile verificate.

Controalele erau fie tematice, fie în urma unor sesizări și se realizau de către doi comisari, echipa fiind nominalizată de către șeful de divizie. Înainte de plecarea în control, aveau loc ședințe în legătură cu tema vizată, iar ulterior întoarcerii din teren, comisarii șefi verificau actele de control și acolo unde se întâlneau deficiențe, se încheiau procese-verbale.

În ceea ce privește controlul efectuat la societatea V.A., a arătat că nu au existat modificări în privința comisiei de control, că verificarea a vizat achizițiile intracomunitare, dar și că efectuarea controlului a fost dispusă de către el împreună cu șeful de divizie.

A arătat, referitor la discuția telefonică purtată cu inculpatul S.A. la data de 11 august 2008, că acesta l-a întrebat dacă echipa de control a mers la societatea V.A. în legătură cu verificarea achizițiilor intracomunitare, dar și care sunt persoanele care făceau parte din echipa de control, deși inculpatul avea în birou situația răspândirilor în teren. Ulterior, nu a mai avut discuții cu inculpatul în legătură cu această societate, care pentru el nu se remarcase cu nimic, neavând obligații fiscale neplătite, ci avea chiar referințe foarte bune din punct de vedere fiscal.

Ulterior începerii anchetei, a aflat, din discuțiile colegilor, de existența firmei de consultanță care aparținea soției inculpatului S.A. și că aceasta ar fi acordat consultanță societății V.A., ceea ce pentru el constituie o activitate firească pentru un expert contabil, indiferent de calitatea celorlalți membri ai familiei.

A mai arătat că, datorită modului de repartizare a lucrărilor și de efectuare a controalelor, ar fi fost foarte greu ca inculpatul S.A. să poată interveni până la echipa de control, decât în mod direct și bazându-se pe poziția sa de conducător, altfel trebuind să convingă mai multe persoane, printre care și pe el, dar și pe șeful echipei, iar inculpatul are o fire introvertită și nu ar fi purtat astfel de discuții cu nimeni. Martorul a menționat că nu știe ca vreunul dintre comisarii care au efectuat controlul la societatea V.A., respectiv M.D. și N.D., să se fi aflat în relații de prietenie cu inculpatul, N.D. fiind o persoană încăpățânată și fiind, deci, puțin probabil ca inculpatul să îi fi cerut ceva acestuia.

Martorul a precizat că tematica de achiziții intracomunitare era obligatorie, în ea fiind menționate obiectivele care trebuiau verificate și înscrise în actul de control, șeful de divizie putând constata dacă tematica nu a fost respectată. Cum actul de control de la societatea V.A. a fost vizat de șeful de divizie, înseamnă că a fost efectuat un control corect. Ulterior, la această societate nu au fost efectuate alte controale de către Garda Financiară, dar pe baza actelor care se află la această instituție puteau fi oricând efectuate verificări de către o altă echipă.

În legătură cu concursurile organizate pentru angajarea în cadrul Gărzii Financiare, a menționat că din comisia de concurs făceau parte un reprezentant al Comisariatului General, un reprezentant al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici și comisarul șef al Gărzii Financiare.

Pentru concursul organizat în luna decembrie 2008 pentru funcții de execuție, comisia era formată din comisarul șef

S.A., S.M. din partea Comisariatului General și D.A. din partea A.N.F.P., el fiind președintele comisiei de soluționare a contestațiilor.

Subiectele au fost formulate în dimineața zilei în care s-a desfășurat concursul, aspecte pe care le-a observat din biroul său, aflat vis-a-vis de cel al comisariatului șef. Au fost două variante de subiecte, pe care nu le-a cunoscut, el purtând discuții cu S.A. numai în legătură cu tematica. Ulterior notelor acordate de către comisie, a fost formulată o contestație, care însă a fost respinsă și au fost declarate admise două persoane, dintre care una a fost inculpata P.E.D. A precizat că nu s-au mai făcut verificări ale lucrărilor persoanelor admise la concurs, dar oricând acestea s-ar putea efectua pentru a se analiza modul în care au fost acordate notele.

A declarat și faptul că, după angajarea în sistem, inculpata P.E.D. s-a integrat foarte bine într-un colectiv de bărbați, chiar surprinzător pentru el, în condițiile în care era doar la început.

Martora D.A. a precizat că l-a cunoscut pe inculpatul S.A. în urma participării în comisia de concurs pentru ocuparea unor funcții de execuție, în luna decembrie 2008, la Garda Financiară Argeș. La acel moment, era șef de birou în cadrul A.N.F.P. și a fost desemnată să participe în comisia de concurs prin ordinul președintelui A.N.F.P. Anterior numirii în această comisie nu a purtat discuții cu nimeni în legătură cu desemnarea sa, însă, ulterior, a discutat cu șeful comisiei de la Garda Financiară Argeș în legătură cu ora la care se va desfășura concursul. Nu a fost contactată de nimeni în legătură cu o anumită atitudine pe care ar fi trebuit să o aibă în calitate de membru al comisiei de examinare.

S-a prezentat la Garda Financiară Argeș în dimineața concursului și, pentru că știa procedura, participând și în alte comisii de examinare, a cunoscut că fiecare membru al comisiei vine cu propuneri de subiecte, cele propuse de ea privind legislația aferentă funcției publice.

În dimineața concursului, a adus propunerile sale pe un stick pe care l-a înmănat secretarului comisiei, fiecare membru trebuind să propună câte trei subiecte, pentru a fi cuprinse în cele două variante. La Pitești, i-a cunoscut și pe inculpatul S.A., dar și pe celălalt membru al comisiei, propus din partea Comisariatului General și a văzut că amândoi aveau variantele lor de subiecte.

Nu a observat vreo persoană care să fi discutat cu membrii comisiei în legătură cu subiectele care urmau a fi date, chiar dacă în biroul în care discutau intrau și ieșeau diferite persoane.

La momentul conceperii subiectelor a fost de față secretarul comisiei și au fost întocmite două variante de subiecte, personal verificând dacă în cele două plicuri existau alte variante de subiecte.

În sala de concurs s-a deplasat întreaga comisie și a văzut că era o sală plină cu circa 20 de candidați, în aceeași încăpere desfășurându-se și concursul pentru ocuparea unor funcții contractuale.

După ce au fost prezentate plicurile, un candidat a fost solicitat pentru a trage plicul conținând subiectele de concurs. A participat și la corectarea subiectelor. Potrivit legislației, concursul s-a desfășurat în două etape, proba scrisă și apoi proba interviului, când au mai rămas doar câțiva candidați.

Subiectele au avut un grad mediu de dificultate, iar candidații au fost bine pregătiți. Pentru a participa la interviu, trebuia să se obțină cel puțin 50 de puncte. A menționat că unul sau două dintre subiectele propuse de ea s-au regăsit între subiectele de concurs, dar și că, la momentul corectării, nu i s-a cerut să sprijine o anumită persoană și nici nu a observat ca vreuna dintre lucrări să aibă vreun semn particular, situație în care, de altfel, lucrarea ar fi trebuit anulată.

Concursul a fost câștigat de o fată care abia terminase facultatea și de care au fost impresionați pentru că se descurca foarte bine.

În declarația sa, martora T.E. a arătat că a cunoscut-o pe S.A.A. în anul 1972, lucrând cu ea în aceeași unitate, ulterior aceasta desfășurându-și activitatea la Direcția Generală a Finanțelor Publice. A început o nouă colaborare cu aceasta în anul 2007, ea fiind auditor financiar din anul 2006, iar doamna S.A.A. fiind auditor stagiar, motiv pentru care aceasta avea nevoie de semnătura unui auditor pe rapoartele pe care le întocmea. A semnat, alături de ea, un număr de 4 rapoarte de audit la SC A. SA Pitești, SC L. Costești, SC I. Pitești și SC N. Râmnicu Vâlcea SRL, încheind cu aceasta un contract de colaborare, pentru munca prestată primind un onorariu separat.

Pentru două societăți, respectiv SC A. și SC L., contractele în baza cărora au fost întocmite contractele de audit de către doamna S.A.A. au fost semnate în numele său și de aceea a lucrat și ea mai mult la raportul de audit, în timp ce, în cazul celorlalte societăți, doar a supervizat raportul final.

Martora a precizat că banii încasați pentru întocmirea rapoartelor sunt consemnați în rapoartele de activitate care se întocmesc de către auditori și în funcție de venitul încasat se plătește o cotizație variabilă la Camera Auditorilor Financiar, ea plătiind o astfel de cotizație pentru sumele încasate de la SC A. și SC L., în timp ce, pentru celelalte două societăți în care numai a supervizat rapoartele de audit, a plătit cotizație doar pentru suma rezultată din contractul de colaborare încheiat cu doamna S.A.A.

În afară de această societate de audit, doamna S.A.A. avea și o altă societate, al cărui obiect de activitate nu îl cunoaște, dar s-a consultat cu doamna S.A.A. în legătură cu domeniul financiar, aceasta fiind expert contabil și evaluator și deci avea posibilitatea să acorde consultanță în domeniul financiar, dar și al afacerilor și managementului, consultanță care se aprobă de către Oficiul Registrului Comerțului, inclusiv persoanelor care nu au pregătire în domeniul financiar.

A arătat că nu cunoaște exact ce presupunea contractul de consultanță din punctul de vedere al doamnei S.A.A., însă a arătat că acesta reprezintă un acord între două părți, care se realizează în scris sau prin discuții telefonice ori direct sau chiar prin e-mail.

Martorul S.M. a arătat în depoziția sa că a participat la concursul organizat în luna decembrie 2008 în calitate de reprezentant al Comisariatului General, instituție care a aprobat și organizarea concursului. În acea perioadă era șef de divizie la Garda Financiară, calitate în care era desemnat în vederea participării la astfel de concursuri.

Ulterior numirii sale în comisie, a fost contactat telefonic de către inculpatul S.A., care i-a spus că urmează să se prezinte la Pitești pentru participarea la concurs, fără a-i cere însă și subiectele.

Din comisie a făcut parte inculpatul S.A., în calitate de președinte al comisiei și o doamnă din partea A.N.F.P., secretarul comisiei fiind o persoană din cadrul Gărzii Financiare Argeș.

Nu își amintește numărul de subiecte propuse de el, dar știe că acestea au fost tehnoredactate în aceeași încăpere în care se aflau ei și că pe acolo nu a mai trecut decât comisarul șef adjunct, care intra să discute probleme de serviciu.

Au fost întocmite două seturi de subiecte în plicuri diferite, neputând preciza dacă a verificat ca în cele două plicuri să fie variante diferite. Subiectele pentru concurs au fost trase de către unul dintre candidați, care erau în număr de 9 sau 10.

Lucrarea a fost corectată în întregime de fiecare dintre ei și s-a completat o fișă individuală. Au existat trei probe, prima de selectare, a doua scrisă și o probă cu interviu. Din câte își amintește, a fost admisă o fată.

Nu i s-au cerut nici de către inculpat și nici de către alte persoane să aibă o anumită atitudine față de vreun candidat și niciuna dintre lucrări nu i-a atras atenția prin vreun semn particular. Două treimi din întrebări erau formulate de către Garda Financiară, astfel că fiecare dintre membrii comisiei a propus o parte dintre întrebări.

Martora A.D. a arătat că, în anul 2008, a fost desemnată să participe în calitate de secretar la concursul de ocupare a unor posturi la Garda Financiară, mai ales că participase în aceeași calitate și la alte concursuri. A avut atribuții privitor la selecția dosarelor, avizarea înscrisurilor depuse de către candidați și de către comisie, afișarea rezultatelor și întocmirea înscrisurilor care veneau de la comisie.

A întocmit, prin urmare, personal, publicațiile pentru anunțarea concursului, iar la solicitarea președintelui comisiei, comisarul șef S.A., a făcut solicitările pentru desemnarea unui reprezentant din partea A.N.F.P. și a altuia din partea Comisariatului General, neavând cunoștință dacă au fost făcute și demersuri neoficiale pentru desemnarea unor membri în comisia de examinare.

A precizat că membrii comisiei de examinare s-au prezentat la sediul Gărzii în ziua examenului, că, în dimineața concursului, i-au fost înmânate de către comisie două plicuri sigilate, conținând subiectele pentru examen, tehnoredactarea acestora fiind asigurată prin intermediul secretariatului instituției.

În prezența membrilor comisiei, s-au deplasat în sala de concurs, unde unul dintre candidați a ales plicul cu subiectele, după care, în timpul desfășurării examenului, în sală au rămas numai membrii comisiei de examinare, care au și corectat lucrările.

În baza fișei de individualizare întocmită de către fiecare membru al comisiei, a centralizat datele și au afișat rezultatele concursului, la care au participat foarte mulți candidați. În vederea soluționării contestațiilor, a fost desemnată o comisie separată. Nu i s-a solicitat din partea comisarului șef să aibă o conduită preferențială cu privire la dosarul vreunui candidat.

Pentru concursul din luna decembrie 2008 au existat două posturi de comisar, ambele pentru comisar debutant, pentru ocupare fiind solicitate studii superioare juridice sau economice și nefiind necesară vechime, în caz contrar impunându-se depunerea unei adeverințe care să ateste vechimea în muncă.

Condițiile necesare pentru ocuparea funcției de comisar debutant sunt prevăzute în Legea care reglementează condițiile de recrutare a personalului pentru instituțiile publice nr. 188/1999 și H.G. nr. 611/2008.

A mai arătat că, în luna decembrie 2008, secretara instituției, care asigura funcția de secretariat și dactilografiere, era A.T.

În ceea ce îl privește pe inculpatul S.A., a arătat că l-a cunoscut în anul 2004, când s-a angajat la serviciul contabilitate, că acesta nu i-a cerut niciodată să facă lucruri incorecte, că era o persoană riguroasă, serioasă și severă, relațiile acestuia cu restul personalului fiind normale.

Au fost audiați, pe situația de fapt, la solicitarea inculpatului A.M., martorii S.S., V.S. și D.S., acestea din urmă și în circumstanțierea inculpatului.

În declarația dată la 29 octombrie 2012, martorul S.S. a arătat că îl cunoaște pe inculpatul A.M. din anul 2002, de când s-a înființat S.C.V., că a fost consilierul patronului societății, care este libanez și că, în cadrul societății, A.M. deține funcția de director economic, acesta ocupându-se de contabilitate, fără a avea studii superioare, în timp ce, în cadrul serviciului contabilitate, mai funcționează și alte două persoane, tot fără studii superioare.

Cu ocazia preluării societății de către patronul arab, în anul 2002, aceasta a fost reorganizată integral, iar el a fost desemnat să se ocupe, în lipsa patronului, de tot ceea ce se întâmplă în fabrică.

Întrucât societatea s-a transformat integral, s-a schimbat rapid legislația și au fost nevoiți să contracteze împrumuturi de la bancă, au constatat că au nevoie de persoane specializate care să îi sprijine în activitate.

Întrucât firma are sediul în Topoloveni, unde posibilitățile de angajare a unor specialiști sunt mici, cei care doreau să se angajeze erau în majoritate din Pitești și doreau să obțină salarii mari, pe care societatea nu le putea oferi. Au fost făcute anunțuri și în presă, dar și prin televiziunea locală și în Pitești pentru angajarea unor specialiști în contabilitate, anunțul privind și încheierea unui contract cu o firmă specializată. Având în vedere că firma de consultantță cu care au încheiat ulterior contract s-a prezentat în acele împrejurări și a solicitat o sumă de bani mai mică decât cea pretinsă de către persoanele fizice, conducerea unității, formată din patron, directorul general și directorul economic, a luat hotărârea de a recurge la serviciile acestei firme, el neavând cunoștință la momentul respectiv cui aparținea societatea respectivă.

Martorul a arătat că a văzut cum doamna S.A.A. se prezenta la sediul societății, iar alții veneau și alte persoane din partea firmei, care au lucrat și pe calculator, fără a putea preciza exact ce anume făceau, dar discutau despre contabilitatea societății, despre intrările și ieșirile de mărfuri, iar uneori erau purtate discuții și cu directorul general sau cu directorul economic, nu doar cum se întâmpla, de regulă, cu angajații serviciului contabilitate, ori cu casierele și gestionarii, cu el fiind purtate discuții referitoare la sumele de bani pe care societatea le avea de plătit sau de încasat, la restanțele neplătite ori la modul cum merge vânzarea, discutându-se și despre neîncasarea banilor sau întârzierea plății salariilor, despre modalitatea de achiziționare a mărfurilor, plata furnizorului și vânzările efectuate.

Cu societatea de consultantță se încheiase un contract în baza căruia trebuiau să plătească lunar o sumă fixă, prin intermediul băncii, firma de consultantță emițând facturi în acest sens.

Din cauza crizei financiare, la un moment dat, nu au mai putut achita facturile, motiv pentru care doamna S.A.A. îl suna personal, îi comunica faptul că are de plătit TVA și că are facturi emise de mai multe luni, el solicitându-i înțelegere, mai ales că aceasta cunoștea din contabilitatea societății care era situația financiară și îi comunica, și prin intermediul directorului A.M., că vor căuta o modalitate pentru a efectua plata, precizând și că doamna S.A.A. nu a încasat niciodată bani cash de la societate, ci numai prin bancă.

În legătură cu convorbirea telefonică avută cu inculpatul A.M., a arătat că aceasta a vizat tocmai faptul că doamnei S.A.A. trebuiau să-i achite o parte din banii restanți, dar și faptul că nu a purtat niciodată o discuție telefonică cu S.A., pe care l-a cunoscut personal abia după începerea anchetei.

A menționat că a discutat însă, deseori, telefonic, cu doamna S.A.A., căreia îi spunea în glumă "doamna șeful ăl mare de la Gardă", iar în convorbirea telefonică avută cu A.M. vorbeau despre doamna S.A.A. și nu despre soțul ei, suma de 28 de milioane fiind exact banii plătiți cu ordin de plată prin bancă doamnei S.A.A., la firmă existând dovada plății, suma

reprezentând contravaloarea mai multor facturi restante.

Martora V.S. a declarat că lucrează la Societatea V. SRL Topoloveni de 22 de ani, de când societatea funcționa cu o altă denumire, fiind contabil de 37 de ani. În cadrul serviciului contabilitate, în care își desfășura activitatea, lucrau două persoane, în timp ce la serviciul financiar-contabil lucrau patru persoane, acest din urmă serviciu ocupându-se de relațiile cu banca și de modul în care se efectuau plățile, în timp ce serviciul contabilitate se ocupa de intrările și ieșirile de mărfuri, numărul total de persoane menționat incluzând și gestionarii, în număr de trei.

A precizat că, după anul 2004, la aceste două servicii au funcționat numai persoane cu studii medii, studii suficiente inițial, în condițiile în care activitatea consta și în operare pe calculator. La aceste compartimente, conduse de directorul economic A.M., era nevoie și de o persoană cu studii superioare, având în vedere legislația financiar-contabilă și știe că s-au efectuat demersuri pentru angajare, însă toți cei care au dorit acest post doreau un salariu de cel puțin 2.000 RON, salariu pe care nici managerii societății nu îl primeau, ea câștigând la acel moment suma de 800 RON, în timp ce în prezent încasează 1.000 RON.

După încheierea contractului de consultanță, au beneficiat de ajutor din punct de vedere al legislației, o persoană de la firma respectivă venind la societate cel puțin o dată pe lună, iar în condițiile în care aveau loc modificări ale legislației, chiar mai des, și se desfășura o ședință cu ambele departamente, ocazie cu care erau explicate modificările intervenite.

De asemenea, după ce au apărut date vizând achizițiile intracomunitare, au solicitat sprijinul doamnei S.A.A., care venea și discuta cu fiecare persoană în parte și chiar ținea ședință cu departamentele.

Fiind contabilul casier al societății, cunoștea că firma de consultanță era plătită lunar, prin bancă cu ordin de plată, însă după înrăutățirea situației financiare a societății, s-au înregistrat restante pe mai multe luni, existând și în prezent un sold de 8.400 RON. După apariția problemelor financiare, nu au mai fost emise ordine de plată pentru fiecare factură, ci câte un ordin de plată pentru mai multe facturi.

Audiată fiind, la solicitarea inculpatului A.M. și în circumstanțiere, martora a arătat că îl cunoaște de 22 de ani, de când a venit în societate, el fiind director economic și știe că este un om serios și corect, cu o foarte bună reputație în societate, cu un comportament deosebit, recunoscut atât de către salariați, cât și de către colaboratori, cu o familie unită și cu doi copii. În perioada de când acesta este la conducerea societății, nu au existat probleme cu legea, societatea primind doar câteva amenzi.

D.S. a arătat în declarația din data de 26 noiembrie 2012 că, în anul 2007, a lucrat în cadrul serviciului contabilitate al SC V.A. Topoloveni, calitate în care a cunoscut-o pe S.A.A., cu care societatea încheiase un contract de consultanță. Aceasta venea la societate ori de câte ori era solicitată în vederea inventarierii anuale, dar și cu ocazia schimbării legislației, în majoritatea vizitelor aceasta stând de vorbă cu inculpatul A.M., care era director, dar și cu salariații serviciului contabilitate, în cadrul căruia lucra și V.S., care se ocupa de partea financiară, discuțiile cu ceilalți vizând bilanțul și balanța și având loc cel puțin o dată pe lună.

A menționat că niciunul dintre cei trei membri ai compartimentului financiar-contabil nu avea studii superioare, dar și că, în acea perioadă, primea un venit net de 700 RON, pe care îl încasa, probabil, și V.S. Consultanța acordată de către doamna S.A.A. se realiza în momentul în care aceasta venea personal la societate și purtau discuții privind inventarierea mărfurilor sau deprecierea produselor, dar aceasta trimitea și e-mail-uri și comunica telefonic cu ei.

În circumstanțiere inculpatului A.M., a menționat că îl cunoaște de când era copil și știe că este un om deosebit din punct de vedere profesional, fiind directorul societății, chiar anterior funcționării acesteia cu numele V. Topoloveni, purtându-se frumos cu salariații, fiind un bun coleg și un bun organizator și având o familie întemeiată, copii, dar și o soție bolnavă.

La data de 26 noiembrie 2012, inculpatul S.A., prin apărător, a depus la dosarul cauzei o cerere de probe solicitând: efectuarea unui raport de expertiză financiar-contabilă vizând verificarea documentelor care au făcut obiectul contractului de prestări servicii - activități de consultanță pentru afaceri și management din 3 ianuarie 2006 încheiat între S.C.V. și SC S.G. SRL, punerea la dispoziție, pe suport optic, a unei copii de pe înregistrările interceptărilor telefonice și ambientale efectuate în cauză, pentru a se indica eventualele pasaje sau convorbirea care se impune a fi ascultată în instanță sau expertizată, precum și emiterea unei adrese către SC M.I.I. SRL - fostă SC V. SRL, prin care să se solicite exprimarea unui punct de vedere cu privire la derularea contractului de prestări servicii din 3 ianuarie 2006.

Totodată, în ședința publică din data de 26 noiembrie 2012, s-a solicitat de către inculpatul S.A. audierea, pe situația de fapt, a martorului M.V.A., beneficiarul unui contract similar încheiat cu firma soției inculpatului S.A., probă admisă de

către instanță.

Cu ocazia audierii martorului M.V.A., acesta a arătat că este administratorul firmei SC M. SRL Pitești, cu puncte de lucru în Târgoviște și Găești, înființată în anul 1992, care are ca obiect de activitate comercializarea de piese auto, service și vânzări, piscicultura și agricultură, în care sunt angajate 97 de persoane și în care funcționează un birou financiar-contabil compus din patru persoane.

Având în vedere că, începând din anul 1996, s-a solicitat avizarea bilanțului de către un expert contabil, contabilul șef al societății neputând acorda acest aviz conform legii, s-a convenit identificarea unei societăți care să asigure acest aviz, dar care să și verifice documentele și să îi îndrume din punct de vedere al legislației financiare și fiscale, prezentându-i-se astfel de către contabilul șef - reprezentanta Societății E.C., S.A.A. Întrucât această societate urma să asigure și verificarea inventarului firmei, s-a încheiat un contract de consultanță, în anul 1996, care se derulează și în prezent.

Reprezentanta societății de consultanță se prezintă personal la societate, la sediul din Pitești, de două ori pe săptămână și o dată pe săptămână la Târgoviște, în vederea verificării documentelor contabile, contractul încheiat având ca obiect consultanță în domeniul financiar-contabil. Cu aceste ocazii, doamna S.A.A. poartă discuții cu personalul angajat al serviciului financiar-contabilitate, atât în ceea ce privește încasările de la firmă, termenele de plată și de încasare, dar și actele necesare inventarierii.

Lunar sau trimestrial se întocmesc rapoarte de activitate, iar alteori, când a fost nevoie, doamna S.A.A. i-a adus la cunoștință că termenele de încasare erau prea mai ori că a crescut rata inflației și nu se realiza o corelare cu aceasta, societatea înregistrând pierderi din acest motiv, aspectele fiindu-i necesare pentru ca el să poată urmări activitatea societății și, în special, punctele nevralgice, consultanța fiind folositoare, ajutându-i într-o perioadă în care au înregistrat pierderi, atrăgându-le atenția asupra necesității reducerii termenelor prea mari de plată, care au fost reduse și, prin urmare, activitatea s-a redresat.

Contractul cu firma de consultanță a fost benefic și din punct de vedere al prețului, în prezent achitându-se suma de 1.300 RON lunar, în baza unei facturi, prin ordin de plată.

A precizat că, la momentul încheierii contractului de consultanță, inculpatul S.A. era președinte la agricultură, iar pe doamna S.A.A. a cunoscut-o, aceasta lucrând la D.G.F.P. Argeș și având bune referințe. Ulterior încheierii contractului de consultanță, au existat controale din partea Gărzii Financiare, care a aplicat amenzi, ca de altfel și D.G.F.P.

Au fost efectuate demersuri de către instanță în vederea atașării CD-urilor conținând înregistrările convorbirilor telefonice interceptate în cauză.

Cu ocazia reiterării cererii de administrare a probatorului solicitat prin cererea depusă la data de 26 noiembrie 2012, instanța a respins solicitarea privind efectuarea unei expertize financiar-contabile vizând documentele care au făcut obiectul contractului de consultanță din 3 ianuarie 2006, apreciind-o ca nefiind utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei, reținând că a fost întocmit un raport de constatare de către un specialist din cadrul D.N.A - Serviciul Teritorial Pitești, care se referă la activitatea SC S.G. SRL Pitești în raporturile cu SC V. SRL Topoloveni, urmare încheierii contractului de prestări servicii invocat, dar și că la dosar se găsește nota de constatare întocmită de către Garda Financiară - Comisariatul General, privind controlul efectuat la SC S.G. SRL în urma solicitării D.N.A., fiind atașate și relațiile înaintate de către D.G.F.P. Argeș, alături de declarațiile fiscale depuse de către societatea de consultanță în perioada care a vizat contractul menționat, acte care se coroborează între ele și care nu mai fac necesară efectuarea expertizei solicitate.

S-a apreciat, însă, ca fiind pertinentă, utilă și concludentă soluționării cauzei cererea vizând emiterea unei adrese către SC V. SRL Topoloveni, apreciindu-se că societatea ar fi singura în măsură să ofere relații în legătură cu modul în care s-a derulat contractul cu firma SC S.G. SRL Pitești și importanța acestui contract pentru societate, în acest mod răspunzându-se și unuia dintre obiectivele expertizei solicitate.

Prin urmare, s-a dispus emiterea unei adrese către SC M.I.I. SRL, fostă SC V. SRL Topoloveni, în vederea comunicării condițiilor încheierii la data de 3 ianuarie 2006 a contractului de consultanță din 3 ianuarie 2006 cu SC S.G. SRL, utilitatea acestui contract, perioada pentru care a fost încheiat, condițiile derulării, rezultatul consultanței acordate și modalitatea de efectuare a plăților.

De asemenea, în aceeași ședință publică din 17 decembrie 2012, s-a constatat, cu privire la solicitarea inculpatului S.A. vizând comunicarea copiilor suporturilor optice care conțin convorbirile și comunicările telefonice redade în Dosarul nr. 72/P/2008 al D.N.A - Serviciul Teritorial Pitești, că nu există o reglementare legală în acest sens, că, la solicitarea

inculpațiilor, convorbirile interceptate puteau fi ascultate cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, nefiind însă formulată o cerere în acest sens, însă, față de poziția procurorului de ședință, care nu s-a opus punerii la dispoziția inculpațiilor a copiilor solicitate, în baza disp. art. 92 alin. (9) și (10) din Hotărârea C.S.M nr. 387/2005, astfel cum a fost modificată și republicată, a fost admisă această solicitare și s-a încuviințat efectuarea și înmânarea unor copii ale suporturilor optice înregistrate în cauză, inculpațiilor, cărora li s-a pus în vedere să comunice eventualele deficiențe constatate în efectuarea înregistrărilor sau pasajele care nu au fost redactate integral în procesele-verbale aflate la dosar, pentru a se dispune numai ascultarea acestora în ședință publică.

Ca răspuns la solicitarea instanței, la data de 21 ianuarie 2013, SC M.I.I. Topoloveni a înaintat Adresa din 17 ianuarie 2013, în care a comunicat că societatea a încheiat, la data de 3 ianuarie 2006, contractul de prestări servicii nr. X1 cu SC S.G. SRL Pitești, având ca obiect principal acordarea de consultanță pentru afaceri și management, dar și pentru legislația în vigoare, încheierea contractului fiind determinată de faptul că, în anul 2006, societatea urma să contracteze un credit bancar de investiții de aproximativ 4 milioane euro, de faptul că a crescut gradul de complexitate al activității desfășurate de societate, ca urmare a finalizării construcției pentru care s-a contractat creditul menționat, societatea nu dispunea de personal cu studii superioare la biroul financiar-contabil, legislația era stufoasă și instabilă, greu de înțeles și de aplicat, iar societatea s-a aflat în imposibilitatea angajării unor persoane cu studii superioare de specialitate, datorită lipsei unor oferte pe piața muncii din Topoloveni, puținele oferte venite din Pitești solicitând acordarea unor salarii cuprinse între 2000 - 2500 RON net, în loc de 1200 RON, cât a fost stabilit în urma încheierii contractului de consultanță.

S-a menționat că, pentru alegerea ofertei, a fost desemnat directorul economic A.M., care deținea această funcție și anterior privatizării societății și care cunoștea persoanele care puteau depune oferte de angajare.

La alegerea ofertei depuse de către SC S.G. Pitești, s-a avut în vedere faptul că reprezentantul legal al societății lucrase anterior ca inspector în cadrul D.G.F.P. Argeș, întărind convingerea cu privire la competența sa.

Consultanța a constat, în principal, în prezentarea legislației în domeniu, a modului de aplicare, de întocmire și verificare a documentelor financiar-contabile, de efectuare a inventarelor periodice și anuale, reprezentantul legal al acestei societăți deplasându-se periodic la SC V.A., dar și ori de câte ori era solicitat, prin e-mail sau telefonic, de către directorul economic.

S-a mai arătat în adresă că obligațiile contractuale ale prestatorului de servicii de consultanță erau obligații de diligență și nu de rezultat, dar și că, deși inițial în contract nu s-a prevăzut nicio clauză care să instituie pentru prestatorul de servicii obligația întocmirii unor rapoarte cu privire la activitățile desfășurate, ulterior s-a convenit verbal ca, periodic, la 3 - 4 luni, să fie întocmite și în scris astfel de rapoarte.

S-a precizat că încheierea și derularea contractului au condus la cunoașterea și aplicarea corectă a legislației, a fost prevenită comiterea unor fapte de natură contravențională care ar fi prejudiciat rezultatele economice ale societății și au fost înregistrate rezultate economice pozitive prin plata numai a sumei de 1200 RON (fără TVA), cât a reprezentat costul contractului, față de cei aproximativ 3500 RON, cât ar fi însemnat salariul unei persoane de specialitate cu studii superioare.

Plata serviciilor de consultanță s-a făcut în baza facturilor emise de către prestatorul de servicii, de regulă lunar, iar atunci când nu au existat fonduri bănești disponibile, la două luni și numai cu ordine de plată, prin virament bancar în contul SC S.G. Pitești. Din luna octombrie 2008, s-au înregistrat restanțe la plata serviciilor de consultanță și, urmare instituirii măsurilor asigurătorii în prezenta cauză, nu s-a mai efectuat nicio plată, astfel încât societatea a fost acționată în judecată de către prestatorul de servicii pentru plata serviciilor prestate și neachitate, iar prin Sentința comercială nr. 101 din 26 septembrie 2012 pronunțată de către Judecătoria Topoloveni în Dosarul nr. 613/828/2012, societatea a fost obligată la plata sumei de 8.568 RON reprezentând contravaloarea serviciilor prestate și neachitate și a sumei de 5.850,23 RON, cu titlu de penalități de întârziere.

A fost atașată copia Sentinței comerciale nr. 101/2012, pronunțată de Judecătoria Topoloveni.

Inculpatul A.M. a depus, la data de 17 decembrie 2012, un borderou cu înscrisuri, respectiv: copia sentinței comerciale anterior menționată, adeverință de salariat emisă pe numele său de către SC M.I.I. Topoloveni, caracterizarea din 23 noiembrie 2012 emisă de primarul orașului Topoloveni și copia cărții de muncă.

În ședința publică din 21 ianuarie 2012, inculpatul S.A. a depus la dosarul cauzei o cerere de probatorii solicitând efectuarea unui raport de expertiză tehnică cu privire la înregistrările efectuate în cauză, urmare constatării că o parte din înregistrări conțin întreruperi sau chiar schimbări ale timbrului vocal, dar și că există pasaje unde vocile se aud

întrerupt sau chiar nu se aud, exemplificând folderurile care vizează două presupuse convorbiri între inculpata P.E.D. și soțul acesteia, care conțin multe pauze și pasaje întrerupte, acestea fiind principalele probe invocate în acuzarea lui.

De asemenea, inculpatul a depus la dosar și copia unui raport de expertiză contabilă extrajudiciar, întocmit de către expert B.C., care a avut ca obiective verificarea contractului de prestări servicii nr. X1/2006 referitor la modul în care s-au efectuat plățile către societatea prestatoare și documentele care au stat la baza acestora, alături de verificarea efectuării plății sumei de 29.988 RON și a achitării taxelor și impozitelor la bugetul de stat.

Instanța a prorogată discutarea admisibilității cererii privind efectuarea raportului de expertiză tehnică solicitat, după ascultarea în ședință publică, în prezența inculpatei P.D.E., a convorbirilor telefonice aflate pe CD-ul conținând folderurile indicate, dar și a altora, care să fie alese în mod aleatoriu de către instanță, dispunând citarea acestei inculpate cu mențiunea "prezența obligatorie", dar și atașarea CD-urilor care conțin înregistrările interceptărilor telefonice și ambientale efectuate în cauză, precum și asigurarea prezenței șefului compartimentului IT al instanței, în vederea creării condițiilor tehnice necesare ascultării CD-urilor.

În aceeași ședință publică, inculpatul A.M. a depus la dosarul cauzei Raportul de inspecție fiscală generală încheiat la data de 16 noiembrie 2009 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Argeș vizând plata impozitelor și taxelor de către SC M.I.I. Topoloveni, inspecție care s-a desfășurat în perioada 9 noiembrie 2009 - 16 noiembrie 2009.

Instanța a admis, la aceeași dată, cererea inculpatului S.A. privind audierea martorei A.T., rezultată din dezbateri, respectiv din depoziția martorei A.D.A.

Prezentă în instanță la data de 12 februarie 2013, martora a arătat că, în anul 2008, deținea funcția de secretar-dactilograf în cadrul Gărzii Financiare Argeș și are cunoștință de organizarea concursului pentru ocuparea unor funcții de execuție, fiind desemnată să tehnoredacteze publicațiile pentru concurs, dar și bibliografia, procesul-verbal de finalizare a examenului conținând rezultatele, dar și subiectele care au fost date la concurs, subiecte care i-au fost înmânate de către o persoană din comisie, tot ea fiind cea care a tehnoredactat subiectele și documentația necesară și la celelalte concursuri.

A tehnoredactat cu acea ocazie două variante de subiecte, care, după ce au fost listate, au fost introduse în plicuri și sigilate chiar în fața sa, operațiunile menționate având loc în biroul în care se aflau și membrii comisiei.

A precizat că nu este posibil ca în timpul tehnoredactării subiectelor să fi luat cunoștință și alte persoane de conținutul acestora, calculatorul său nefiind legat în rețea, dar și că discuțiile vizând subiectele au fost purtate în biroul comisarului șef unde s-au aflat numai membrii comisiei, dar și A.D., și comisarul șef adjunct M.V.

A mai arătat că a lucrat împreună cu inculpatul S.A. circa 10 - 11 ani, cunoscându-l ca pe o persoană serioasă și severă.

În ședința publică din data de 12 februarie 2013, inculpatul S.A., prin apărător, a revenit asupra solicitării privind efectuarea expertizei tehnice care să vizeze toate înregistrările interceptate în cauză, solicitând să se ia act că renunță la această probă, după consultarea unui expert în domeniu, referitor la concluziile care se pot trage în urma unei astfel de probe și după precizarea inculpatului că nu dorește să susțină financiar o astfel de expertiză, solicitare de care instanța a luat act.

Inculpatul A.M. a formulat note scrise, arătând că din probele administrate nu poate fi reținută în sarcina sa existența infracțiunii de dare de mită, în forma în care a fost trimis în judecată, în condițiile în care din probe a rezultat, fără niciun dubiu, că între SC V. SRL Topoloveni, reprezentată de el și SC S.G. SRL Pitești, administrată de S.A.A., s-a încheiat, la data de 3 ianuarie 2006, contractul nr. X1, având ca obiect acordarea de consultanță pentru afaceri și management, beneficiarul având ca principală obligație să achite, prin virament bancar, pe baza facturilor lunare primite, contravaloarea consultanței de 1.200 RON lunar (fără TVA), încheierea contractului fiind pe deplin justificată, conform declarațiilor sale, ale martorelor V.S. și V.N., dar și prin Adresa nr. X2/2013 a SC M.I.I. Topoloveni, nefiind încheiată pentru a masca o dare de mită către comisarul șef al Gărzii Financiare Argeș.

S-a menționat că, potrivit Raportului de constatare din 21 iulie 2008 întocmit de specialistul D.N.A. Pitești, a rezultat că SC S.G. SRL Pitești a mai încheiat contracte de același fel cu încă 12 societăți comerciale, care s-au derulat și executat în aceleași condiții ca și cel încheiat cu SC V. Topoloveni, că din probele administrate a rezultat că administratorul prestatorului de servicii a acordat efectiv consultanță beneficiarului, telefonic sau prin e-mail, iar plata s-a efectuat de către beneficiar, în baza facturilor primite, prin ordine de plată, prin care au fost virate, lunar sau la două luni, sumele de bani în contul bancar al prestatorului.

De asemenea, a precizat că susținerile din rechizitoriu, bazate pe conținutul convorbirilor telefonice înregistrate la 23

aprilie 2008 și 11 august 2008, reprezintă doar supoziții, fără să fie susținute de probe.

Astfel, cu privire la convorbirea din data de 23 aprilie 2008 dintre S.S. și A.M., s-a arătat că, deși în rechizitoriu se reține că înregistrarea a fost făcută în baza Autorizației nr. X3/2008, emisă de Tribunalul Argeș, la dosar nu se regăsește această autorizație, proba fiind obținută, prin urmare, în mod ilegal și se impune a fi înlăturată, potrivit dispozițiilor art. 64 alin. (2) C. proc. pen. anterior.

Chiar în condițiile existenței autorizației, inculpatul recunoscând efectuarea convorbirii, rezultă că cei 2.800 RON au reprezentat plata facturii din 8 martie 2008, emisă în baza contractului de consultanță, achitată cu ordinul de plată din 17 aprilie 2008, pentru suma de 2.856 RON reprezentând contravaloare prestații servicii pe lunile februarie și martie 2008.

Referitor la convorbirea din data de 11 august 2008, s-a menționat că a fost o convorbire uzuală, care nu reflectă decât grija managerului economic față de problemele societății, atitudinea comisarului șef fiind corectă, explicându-i că se verifică modul de întocmire a documentațiilor pentru importurile făcute și precizându-se că, din conținutul ei, nu rezultă că s-ar fi asigurat vreun regim favorabil de către comisarul S.A. referitor la controlul care se efectua și nici vreo promisiune din partea inculpatului A.M. că își va onora obligația.

S-a mai arătat că din Adresa din 6 mai 2009 a Gărzii Financiare către Comisariatul General al Gărzii Financiare rezultă că, la controalele efectuate în perioada 2007 - 2009 la societățile comerciale cu care firma administrată de soția comisarului S.A. avea încheiate contracte de consultanță, printre care și SC V. SRL Topoloveni, nu s-a constatat un regim preferențial, această din urmă societate fiind controlată de patru ori, iar la două controale au fost aplicate și amenzi contravenționale.

În concluzie, s-a solicitat achitarea inculpatului A.M. în baza dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită.

S-a solicitat ca, în situația în care nu se vor admite aceste concluzii, să se aibă în vedere că probele administrate nu au relevat faptul că inculpatul A.M. ar fi dat vreo sumă de bani lui S.A., direct sau indirect, precizându-se și că fapta de dare de mită se comite cu intenție directă, calificată de scopul prevăzut la art. 255 și art. 254 C. pen. anterior, iar D.N.A nu a făcut dovada că, la încheierea contractului de consultanță sau ulterior, pe parcursul executării acestuia, inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale ilicite și ar fi urmărit producerea lui prin săvârșirea faptei.

Având în vedere că nu s-a făcut nici dovada existenței în totalitate a elementelor constitutive pentru infracțiunea de dare de mită în încadrarea dată prin rechizitoriu, lipsind latura obiectivă și cea subiectivă, s-a solicitat achitarea inculpatului, în baza dispozițiilor art. 11 pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior, dar și restituirea către inculpatul A.M. a sumei de 29.988 RON, consemnată la C.B. la dispoziția parchetului.

Concluzii scrise au fost depuse și de către inculpatul S.A., care a arătat că acuzațiile la adresa sa sunt vădit nefondate, atât situația de fapt, cât și probele administrate în faza de urmărire penală și în fața instanței dovedind nevinovăția acestuia.

S-a arătat că dosarul a fost întocmit la câteva zile după ce inculpatul a fost numit cetățean de onoare al orașului Pitești, dorindu-se discreditarea și înlocuirea sa de la conducerea Gărzii Financiare Argeș, aspecte rezultate și din modul în care a fost instrumentată cauza.

Cu privire la infracțiunile reținute în sarcina inculpatului, s-a arătat că acuzaarea se bazează pe convorbirea telefonică purtată de S.S., însă în declarația acestuia în fața instanței martorul a precizat că a aflat ulterior încheierii contractului că doamna S.A.A. era soția șefului Gărzii financiare și de aceea îi și spunea "doamna șeful ăl mare de la gardă", însă în legătură cu convorbirea telefonică, a fost invocată și nulitatea, la dosar neaflându-se încheierea prin care instanța a autorizat interceptarea acesteia, motiv pentru care, potrivit dispozițiilor art. 64 alin. (2) C. proc. pen. anterior, procesul-verbal de redare a convorbirii telefonice trebuie să fie înlăturat. De altfel, declarația martorului S.S. prin care a susținut că a dat cele 28 milioane doamnei S.A.A. și nu soțului ei, este confirmată de împrejurarea că, potrivit documentelor fiscale și expertizelor efectuate, sumele de bani au fost plătite numai prin bancă, fiind evident și că această sumă a fost plătită către firma doamnei S.A.A. și nu direct soțului acesteia.

Referitor la controlul efectuat în luna august 2008, convorbirea telefonică între inculpații S.A. și A.M. nu dovedește conivență infracțională, nefiind ilegal ca directorul unei firme să-l sune pe șeful Gărzii și să-l întrebe despre ce control este vorba, mai ales că inculpatul A.M. a întrebat care este scopul controlului, iar S.A. i-a răspuns că este vorba despre un import, declarațiile martorilor arătând și ele că S.A. nu și-a permis niciodată să roage un subordonat să fie mai blând cu reprezentanții vreunei societăți controlate.

S-a mai arătat că din probele administrate rezultă că între SC V. SRL și SC S.G. SRL a existat o colaborare, doamna S.A.A. desfășurându-și activitatea atât la sediul firmei SC V., dar și la sediul firmei sale, fiind exclus caracterul fictiv al contractului, redându-se în acest sens declarațiile martorilor V.S., D.S., S.S., T.E. și s-a menționat că activitatea firmei SC S.G. SRL a fost considerată utilă și benefică de către firma beneficiară, potrivit adresei înaintate instanței.

De asemenea, s-a arătat că sumele au fost plătite de către SC V. SRL prin virament bancar, pentru ele s-au plătit impozite, taxe și comisioane, contractele fiind declarate la fisc și verificate de Garda Financiară, care nu a descoperit nicio neregulă.

Prin urmare, s-a apreciat că se impune achitarea inculpatului, în baza art. 10 lit. a) C. proc. pen. anterior, din probele administrate rezultând că nu a existat o mită, ceea ce s-a realizat în baza contractului dintre cele două firme fiind numai o activitate comercială.

S-a menționat că, în situația în care instanța ar aprecia că fapta în sine există, raportat la realitatea relațiilor comerciale invocate, urmează să se facă aplicarea disp. art. 10 lit. b) C. proc. pen. anterior, fiind vorba de o relație de natură civilă.

În ceea ce privește fapta prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, s-a arătat că însuși parchetul a infirmat, în mare parte, acuzația adusă inculpatului S.A., reținând la pagina 90 a actului de sesizare a instanței că din actele de urmărire penală a rezultat că nu există legătură de cauzalitate între cele două contraprestații și nu a existat intenția directă ca latură subiectivă a infracțiunilor de luare și dare de mită.

S-a mai arătat că trebuie îndeplinită condiția prevăzută la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, și anume faptele să fie săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, ori parchetul a precizat că nici S.A. și nici vreun apropiat al său nu au dobândit bunuri sau alte foloase de pe urma faptei sale.

S-a precizat că și în situația în care inculpatul S.A. i-ar fi furnizat subiectele coinculpatei P.E.D., aceasta poate să fie o faptă reprobabilă, însă nu o faptă de corecție, în condițiile în care esența Legii nr. 78/2000 o reprezintă tocmai împrejurarea că funcționarii publici nu trebuie să obțină beneficii materiale din exercitarea activității lor, iar în rechizitoriu s-a reținut că S.A. ar fi furnizat subiectele de examen, dar nu a obținut niciun folos sau beneficiu material pentru sine sau pentru altul din această faptă, fiind menționată în același sens, cu titlu exemplificativ, Sentința penală nr. 332/2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 9882/1/2012.

S-a mai arătat că inculpatul a invocat pe tot parcursul procesului penal inexistența faptei reținute în sarcina sa, sens în care s-a precizat că niciuna dintre convorbirile "incriminate" nu conține vocea sa, ci a altor două persoane, dintre care una încerca să-l liniștească pe interlocutorul său, care își făcea griji cu privire la examen, dar și că, deși în convorbiri femeia spunea că "a fost chemată", potrivit actului de sesizare, inculpatul S.A. nu a chemat-o, ci a trimis șoferul la ea, iar acesta din urmă a arătat că i-a dat fetei o carte neîmpachetată, pe care a răsfoit-o și nu a văzut pe ea făcute notări și nici alte hârtii, dar și că inculpatul i-a cerut candidatei P.E.D. să învețe ca la carte, ceea ce nu se întâmpla dacă urma să-i furnizeze subiectele.

Au fost redade declarațiile unor martori care au făcut parte din comisia de examinare, respectiv D.A. și S.M., și s-a apreciat că, față de toate probele, afirmația potrivit căreia subiectele ar fi fost concepute doar de inculpatul S.A. nu este reală și nici nu se poate explica cum inculpatul S.A. ar fi putut să îi remită inculpatei P.E.D. subiecte care au fost concepute de alte persoane sau împreună cu alte persoane abia a doua zi.

Raportat și la declarațiile martorilor S.M. și A.T., referitor la numărul de variante de subiecte, s-a apreciat că nu s-a dovedit că inculpatul i-ar fi furnizat subiectele de examen inculpatei P.E.D. și, prin urmare, s-a solicitat achitarea inculpatului S.A., în baza art. 11 pct. 2 lit. a) rap. la art 10 lit. a) sau lit. d) C. proc. pen. anterior, dacă se va trece peste apărarea principală și se va ajunge la concluzia că nu este îndeplinită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța de fond a reținut că, prin Încheierea din data de 3 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul Argeș în Dosarul nr. 915/109/2008, s-a admis cererea formulată de către D.N.A. - Serviciul Teritorial Pitești și s-a reînnoit Autorizația din 6 martie 2008 privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice efectuate de către numitul S.S. de pe telefonul mobil nr. X4 aparținând SC S.P. SRL Ilfov, pe o perioadă de 30 de zile, de la 6 aprilie 2008 până la 5 mai 2008.

În urma autorizării instanței, s-a procedat la interceptarea convorbirilor telefonice purtate de către persoana menționată, printre acestea aflându-se și cea avută la data de 23 aprilie 2008 cu o persoană de sex masculin, utilizator al postului telefonic cu nr. X5, identificată ulterior în persoana numitului A.M., director economic în cadrul SC V. SRL Topoloveni, pe

care îl întreabă dacă a fost sunat de "ăsta de la Gardă?" și îi solicită "să faci și pachetu ăla", interlocutorul comunicându-i că "i-am dat și 28 de milioane ... lu ăsta, lu S.A.", iar la întrebarea "pentru?" i se răspunde "păi știi cum, are un contract cu noi".

Cu ocazia redării în formă scrisă a conținutului convorbirii, față de discuțiile purtate de interlocutori referitor la numitul S.A. - comisar șef al Gărzii Financiare, Secția Argeș, care ar fi primit suma de 28 milioane ROL în baza unui contract, s-a încheiat procesul-verbal din data de 23 iunie 2008 de către lucrători de poliție din cadrul D.N.A - Serviciul Teritorial Pitești și s-a apreciat de către ofițerul de poliție judiciară că, fiind vorba despre eventuala comitere a infracțiunii de luare de mită de către S.A., se impune sesizarea din oficiu conform disp. art. 221 alin. (1) C. proc. pen. anterior, urmând a fi efectuate cercetări pentru stabilirea situației de fapt și de drept.

În baza procesului-verbal întocmit la aceeași dată s-a format Dosarul nr. 72/P/2008, la 24 iunie 2008.

După înregistrarea dosarului la D.N.A. s-au desfășurat acte premergătoare, constând atât în solicitări privind autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon de către numitul S.A., admise de Tribunalul Argeș prin Încheierile din 25 iunie 2008, 23 iulie 2008, 20 august 2008 și 13 octombrie 2008, dar și de interceptare a convorbirilor și comunicărilor efectuate de către U.M.A. și P.D.E., pronunțându-se de către aceeași instanță Încheierea din data de 19 noiembrie 2008, care a autorizat înregistrarea convorbirilor începând cu data de 19 noiembrie 2008, până la data de 18 decembrie 2008, cât și în audierea, în calitate de făptuitor, a numiților P.E.D., S.A. și A.M., ori audierea unor martori sau obținerea unor relații de la diferite autorități privind activitatea SC V. SRL Topoloveni sau SC S.G. SRL Pitești.

În baza hotărârilor pronunțate de către Tribunalul Argeș a fost interceptată convorbirea purtată la data de 11 august 2008, ora 11:58:16, de către S.A. cu o persoană de sex masculin, A.M., utilizator al postului telefonic al cărui titular era SC S.P. SRL.

Din procesul-verbal de redare a convorbirilor purtate de cei doi rezultă că apelantul, care se recomandă ca fiind "A.M. de la V.A. Topoloveni", comunică faptul că "am pe cineva aicea și nu știu cu ce problemă este ...", S.A. răspunzând că "e vorba de un import care s-a făcut, adică dumneavoastră importați acolo și verificăm treaba asta, dacă s-a făcut documentația, s-a făcut ... deci nu sunt probleme".

După ce A.M. menționează că "să fac și eu bilanțu, să fac aia, să fac aia", S.A. răspunde: "da, nu, nu sunt probleme, vă spun eu, da".

La foarte scurt timp după această convorbire, S.A., care la acel moment ocupa funcția de comisar șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, îl apelează, la ora 12:00:29, pe numitul V., în persoana numitului M.V. - comisar șef adjunct în aceeași instituție și îl întreabă: "vezi mă, la V.A. verifică importul ăla, nu" și i se comunică faptul că se verifică achiziția, fără ca persoana apelată să poată răspunde și la întrebarea "cine ... cine e la noi".

În urma cercetărilor efectuate de către organele de anchetă a rezultat că, la data de 11 august 2008, la firma SC V. SRL Topoloveni a fost efectuat un control de către Garda Financiară Argeș, prin comisarii N.D. și M.D., ocazie cu care s-a constatat săvârșirea contravenției prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 77/1999, încheindu-se procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, prin care s-a dispus sancționarea societății cu suma de 1.000 RON, conform art. 5 alin. (2) din O.U.G. nr. 77/1999.

Potrivit depozițiilor martorilor M.D. și N.D.I., comisari în cadrul Gărzii Financiare Argeș, desemnarea în echipa de control care a verificat inopinat societatea V.A. la data de 11 august 2008 se realiza de către comisarul șef de divizie, iar în vederea efectuării controalelor erau întocmite planificări zilnice, de asemenea, de către șeful de divizie, situația răspândirii în teren aflând-o în dimineața în care urma a se efectua controlul.

Aceste depoziții se coroborează cu cea a comisarului șef adjunct al Gărzii Financiare Argeș la acel moment, M.V., care a arătat că situația răspândirii era alcătuită împreună cu comisarul șef de divizie, avizată de el și aprobată de comisarul șef S.A., care avea astfel cunoștință de controalele zilnice care se efectuau, obiectul acestora și echipele de control.

De asemenea, martorii menționați au arătat că niciodată comisarul șef S.A. nu le-a indicat care trebuie să fie atitudinea în momentul controlului în legătură cu o anumită societate, nici înaintea efectuării controalelor și nici ulterior, mai ales că acesta nu se afla în relații apropiate cu niciunul dintre angajați, având cu ei numai o relație strict profesională și neimplicându-se direct în controalele care se făceau de către subordonați.

Nici în ceea ce privește controlul efectuat la firma V. SRL Topoloveni martorilor menționați nu li s-a cerut, potrivit propriilor depoziții, să adopte o anumită atitudine, comisarul șef nesolicitându-le nici măcar ulterior efectuării controlului

explicații cu privire la rezultatul acestuia.

Declarațiile martorilor se coroborează, de altfel, cu conținutul procesului-verbal menționat, din care rezultă că, în urma controlului, a fost constatată încălcarea prevederilor art. 1 din O.U.G. nr. 77/1999, fapta constituind contravenția prevăzută de art. 5 alin. (1) lit. a), astfel încât s-a dispus aplicarea amenzii contravenționale de 1.000 RON, amenda maximă prevăzută de textul de lege incriminator, care ar fi putut fi eventual individualizată către minim dacă ar fi avut loc vreo "intervenție" a comisarului șef.

Împrejurarea că la societate au fost constatate nereguli, sancționate cu amendă în limita maximă, conduce la concluzia că intervenția telefonică a inculpatului A.M. la comisarul șef și, ulterior, demersul acestuia de a afla echipa de control și tematica, au rămas fără rezultat, sancțiunea fiind aplicată conform constatării și neputând dovedi existența unei "intervenții", în sensul neaplicării acesteia.

De altfel, din cuprinsul conversației telefonice avute de inculpatul S.A. cu directorul firmei controlate, la data de 11 august 2008, rezultă necunoașterea, cu certitudine, de către comisarul șef, a motivului controlului, întrucât are nevoie de o confirmare cu privire la tematica acestuia din partea adjunctului său - după ce comunică interlocutorului faptul că se controlează situația importurilor, interesându-se la "V." dacă se verifică "importul ăla", dar și care este echipa de control.

Însă, așa cum a rezultat din declarațiile martorilor, în special a comisarului adjunct, atât motivul controlului, cât și echipa care urma a verifica situația existentă la societatea V.A., erau cunoscute de către comisarul șef, telefonul dat acestuia dovedind faptul că inculpatul S.A. nu era preocupat în mod special de situația societății V.A., în caz contrar neavând nevoie de o informație suplimentară în acest sens, având-o "pe masă", așa cum a arătat martorul M.V.

Mai mult, dacă inculpatul S.A. ar fi dorit să intervină pentru evitarea sancționării contravenționale a societății V.A., cunoscând obiectul controlului, ar fi putut înștiința, pe diferite căi, pe directorul acesteia și, nicidecum, nu ar fi fost el cel sunat și întrebat care este obiectul controlului.

Și din declarația martorei A.D.A., angajată și ea la Garda Financiară Argeș, a rezultat că inculpatul S.A. era o persoană serioasă și severă, extrem de riguroasă, care nu i-a solicitat niciodată să facă lucruri incorecte și despre care nu a auzit să fi fost implicat în activități care să-i fie profitabile lui și să fie în dezavantajul instituției.

Într-adevăr, din lucrările dosarului, rezultă că inculpatul S.A. îl cunoștea pe inculpatul A.M., acesta din urmă director de foarte mulți ani la societatea V. SRL Topoloveni, încă înainte de privatizarea acesteia și, deci, o persoană cunoscută în județul Argeș, ca de altfel și inculpatul S.A., comisar șef la Garda Financiară Argeș din anul 2001, fără a rezulta însă că aceștia se aflau într-o relație apropiată, aspecte care se pot deduce și din cuprinsul conversației avute de cei doi la data de 11 august 2008, când se solicită inculpatului A.M. să se identifice, după ce, inițial, acesta se recomandase ca fiind "A.M. ... de la Topoloveni, de la V.A.", acesta repetându-și numele, însoțit de precizarea locului de muncă.

Potrivit actului de sesizare a instanței, reprezentanții SC V. SRL Topoloveni "își cumpărau liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare prin plata mitei sub forma contractelor de consultanță către comisarul șef al Gărzii Financiare, S.A.

În acest sens, s-au reținut concluziile raportului de constatare întocmit de către un specialist din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Pitești, care a verificat, potrivit Rezoluției procurorului din data de 7 mai 2010, clienții SC S.G. SRL Pitești în perioada 2007 - 2009 și sumele încasate de această societate, în calitate de furnizor - prestator, de la fiecare client în parte.

Cu această ocazie, s-a constatat că societatea menționată - având-o ca asociat unic și administrator pe S.A.A., soția comisarului șef al Gărzii Financiare Argeș, societate înființată în anul 2002 - a facturat în perioada 2007 - 2009 prestări de servicii către un număr total de 17 beneficiari, printre aceștia aflându-se și SC V. SRL Topoloveni.

Cu privire la această societate, s-a reținut că s-a încheiat contractul de prestări servicii nr. X1 din 3 ianuarie 2006 având ca obiect prestarea unor servicii de consultanță pentru afaceri și management, pentru un tarif lunar (fără TVA) de 1.200 RON, că potrivit filei analitice a contului contabil 411, în perioada 26 ianuarie 2007 - 9 februarie 2009, au fost emise un număr de 24 facturi de către SC S.G. SRL Pitești către clientul SC V. SRL Topoloveni, în valoare totală (fără TVA) de 32.400 RON, cu un TVA aferent în sumă de 6.156 RON, adică în total suma de 38.556 RON.

Referitor la încasarea contravalorii facturilor de prestări servicii, în perioada 26 februarie 2007 - 2 februarie 2009, SC S.G. SRL Pitești a încasat de la beneficiarul SC V. SRL Topoloveni suma totală de 29.988 RON, integral prin virament bancar, conform extraselor de cont existente la dosarul cauzei, rezultând o diferență facturată și neîncasată de prestator în sumă de 8.568 RON.

S-a mai reținut în raportul de constatare că, în ceea ce privește modul de încasare a contravalorii facturilor de prestări servicii emise, se constată nerespectarea regularității specificate prin contractul încheiat între părți (în speță, lunar, în termen de 5 zile de la primirea facturii de către beneficiar) - spre exemplu, în lunile aprilie și mai 2008, a fost achitată de beneficiar suma de 2.856 RON/lună (reprezentând contravaloarea, inclusiv TVA, a câte două facturi lunare de prestări servicii).

Totodată, s-a mai specificat și faptul că cele 23 de facturi nu au fost emise conform regularității specificate în contractul încheiat între părți, din punct de vedere al termenului (în speță, finele lunii) fiind date exemplu luna martie 2009, când sunt emise două facturi de prestări servicii, fiecare în valoare (inclusiv TVA) de 1.428 RON, dar și că, din punct de vedere al documentelor justificative aferente facturilor emise privind prestarea efectivă a serviciilor facturate, în documentele existente la dosarul cauzei se regăsesc numai 10 rapoarte de lucru, în legătură cu care au fost făcute o serie de precizări.

Astfel, s-a menționat că, deși au fost întocmite un număr de 23 de facturi prestări servicii, în contrapartidă au fost întocmite doar 10 rapoarte de lucru (respectiv în lunile ianuarie, aprilie, octombrie 2007, ianuarie, aprilie, iulie, octombrie 2008, ianuarie și aprilie 2009), rezultând un număr de 13 facturi de prestări servicii emise, neînsoțite, nici măcar din punct de vedere scriptic, de rapoarte de lucru aferente, dar și că toate cele 10 rapoarte de lucru conțin numai date generale, fără niciun fel de personalizare referitoare la situația existentă în rulajele sau soldurile conturilor contabile ale SC V. SRL Topoloveni, aferente perioadei la care se referă, fiind rapoarte de tip "șablon", având un caracter general-universal, valabil în cazul oricărei societăți comerciale, fără niciun fel de element care să certifice faptul că fac trimitere la situația efectivă existentă la SC V. SRL Topoloveni. Mai mult, sub raportul conținutului lor efectiv, cele din lunile aprilie 2007 și octombrie 2008 sunt identice, doar operațiunile consemnate fiind într-o ordine diferită, iar raportul aferent lunii aprilie 2008 conține operațiunile consemnate și în raportul aferent aceleiași luni privind SC M. SRL, printre altele, în aceste rapoarte menționându-se și că ar fi fost verificate și declarațiile de impozite și taxe, deși SC S.G. SRL Pitești nu figurează ca societate autorizată să presteze activitate de consultanță în domeniul fiscal.

Potrivit susținerilor din raportul de constatare întocmit de specialistul D.N.A., una dintre probele importante reținute în acuzare, un număr de 13 facturi de prestări servicii nu au fost însoțite de rapoarte de lucru aferente.

Or, din contractul de prestări servicii încheiat între SC S.G. SRL Pitești și SC V. SRL Topoloveni se constată, într-adevăr, că prestatorul s-a obligat să efectueze activități de consultanță pentru afaceri și management, obligația acestuia fiind, însă, potrivit clauzelor contractuale, numai aceea de a efectua lucrări conform normelor legale și de a asigura deplina confidențialitate a tuturor datelor privind societatea, părțile neangajându-se, prin urmare, să întocmească și, respectiv, să solicite întocmirea unor documente justificative aferente facturilor emise privind prestarea efectivă a serviciilor facturate.

S-a arătat că, în condițiile în care părțile nu s-au obligat prin contract să întocmească documente justificative pentru prestarea acestor servicii facturate, instanța nu poate reține că în acest mod s-a făcut dovada că ele nu au fost prestate, în condițiile în care contractul este legea părților și numai părțile puteau stabili condițiile în care trebuia să se deruleze, probele administrate în cauză dovedind, de altfel, contrariul.

Astfel, în declarația sa, martorul S.S., consilierul administratorului SC V. SRL Topoloveni, a arătat că necesitatea încheierii contractului cu firma de consultanță a rezultat din reorganizarea activității societății, dar și din evoluția legislației fiscale, care au impus prezența unor specialiști în firmă, inexistenți la acel moment, la compartimentul financiar-contabil funcționând numai persoane fără studii superioare, iar anunțurile privind angajarea specialiștilor s-au finalizat prin solicitarea unor venituri care depășeau posibilitățile financiare ale societății, pretențiile financiare ale firmei de consultanță fiind cele mai reduse.

Referitor la modul în care s-a acordat consultanța, acest martor a precizat că s-a realizat prin prezentarea la firmă a administratorului S.A.A., iar alteori a altor persoane desemnate de aceasta, consultațiile fiind acordate în primul rând compartimentului contabil și referindu-se la intrările și ieșirile de materiale și desfășurându-se cu reprezentanții acestui compartiment, dar și cu gestionarii și directorii, uneori chiar cu directorul general, iar alteori și cu el, când se discuta despre sumele de bani pe care societatea le avea de plătit sau de încasat sau despre plățile restante, despre "cum merge vânzarea, despre faptul că nu veneau banii, despre faptul că se întârzia și plata salariilor, despre modul cum luam marfa, cum plăteam furnizorii", plata realizându-se prin bancă, în baza facturilor emise de către firma de consultanță.

Și din declarația martorelor V.S. și D.S., audiate la solicitarea inculpatului A.M., angajate în cadrul compartimentului contabilitate al SC V. SRL Topoloveni, a rezultat că, în cadrul acestui serviciu, funcționau numai persoane fără studii

superioare, a căror prezentă era necesară în contextul modificării legislației, dar și că, în urma încheierii contractului de consultanță, au beneficiat de sprijin din punct de vedere al legislației, prin prezența unei persoane care se prezenta din partea firmei de consultanță cel puțin o dată pe lună și care aduna angajații la o ședință, unde erau explicate modificările survenite, doamna S.A.A. discutând cu fiecare dintre persoanele care lucrau în cadrul compartimentului, inclusiv în legătură cu inventarierea sau cu deprecierea produselor, dar și despre bilanță și bilanț.

De asemenea, din Adresa nr. X2/2013 înaintată de către S.C. M.I.I. Topoloveni Argeș, actuala titulatură a SC V. SRL Topoloveni, rezultă că a fost acordată consultanță prin prezentarea legislației în domeniu, a modului de aplicare, de întocmire și verificare a documentelor financiar-contabile, de efectuare a inventarelor periodice și anuale, reprezentantul SC S.G. SRL Pitești deplasându-se periodic la sediul societății și ori de câte ori era solicitat, atât pe e-mail, cât și telefonic, de director economic A.M.

Totodată, întocmirea rapoartelor de lucru reținute și în actul întocmit de către specialistul D.N.A., constituie și ea o dovadă (chiar dacă nu a fost prevăzută în contract) a faptului că a fost acordată consultanță societății SC V. SRL Topoloveni.

Astfel, în cuprinsul acestora sunt enumerate o serie de activități de consultanță care ar fi fost acordate în baza contractului încheiat în anul 2006, referitoare la: reorganizarea și efectuarea de noi investiții pe fluxul tehnologic prin dotarea cu linii tehnologice performante care să garanteze o calitate mai bună a conservelor, preparatelor, fluiditatea procesului de producție prin dozarea sortimentelor, prin măsurare și cântărire în funcție de rețeta de fabricație; reorganizarea activității de etichetare și ambalare a produselor finite care se efectuează mecanic, reducând necesarul de forță de muncă pentru această operațiune; reducerea cheltuielilor materiale a spăturilor, a cheltuielilor auxiliare, a consumului de energie în orele de vârf; folosirea la capacitate a mijloacelor de transport; analiza încadrării cu forță de muncă și încadrarea în dispozițiile legale prevăzute de legislația muncii; analiza aprovizionărilor cu materii prime și materiale auxiliare, analizarea fluxului de producție proiectat; urmărirea îndeplinirii și respectării minutelor ședințelor de la nivelul BORD-ului companiei, transpunerea lor în activitatea societății, responsabilizarea persoanelor cu răspundere în îndeplinirea obiectivelor; perfecționarea și permanentizarea forței de muncă pe loc de muncă ca urmare a dezvoltării capacității de producție și implementării de noi rețete de producție și urmărirea încadrării în parametrii aprobați în cadrul brand-ului pe care se lucrează; analiza încadrării cheltuielilor pe centrele de cost în funcție de bugetările aprobate pentru trimestrul respectiv; îndrumarea pe probleme de igiena muncii, protecția muncii, igienizarea sectoarelor de activitate conform legislației specifice industriei alimentare; verificarea și îndrumarea cu privire la lansarea în fabricație a sortimentelor de preparate din carne, legume, fructe, în conformitate cu comenzile beneficiarului și termenele de livrare; urmărirea contractelor de împrumut cu băncile comerciale, încadrarea în termenele de rambursare a creditelor și costul creditului respectiv, alături de menționarea unor analize privind documentele societății, dar și a modului în care a avut loc inventarierea.

Raportat la obiectul contractului nr. X1/2006, respectiv activități de consultanță pentru afaceri și management, la conținutul rapoartelor de lucru întocmite, chiar și în condițiile în care se constată o repetare a tipului de activități de consultanță acordate și chiar o indicare greșită a numărului și anului încheierii contractului, fapt care dovedește listarea acestor înscrisuri după un model întocmit inițial și completat apoi pe alocuri sau modificat prin inversarea activităților enumerate, s-a apreciat că aceste dovezi justificative conțin date care să conducă la ideea că au fost întocmite cu privire la societatea SC V. SRL Topoloveni, o asemănare cu rapoartele întocmite pentru alte societăți fiind posibilă în condițiile în care consultanța în afaceri și management poate să privească și aspecte similare diferitelor societăți.

De altfel, din conținutul contractelor de consultanță încheiate de către SC S.G. SRL Pitești cu cei 17 beneficiari s-a constatat că, în niciunul dintre acestea, societatea prestatoare de activități de consultanță pentru afaceri și management ori consultanță managerială și în domeniul economico-financiar nu s-a angajat decât să efectueze lucrări conform normelor legale și, nicidecum, să încheie și documente justificative pentru activitatea prestată, chiar dacă a întocmit, sporadic, și rapoarte intitulate, în toate cazurile, "raport de lucru".

Atât din concluziile raportului întocmit de către specialistul D.N.A., privind consultanța acordată SC V. SRL Topoloveni, cât și din cuprinsul Notei de constatare încheiată la data de 13 mai 2009 de către Garda Financiară - Comisariatul General, care se coroborează și cu conținutul instrumentelor de plată înaintate în original de către societatea beneficiară a consultanței rezultă, totodată, că aceasta din urmă a achitat integral prin virament bancar suma totală de 29.988 RON, din cei 38.556 RON datoraiți în baza celor 22 facturi emise de către SC S.G. SRL Pitești, dintre care 20 de facturi au fost emise pentru suma totală de 1.428 RON, iar facturile din 8 martie 2008 și din 15 decembrie 2008 au fost emise pentru suma de 2.856 RON, din care prima reprezentând "prestări servicii conform contract nr. X6/2008 februarie + martie 2008" și, respectiv, "prestări servicii conform contract nov. dec. 2008".

Aferent acestor sume, societatea prestatoare a depus declarațiile semestriale 394 privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României, atât pentru anul 2007, cât și pentru anul 2008, astfel cum rezultă din Adresa din 29 aprilie 2009 emisă de către D.G.F.P. Argeș, supunându-se astfel calculării taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat.

În condițiile în care martorii audiați în cauză au declarat că societatea administrată de soția comisarului șef al Gărzii Financiare Argeș a acordat consultanță SC V. SRL Topoloveni, de vreme ce au fost întocmite și o serie de rapoarte de lucru, chiar dacă nu aferente fiecărei facturi fiscale emise de către societate și au fost făcute raportări semestriale privind livrările/prestările de servicii efectuate în vederea impozitării, iar încasarea contravalorii acestora s-a realizat integral prin virament bancar, s-a apreciat că, în cauză, a fost dovedită prestarea unei consultanțe din partea SC S.G. SRL Pitești.

Instanța nu a reținut, prin urmare, susținerile din actul de sesizare, în sensul că prin intermediul acestei societăți se primea în mod indirect mită de către funcționarul public S.A., sub forma contractului de consultanță cu societatea "așazis consiliată" de către societatea reprezentată de soția sa, societatea V. SRL Topoloveni beneficiind de protecție a activităților ilicite din partea lui S.A., în condițiile în care, din lucrările dosarului, rezultă că s-a acordat o consultanță efectivă de către SC S.G. SRL Pitești, conform contractului încheiat, iar banii virați în contul societății au fost aferenți facturilor fiscale emise pe perioada derulării acestuia.

Împrejurarea că administratorul și unicul asociat al societății de consultanță este soția comisarului șef al Gărzii Financiare Argeș, nu este, prin ea însăși, o dovadă a faptului că a fost încheiat un contract pur formal, numai pentru a se asigura venituri pentru familia șefului Gărzii, neputându-se prezuma, fără alte dovezi, că firma de consultanță a fost înființată special pentru a se asigura o sursă de venituri ilicite familiei S., o astfel de presupunere conducând la încălcarea dreptului la muncă pentru S.A.A., care, urmare calității de soție a comisarului șef, nu ar fi putut desfășura o activitate privată, fără a fi prezumată, din start, vinovată de încălcarea legii.

Din niciun act al dosarului nu rezultă că s-a urmărit încheierea acestui contract pentru protejarea eventualelor activități ilicite ale firmei SC V. SRL Topoloveni, prin intermediul comisarului șef al Gărzii Financiare, așa cum s-a reținut în actul de sesizare, materialul probator dovedind contrariul, respectiv că societatea menționată avea nevoie de un sprijin calificat, raportat la nevoile societății, urmare evoluției economiei de piață, martorii audiați arătând atât necesitatea existenței unei consultanțe de acest gen pentru societate, dar și care era modalitatea în care s-a desfășurat consultanța.

De asemenea, faptul că în cadrul societății exista un compartiment financiar-contabil în care funcționau trei persoane și acestea erau conduse de către directorul economic A.M., așa cum au arătat V.S. și D.S., s-a apreciat că nu conduce la concluzia că încheierea contractului de consultanță nu era justificată, în condițiile în care numai dacă se au în vedere rapoartele de lucru întocmite, al căror conținut se coroborează cu declarațiile celor care au lucrat în cadrul acestui compartiment, se constată că obiectul consultanței, dar și tipul de consultanță acordată depășește atribuțiile compartimentului respectiv, care nu puteau viza și managementul ori derularea afacerilor societății, cu privire la care s-a realizat consultanța, alături de sprijinul acordat în verificarea unor documente.

S-a reținut că nici discuția telefonică avută la data de 23 aprilie 2008 de S.S. cu A.M. nu vine în sprijinul tezei anchetatorilor, că probele administrate ar atesta că reprezentanții societății V. SRL Topoloveni și-ar fi "cumpărat liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare prin plata mitei sub forma contractului de consultanță.

Astfel, la data de 8 martie 2008, SC S.G. SRL Pitești a emis factura fiscală pentru suma de 2.856 RON, reprezentând contravaloare prestări servicii pe lunile februarie și martie 2008 pentru SC V. SRL Topoloveni, sumă care a fost achitată de această din urmă societate la data de 18 aprilie 2008, astfel cum rezultă din fișa analitică completă a contului firmei SC S.G. SRL Pitești, cu rulajul lunii aprilie 2008.

De altfel, și în raportul de constatare întocmit de către specialistul D.N.A. s-a reținut, referitor la modul de încasare a contravalorii facturilor de prestări servicii emise de către firma prestatoare, că nu s-a respectat întotdeauna regula specificată în contractul încheiat între părți, în sensul că, în lunile aprilie și mai 2008, a fost achitată de către beneficiar suma de 2.856 RON/lună, reprezentând contravaloarea, inclusiv TVA, a câte două facturi lunare de prestări servicii.

În condițiile în care, la data de 18 aprilie 2008, s-a realizat plata de către SC V. SRL Topoloveni a sumei de 2.856 RON, reprezentând contravaloarea facturilor emise în baza contractului de consultanță, iar S.S. era consilierul administratorului societății, discuția telefonică purtată de acesta la data de 23 aprilie 2008 cu directorul economic A.M., cel care prin prisma atribuțiilor de serviciu avea cunoștință de plățile care se făceau în societate, face referire tocmai la această sumă, cu privire la care inculpatul A.M. s-a exprimat în vechea monedă, uzitată și la acest moment în vorbirea curentă, chiar el argumentând, în continuarea discuției, că banii au fost dați urmare contractului pe care îl are "cu noi".

Având în vedere că societatea nu avea încheiate și alte tipuri de contracte, cu excepția celor încheiate cu SC E.C.A. sau SC S.G. SRL, ambele administrate de S.A.A., soția inculpatului S.A., referirea la S.A. "de la Gardă" se face prin prisma notorietății acestuia și nicidecum a existenței vreunui "alt contract" cu acesta, probele administrate nedovedind existența unui alt contract încheiat cu el sau o eventuală convențã infracționalã a acestuia cu reprezentanții SC V. SRL Topoloveni.

Tribunalul a apreciat că suma de "28 de milioane", despre care inculpatul A.M. afirma în aprilie 2008 că a fost dată lui S.A., nu poate reprezenta, prin urmare, o sumă dată cu titlu de mită acestuia, nici avându-se în vedere suma totală reținută ca fiind achitată de SC V.A., de 29.988 RON, în condițiile în care, până la momentul purtării discuțiilor telefonice, societatea nu achitase în total către firma de consultanță o asemenea sumă, aceasta fiind constatată achitată la data de 2 februarie 2009 și nici nu a rezultat din probe că inculpatul S.A. ar fi pretins și primit o asemenea sumă, în scopul de a nu își îndeplini, de a își îndeplini defectuos atribuțiile de serviciu sau de a întârzia îndeplinirea lor ori de a face un act contrar acestora.

Astfel, deși reprezentanții SC V. SRL Topoloveni erau interceptați de către organele de anchetă, într-o altă cauză, iar începând cu data de 25 iunie 2008 s-a procedat și la interceptarea inculpatului S.A., în baza autorizațiilor emise de Tribunalul Argeș, nu a existat nicio convorbire telefonică efectuată de către S.A. prin care acesta să fi înștiințat despre efectuarea controalelor la această societate, controale care au fost efectuate de către Garda Financiară Argeș, potrivit Adresei din 6 mai 2009, la datele de 31 ianuarie 2007, 11 august 2008, 16 octombrie 2008 și 24 februarie 2009, deci și ulterior interceptării convorbirii telefonice din data de 23 aprilie 2008, care a stat la baza sesizării din oficiu a organelor de anchetă din prezenta cauză.

În situația în care firma de consultanță ar fi fost, așa cum s-a reținut în actul de sesizare, folosită numai pentru justificarea unei sume de bani dată indirect inculpatului S.A., cu titlu de mită, ar fi trebuit să existe dovezi în sensul sprijinului acordat de acesta acoperirii activităților ilicite desfășurate de către societatea V. SRL Topoloveni, or în cauză nu a rezultat o astfel de activitate a inculpatului S.A., așa cum s-a arătat, după cum nici nu a rezultat că societatea V.A. ar fi avut de acoperit, prin intermediul său, diferite ilegalități, verificările efectuate de către comisarii Gărzii Financiare dovedind că societatea a fost sancționată în situația în care au fost constatate nereguli, amenda aplicată fiind cu suma maximă prevăzută de textul de lege sancționator, în cazul contravenției constatate la data de 11 august 2008, în celelalte cazuri întocmindu-se numai note de constatare sau unilaterale, iar la data de 3 ianuarie 2007 fiind aplicată o amendă de 1.000 RON, în condițiile în care limitele prevăzute de lege erau între 400 RON și 5.000 RON.

De asemenea, după începerea anchetei în prezenta cauză, nu s-a dispus efectuarea unei verificări a documentelor societății V.A., pentru a se constata dacă cele patru controale efectuate de către Garda Financiară au fost sau nu formale, numai în acest mod putându-se argumenta un eventual sprijin al comisarului șef al Gărzii Financiare față de această societate, mai ales în contextul în care raportul de inspecție fiscală generală - încheiat la data de 16 noiembrie 2009 de către D.G.F.P. Argeș - Serviciul de Inspecție Fiscală nr. 5 și care a privit impozitele și taxele achitate de către SC M.I.I. SRL începând cu ultima inspecție fiscală, respectiv cu luna octombrie 2004, nu a constatat niciun fel de nereguli, fiind calculat doar pentru perioada care vizează cercetările în această cauză, respectiv perioada derulării contractului de consultanță: ianuarie 2006 - februarie 2009, un impozit pe profit - debit pe perioada 1 ianuarie 2008 - 31 decembrie 2008, urmare însă înregistrării eronate a unei sume de bani reprezentând cheltuieli cu salarii și amortizarea aferentă lunii decembrie 2007.

În consecință, instanța de fond a constatat că, în cauză, nu s-a făcut dovada că inculpatul S.A. și-ar fi neglijat sau îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu pentru a răspunde în acest fel efortului financiar făcut de către societatea V. SRL Topoloveni și nici că această societate ar fi acceptat încheierea formală a unui contract de consultanță cu firma administrată de soția inculpatului S.A., pentru a beneficia de clemența organelor de control, și martorul M.V. relatând, de altfel, că societatea V.A. avea referințe foarte bune din punct de vedere fiscal, neavând obligații financiare neplătite.

S-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 254 C. pen. anterior, reprezintă infracțiune de luare de mită fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndepliniri.

Alături de condițiile generale pe care în mod normal o persoană trebuie să le îndeplinească pentru a fi subiect activ, în cazul infracțiunii de luare de mită este necesară condiția suplimentară, respectiv calitatea de funcționar, legea prevăzând o variantă agravată când subiectul activ este funcționarul cu atribuții de control.

În cazul acestei infracțiuni, sumele de bani sau celelalte foloase la care face referire textul incriminator constituie

bunurile dobândite prin săvârșirea infracțiunii, deci obiectul mitei.

Această infracțiune are un conținut alternativ, elementul material putându-se realiza în mai multe modalități, care se manifestă fie în forma acțiunii, fie în cea a inacțiunii, acțiunea putându-se materializa în pretinderea sau primirea de bani sau alte foloase ce nu i se cuvin funcționarului ori în acceptarea promisiunii unor foloase, în timp ce inacțiunea se realizează când funcționarul nu respinge promisiunea de bani sau alte foloase.

În ceea ce privește acțiunea de pretindere, s-a reținut că "a pretinde" înseamnă a solicita (inclusiv impunerea) ceva, adică a formula o pretenție față de o persoană cu privire la o sumă de bani sau alte foloase, pretinderea putându-se concretiza prin acte verbale, în scris sau prin orice fel de gesturi prin care se transmite ideea că funcționarul în cauză solicită un folos de la o persoană.

S-a constatat că, în cauză, nu s-au făcut niciun fel de dovezi în sensul că inculpatul S.A. ar fi solicitat vreo sumă de bani de la reprezentanții SC V. SRL Topoloveni și, în speță, de la inculpatul A.M., în calitatea acestuia de director economic, nici direct și nici aluziv, astfel încât în sarcina acestuia nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de luare de mită sub forma pretinderii.

"A primi" bani sau alte foloase înseamnă a lua asemenea lucruri în posesie de la o altă persoană care le oferă, acțiunea de primire fiind una voluntară și spontană, deoarece acceptarea și primirea au loc în același timp, ea având loc la inițiativa mituitorului, putând exista "primire" și în ipoteza în care făptuitorul nu își manifestă expres dorința de a păstra folosul sau bunul primit, dar nici nu are o atitudine de respingere a ofertei mituitorului.

Deși în actul de sesizare a instanței s-a reținut în sarcina inculpatului S.A. acțiunea de primire a sumei de 29.988 RON de la A.M., instanța de fond a apreciat nu există probe care să ateste primirea efectivă de către inculpatul S.A. a acestei sume de bani din partea inculpatului A.M., pentru a nu își îndeplini atribuțiile de serviciu, așa cum s-a arătat, societatea V. fiind controlată și chiar sancționată de către comisarii Gărzii Financiare Argeș, fără a se dovedi vreo intervenție pe lângă aceștia din partea inculpatului S.A.

S-a reținut că suma de bani anterior menționată și apreciată de către anchetatori ca fiind suma primită cu titlu de mită, reprezintă, potrivit probelor administrate, contravaloarea serviciilor prestate de către firma de consultanță aparținând soției inculpatului S.A., către SC V. SRL Topoloveni, în baza contractului de consultanță încheiat în anul 2006 și care a fost reînnoit de drept în anii următori, încetând în luna februarie 2009, când societatea a început să acumuleze datorii către firma prestatoare de servicii.

Existența acestui contract a fost recunoscută, de altfel, și în instanță, respectiv de către Judecătoria Topoloveni, care, prin Sentința comercială nr. 101 din 26 septembrie 2012 pronunțată în Dosarul nr. 613/828/2012, a admis acțiunea formulată de reclamanta SC S.G. SRL în contradictoriu cu SC M.I.I. SRL (fosta SC V. SRL Topoloveni) și a dispus obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 8.568 RON, reprezentând contravaloare servicii prestate și neachitate, dar și penalități de întârziere, reținându-se că, în baza contractului de prestări servicii nr. X1 din 3 ianuarie 2006, reclamanta s-a obligat să presteze pârâtei activități de consultanță pentru afaceri și management, achitate însă doar până în luna octombrie 2008, pârâta confirmând, de altfel, debitul de 8.568 RON, sumă reținută și în raportul de control al specialistului D.N.A.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat că nu s-a făcut dovada primirii sumei respective de bani de către inculpatul S.A. în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Totodată, s-a reținut că în cauză nu se pune problema celorlalte forme de materializare a acțiunii subiectului activ al infracțiunii de luare de mită - S.A., respectiv a acceptării promisiunii unor foloase și nici a nerespingerii de către acesta a promisiunii de bani sau alte foloase.

Mai mult, având în vedere că infracțiunea de luare de mită se comite cu intenție directă, calificată cu un scop, funcționarul dându-și seama, în momentul săvârșirii faptei, că primește banii sau foloasele care nu i se cuvin și, cu toate acestea, el vrea să le pretindă sau să le primească ori acceptă sau nu respinge promisiunea care i s-a făcut, având reprezentarea stării de pericol care se produce pentru buna desfășurare a activității de serviciu, urmare care se produce, iar în cauză nu s-a dovedit nu numai că funcționarul public cu atribuții de control S.A. ar fi pretins sau primit o sumă de bani, dar nici nu a rezultat că acesta ar fi urmărit îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri, convorbirile telefonice incriminate nefăcând o astfel de dovadă, în contextul în care nici nu se coroborează cu celelalte probe administrate, s-a ajuns la concluzia nu doar a faptului că S.A. nu a pretins și nu a primit bani, dar și că acesta nu și-a neglijat atribuțiile de serviciu în ceea ce privește SC V. SRL Topoloveni pe perioada în care această societate derula contractul de consultanță cu firma soției

sale.

În consecință, constatându-se că plata sumei de 29.988 RON de către firma SC V. SRL Topoloveni s-a efectuat urmare prestării unei activități de consultanță de către firma SC S.G. SRL Pitești, în baza contractului nr. X1 din 3 ianuarie 2006, că această societate nu a beneficiat de protecție din partea comisarilor Gărzii Financiare Argeș și, deci, că nu a existat o faptă de luare de mită, funcționarul public - comisar șef al Gărzii Financiare Argeș, S.A., neprimind de la SC V. SRL Topoloveni vreo sumă de bani în scopul de a nu își îndeplini atribuțiunile de serviciu, s-a apreciat că se impune achitarea acestuia din urmă în baza disp. art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită prev. de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior raportat la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 70/2000, o astfel de faptă neexistând.

În ceea ce îl privește pe inculpatul A.M., în sarcina acestuia s-a reținut săvârșirea infracțiunii de dare de mită săvârșită în formă continuată, constând în aceea că a remis, în perioada ianuarie 2007 - ianuarie 2009, suma de 29.988 RON inculpatului S.A., pentru ca acesta să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le îndeplinească în mod necorespunzător, respectiv să asigure protecția activităților economice ilicite derulate de SC V. SRL Topoloveni, unde A.M. îndeplinea funcția de director economic sau să înștiințeze pe reprezentanții societății cu privire la acțiunile de control ori să influențeze actele de control întocmite de subordonații săi.

Așa cum s-a arătat, A.M. a purtat o conversație prin telefon, la data de 23 aprilie 2008, cu consilierul administratorului societății unde el funcționa, S.S., căruia i-a comunicat achitarea unei sume de bani către S.A. "de la Gardă", invocând contractul avut cu acesta.

Din declarațiile martorilor V.S., D.S., dar și S.S., coroborate cu Adresa nr. X2/2013 emisă de SC M.I.I. Topoloveni, a rezultat că inculpatul A.M. deținea funcția de director economic și, în virtutea atribuțiilor avute, s-a ocupat de alegerea ofertei pentru angajarea unei persoane cu studii superioare în cadrul compartimentului financiar-contabil și având în vedere că oferta depusă de către SC S.G. SRL Pitești a corespuns nevoilor societății, s-a încheiat contractul de consultanță nr. X1/2006.

Inculpatul A.M. a cunoscut, prin urmare, condițiile în care s-a derulat contractul respectiv, dar și plățile care s-au efectuat, acesta fiind una dintre persoanele cu care administratorul firmei de consultanță, S.A.A., ținea legătura, dar și cel care conducea compartimentul financiar-contabil.

Din declarația martorului S.S. a rezultat că era consilierul administratorului de origine libaneză a societății și, deci, cel care cunoștea modul în care se desfășura activitatea în fabrică, existând, prin urmare, o colaborare a acestuia cu directorul economic A.M.

Potrivit declarației martorei V.S., care se ocupa de partea financiară a societății, fiind contabilul casier, inițial, plata facturilor emise de către firma de consultanță se realiza prin ordine de plată emise lunar, însă după înrăutățirea situației financiare a societății a început să fie emis și câte un ordin de plată pentru mai multe facturi.

Această declarație se coroborează cu mențiunile existente pe ordinele de plată depuse la dosarul cauzei, dar și cu mențiunile raportului de constatare întocmit de către specialistul D.N.A., fiind emise asemenea ordine în lunile decembrie 2007, februarie 2008, aprilie și mai 2008, august și septembrie 2008, ianuarie 2009, când s-au achitat sumele de 2.856 RON, reprezentând contravaloarea a câte două facturi lunare de prestări servicii.

Astfel, s-a constatat că, la data de 18 aprilie 2008, a fost achitată cu ordin de plată aceeași sumă către beneficiarul SC S.G., în baza facturii din 8 martie 2008, reprezentând "prestări servicii conform contractului nr. X7/2007, februarie + martie 2008".

Despre plata efectuată este înștiințat și S.S. cu ocazia conversației telefonice din data de 23 aprilie 2008, A.M. menționându-i că plata a fost efectuată către S.A. întrucât "are un contract cu noi".

Niciun act al dosarului nu a venit însă în sprijinul susținerilor din actul de sesizare a instanței că suma de "28 milioane", la care face referire inculpatul A.M., este primită de S.A. și nici că ar exista vreun contract încheiat cu acesta, iar afirmațiile că această sumă ar reprezenta mita primită de funcționarul public sub forma contractului de consultanță, nu au nici ele suport probatoriu.

Așa cum s-a arătat, din declarațiile angajaților societății V. SRL Topoloveni, care se coroborează cu conținutul rapoartelor de lucru întocmite de către firma de consultanță, reiese că aceasta și-a îndeplinit obligațiile asumate în contractul având ca obiect consultanță în afaceri și management, întocmind chiar documente justificative intitulate "raport de lucru", deși nu a existat o astfel de obligație.

Raportat la conținutul acestor documente și la obiectul contractului și față de Adresa nr. X2/2013 emisă de societatea beneficiară a consultanței, s-a apreciat de către tribunal că nu poate fi reținută teza invocată în acuzare potrivit căreia contractul de consultanță ar fi reprezentat un mijloc prin care funcționarul public S.A. ar fi primit mită, iar directorul economic A.M. ar fi dat mită, pentru ca activitățile ilicite ale societății să fie protejate de comisarul șef al Gărzii Financiare Argeș.

Nu au fost administrate probe care să formeze convingerea că SC V. SRL Topoloveni ar fi avut nevoie de o eventuală protecție cu ocazia controalelor care se făceau de către reprezentanții Gărzii Financiare, așa cum s-a arătat controlul efectuat de către Direcția Finanțelor Publice Argeș dovedind, dimpotrivă, că societatea și-a desfășurat în mod corespunzător activitatea pe întreaga perioadă a derulării contractului de consultanță.

Chiar și în contextul în care, în conversația telefonică menționată, inculpatul A.M. face referire la faptul că suma de bani a fost dată lui S.A., pe care anterior îl identificase împreună cu interlocutorul ca fiind "ăsta de la Gardă", "ăl mare", de vreme ce cu numai 6 zile anterior se achitase de către societatea V. SRL Topoloveni, firmei de consultanță administrată de către soția inculpatului S.A., suma de 2.856 RON, nu s-a putut reține că cei doi ar fi recunoscut că acel contract de consultanță era fictiv și că prin el "își cumpărau liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare, condusă de către inculpatul S.A.

Nu s-a putut reține, prin urmare, în sarcina inculpatului A.M., săvârșirea infracțiunii pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată, respectiv dare de mită în formă continuată, constând în remiterea sumei totale de 29.988 RON inculpatului S.A., pentru ca acesta, în calitatea sa de comisar șef al Gărzii Financiare Argeș, să asigure protecția activităților economice ilicite derulate de societatea unde el era director economic.

De altfel, a fost avut în vedere că legiuitorul a definit darea de mită în dispozițiile art. 255 C. pen. anterior ca fiind promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase în modurile și scopurile arătate în art. 254 din același cod, respectiv ca funcționarul căruia i-au fost remise sume de bani sau alte foloase să-și îndeplinească, să nu își îndeplinească ori să întârzie îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

S-a reținut că ceea ce caracterizează infracțiunea de dare de mită este aceea că reprezintă latura activă a mitei, adică actul de corupere exercitat de o persoană particulară asupra unui funcționar, în legătură cu atribuțiile de serviciu ale acestuia, faptele de dare și luare de mită fiind adesea corelative, persoana particulară dând, iar funcționarul primind folosul necuvenit, ori persoana particulară promite sau oferă un astfel de folos, iar funcționarul îl acceptă ori nu îl respinge.

Promisiunea constă în făgăduiala pe care persoana o face unui funcționar cu privire la avantajul pe care îl va avea acesta dacă va acționa sau nu va acționa în sensul dorit de el.

Or, din actele și lucrările dosarului nu rezultă că A.M. ar fi promis funcționarului public S.A. bani sau alte foloase și, nicidecum, existența scopului pentru care s-ar fi realizat promisiunea, probatoriul dovedind, așa cum s-a arătat anterior, dimpotrivă, că societatea unde A.M. era director nu a desfășurat activități care să impună o anumită protecție din partea reprezentantului Gărzii Financiare.

De asemenea, nu s-a constatat nici existența probelor că inculpatul A.M. ar fi oferit funcționarului public, cu atribuții de control, S.A., sume de bani ori alte foloase, care ar fi trebuit să conștientizeze în aceea că A.M. să fi prezentat funcționarului public folosul pe care urma să-l primească pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea actului respectiv, după cum nu există nici probe că ar fi avut loc darea unor sume de bani sau alte foloase, în sensul predării ori remiterii către S.A. a celor menționate.

Suma de bani la care se face referire în rechizitoriul a fost achitată, prin virament bancar, firmei SC S.G. SRL Pitești, urmare prestațiilor dovedite a fi efectuate, într-adevăr, firmă a cărei administrator și asociat unic este S.A.A., soția inculpatului S.A., fără legătură însă demonstrată cu activitatea de comisar șef a acestuia, neputându-se imputa administratorului S.A.A. mariajul ei și nici interpreta activitatea profesională a acesteia ca fiind realizată în scopul obținerii de beneficii ilicite de către soțul ei și, implicit, familia lor, fără a încălca acesteia drepturile recunoscute de Constituție și celelalte legi în vigoare, dintre care dreptul la muncă și la viața de familie, ori să-i fie încălcate principii fundamentale, cum sunt libertatea muncii sau principiul nediscriminării.

Astfel, s-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, orice persoană fiind liberă în alegerea locului de muncă și a profesiei, meseriei sau activității pe care urmează

să o presteze, libertatea muncii presupunând dreptul persoanei de a hotărî dacă muncește sau nu, unde, pentru cine și în ce condiții, dreptul de a-și alege singură profesia, dreptul de a încheia sau nu un contract individual de muncă, dreptul de a participa la stabilirea condițiilor de muncă și salariale în cadrul negocierilor.

Prevederile Codului muncii sunt, de altfel, în conformitate cu normele internaționale care consacră principiul libertății muncii, în art. 6 pct. 1 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Economice Sociale și Culturale prevăzându-se că dreptul la muncă cuprinde dreptul pe care îl are orice persoană de a obține posibilitatea să-și câștige existența printr-o muncă liber aleasă sau acceptată, iar potrivit art. 23 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii sale, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, Carta Socială Europeană prevăzând și ea că orice persoană trebuie să aibă posibilitatea de a-și câștiga existența printr-o muncă liber întreprinsă.

Mai mult, art. 5 C. muncii reglementează principiul nediscriminării, potrivit căruia orice discriminare directă sau indirectă față de un salariat bazată pe criteriile de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, este interzisă.

În acest context, văzând și prevederile alin. 3 al aceluiași act normativ, potrivit cărora constituie discriminare directă actele și faptele de excludere, deosebire, restricție sau preferință, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile anterior menționate, care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii și având în vedere existența dovezilor că firma de consultanță administrată de către soția inculpatului S.A. a desfășurat activități conform contractului încheiat cu beneficiarul SC V. SRL Topoloveni, nu s-a putut interpreta contrariul, fără a se încălca pentru S.A.A. principiile și drepturile anterior menționate.

Prin urmare, constatându-se inexistența unei fapte de dare de mită, în baza disp. art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior, s-a dispus achitarea inculpatului A.M. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior, raportat la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000.

Întrucât, în cauză, s-a dispus de către procuror începerea urmăririi penale față de S.A. pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, reținându-se că ar fi primit, în tranșe lunare, mascate prin contracte de prestări servicii de la A.M., suma totală de 29.988 RON, cu titlu de mită, pentru a nu își îndeplini atribuțiile de serviciu sau a le îndeplini necorespunzător, iar față de A.M. pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, întrucât acesta ar fi remis suma menționată lui S.A., ca acesta să protejeze activitățile ilicite derulate de societatea unde el funcționa ca director economic, raportat la prevederile art. 19 și 20 din Legea nr. 78/2000 și în conformitate cu prevederile art. 163 - 166 C. proc. pen. anterior, art. 30 - 31 C. fam., s-a dispus, prin Ordonanța din 9 februarie 2011, instituirea sechestrului penal asupra bunurilor aparținând celor doi învinuiți, dar și învinuitului S.S., cercetat pentru complicitate la infracțiunea de dare de mită.

La data de 21 februarie 2011, A.M. a făcut dovada consemnării la C.B. - Sucursala Pitești a sumei 29.988 RON, prin recipisa de consemnare și chitanța din 18 februarie 2011.

Având în vedere că, în cauză, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului S.S. și instanța a apreciat că se impune achitarea inculpaților S.A. și A.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de luare și dare de mită, reținând că astfel de fapte nu există, instanța de fond a dispus restituirea către A.M., cel care figurează ca deponent, a sumei consemnate la C.B., la rămânerea definitivă a hotărârii.

Prin actul de sesizare a instanței s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a inculpatului S.A. și sub aspectul infracțiunii de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori de alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În urma administrării probatorului, instanța de fond a reținut că, la data de 10 octombrie 2008, Garda Financiară Argeș a solicitat Agenției Naționale a Funcționarilor Publici avizarea organizării concursului pentru ocuparea unor funcții publice de execuție, respectiv două posturi comisar clasa I, gradul debutant - vechime minimă în specialitatea funcției 0 ani și un post referent clasa III, grad principal, treapta III - vechime minimă în specialitatea funcției 5 ani, urmând ca proba scrisă să se desfășoare la data de 9 decembrie 2008, iar interviul la data de 11 decembrie 2008.

La data de 8 octombrie 2008, Garda Financiară - Comisariatul General a acordat aviz favorabil organizării concursului pentru posturile vacante anterior menționate, urmare solicitării din 6 octombrie 2008 a Gărzii Financiare - Secția Argeș, desemnând inițial ca reprezentant în comisia de concurs pe numitul C.F., pentru ca, prin Adresa din 14 noiembrie 2008,

să fie desemnat comisarul superior S.M.

La data de 4 noiembrie 2008 și A.N.F.P. a acordat aviz favorabil cu observații organizării concursului de către Garda Financiară - Secția Argeș, iar prin Ordinul din 3 noiembrie 2008, a aprobat participarea doamnei D.A., șef birou, în comisia de concurs.

Urmare primirii avizelor necesare organizării concursului, potrivit dispozițiilor H.G. 611/2008 și Legii nr. 188/1999, Garda Financiară Argeș a solicitat Regiei Autonome M. Of. publicarea anunțului referitor la organizarea concursului, publicat în M. Of. nr. 633/7.11.2008 - partea a III-a, dar și într-o publicație locală și s-a întocmit documentația necesară concursului, respectiv anunțul privind organizarea acestuia, condițiile necesare participării la concurs și bibliografia.

De asemenea, au fost emise Deciziile din 25 noiembrie 2008, prin care a fost desemnată comisia de concurs, formată din președinte - comisar șef secție S.A., membrii: comisar superior Comisariatul General - S.M. și reprezentant A.N.F.P. - șef birou D.A. și secretar comisie - expert A.D., dar și comisia de soluționare a contestațiilor.

Potrivit procesului-verbal din 4 decembrie 2008, au depus dosare de înscriere un număr de 10 persoane, toate selectate, din care pentru 9 a fost selectat dosarul în vederea participării la concurs, o persoană retrăgându-și-l, iar dintre cei care și-au depus dosarul, numai unul solicitând participarea la concursul pentru ocuparea postului de referent principal.

Comisia de examinare, formată din reprezentanții A.N.F.P. și Gărzii Financiare - Comisariatul General, s-a prezentat la sediul Gărzii Financiare Argeș în dimineața zilei în care s-a desfășurat examenul și, împreună cu președintele comisiei, comisarul șef al Gărzii Financiare Argeș, S.A., au conceput subiectele de examen, așa cum au declarat martorii D.A. și S.M.

Potrivit depoziției martorei D.A., au fost întocmite două variante de subiecte, introduse în două plicuri, aspect verificat de ea, plicuri cu care întreaga comisie s-a deplasat în sala de examen, din care a fost selectat de către un candidat plicul conținând varianta cu subiectele care au fost date la examen.

S.M. a declarat și el că subiectele au fost întocmite în dimineața concursului, în două variante, introduse în două plicuri diferite, martorul neamintindu-și însă dacă a verificat introducerea lor în două plicuri distincte.

Cu ocazia verificărilor efectuate de către anchetatori cu ocazia solicitării de la Garda Financiară Argeș a documentelor referitoare la organizarea și desfășurarea concursului care a avut loc în perioada 10 - 12 decembrie 2008, s-a constatat însă că, alături de testul conținând subiectele care au făcut obiectul probei scrise, a fost înaintat și un plic format A4, sigilat, care poartă mențiunea olografă "Nr. 2", în interiorul căruia a fost identificat un test conținând subiecte pentru candidații la funcția de comisar debutant, dar și referent, iar din compararea celor două teste s-a constatat că sunt identice.

Într-adevăr, în urma comparării conținutului testului indicat ca fiind introdus în plicul conținând mențiunea "Nr. 2" și subiectele menționate pe lucrările de participare la examen ale concurenților, instanța a constatat că subiectele sunt similare.

În urma susținerii probei scrise și corectării lucrărilor candidaților, au fost întocmite fișe de punctaj de către membrii comisiei și a fost întocmită situația privind punctajele obținute la proba scrisă, fiind declarate admise trei persoane, care au fost apoi declarate admise și în urma susținerii interviului, la data de 12 decembrie 2008, toate aceste trei persoane fiind declarate admise și după centralizarea rezultatelor.

Astfel, au fost declarați admiși N.G.C. și P.D.E. pentru funcția de comisar debutant și M.F. pentru funcția de referent principal.

Din interceptarea convorbirilor telefonice autorizate de către Tribunalul Argeș, a rezultat că o preocupare pentru organizarea concursului pentru postul de comisar a existat din partea comisarului șef S.A. încă din luna septembrie 2008, când acesta a discutat cu o persoană - "D.", care s-a recomandat ca fiind U., care îi comunică faptul că au scos la concurs un post de expert debutant, care nu ar exista în stat, că la Argeș există un singur loc și în viitor este posibil să se scoată un altul, dar și că, pentru postul de expert asistent este necesară vechime un an, pentru care urmează să se primească avizul.

De asemenea, la data de 11 noiembrie 2008, S.A. îl contactează pe numitul V., pe care îl întreabă dacă o cunoaște pe D.A. de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici "că tre să vină la un examen la noi pe aicea", dar și pe V.M., consilier la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, aceasta din urmă desemnată în comisia de soluționare a

conestațiilor de această instituție, justificându-și întrebarea prin faptul că "să vedem cum facem cu ele, să le aducem, să le trimitem mașină, să le ...", "să ne purtăm civilizată", interlocutorul răspunzând "sigur!, că e ... nici nu-și bagă nasul".

Despre rezultatul demersurilor pentru organizarea concursului care urma să aibă loc la Garda Financiară Argeș, S.A. îi comunică și numitului U.M.A., cu care discută încă din data de 18 septembrie 2008, la circa o oră și jumătate după discuția cu numitul "D.", despre examenele de master organizate de către universitate, interlocutorul interesându-se în legătură cu acestea pentru nepoata sa, în legătură cu care S.A. întreabă dacă ar putea "să-i facem noi o vechime așa de un an, pe undeva, că a lucrat, să-i luăm o adeverință, că a desfășurat" întrucât "ăștia la București nu vrea să-mi schimbe postul în ...", din debutant "ne dă expert asistent", iar una dintre condiții este "un an vechime", S.A. afirmând "să vedem cum facem noi".

În aceeași convorbire telefonică, S.A. discută cu interlocutorul său despre B., căruia profesorul i-a dat o carte, pe care să o studieze, urmând ca acesta să-l caute din nou și să-i dea și o altă carte, precizându-i lui S.A. că, pe data de 24 octombrie dimineața, va avea loc colocviul de admitere. Din celelalte convorbiri telefonice avute de cei doi, coroborate cu actele existente la dosarul cauzei, a rezultat că U.M.A. deține funcția de profesor universitar doctor, conducător științific de doctorat în cadrul Universității L.B. din Sibiu, iar fiul inculpatului S.A., S.F.B., s-a înscris la data de 29 septembrie 2008 la colocviul de admitere la doctorat în domeniul finanțe, la universitatea menționată, conducător de doctorat fiind profesorul U.M.A.

S.F.B. a susținut la data de 24 octombrie 2008 examenul de admitere, fiind evaluat cu media 10 (zece), conform procesului-verbal încheiat la aceeași dată, iar la data de 1 noiembrie 2008, a fost emisă decizia prin care s-a înmatriculat la doctorat cu frecvență, cu bursă, încheindu-se, la aceeași dată, contractul de studii universitare în care S.A. a fost menționat ca girant.

În perioada în care se derulau procedurile de înscriere la doctorat a fiului inculpatului S.A. și chiar anterior acestui moment, acesta din urmă a discutat, așa cum s-a arătat, cu profesorul U.M.A., în legătură cu nepoata acestuia, P.D.E., solicitându-i profesorului să îi comunice fetei "să vină mâine până la mine! Să discut eu ceva cu ea!", dar și cu aceasta, cum s-a întâmplat la datele de 19 septembrie 2008 ori 14 octombrie 2008, conversații interceptate cu autorizarea Tribunalului Argeș, din care rezultă că femeia s-a întâlnit cu comisarul șef S.A.

Din discuțiile avute de S.A. cu profesorul U.M.A. rezultă că tinerei i-a fost dată bibliografia - "i-am dat bibliografie, i-am dat tot", dar și că "încercăm s-o facem comisar dacă vom reuși", rezultând, de asemenea, și că i-a cerut acesteia să învețe "ca la carte", cerință adresată de inculpatul S.A. și candidatei P.D.E. în convorbirea avută la data de 7 noiembrie 2008 - "trebuie învățat ... ca ... știi cum? Ca la carte. Ca la carte."

De asemenea, rezultă că tânăra a primit subiectele de examen, potrivit discuțiilor avute de ea la data de 1 decembrie 2008 cu o persoană de sex feminin - "să-nveți regulamentul Gărzii, ce ți-a dat el pe acolo, subiectele", dar și o carte, așa cum rezultă din convorbirea telefonică avută de ea la data de 9 decembrie 2008, când s-a întâlnit cu șoferul comisarului șef S.A., P.V., convorbire care se coroborează cu declarația acestuia din urmă, care a arătat că, la solicitarea șefului său, s-a întâlnit cu P.E.D. și i-a înmănat o carte de legislație, pe care a răsfoit-o în timpul în care a așteptat-o pe tânăra și a constatat că nu conținea hârtii și nu avea făcute pe ea notări.

Faptul că au fost primite subiectele pentru examen rezultă și din convorbirea purtată de candidată în seara de 9 decembrie 2008, după întâlnirea cu șoferul, când a comunicat interlocutorului cele întâmplate, iar la întrebarea acestuia "și ți-a dat mai la amănunt?", îi confirmă, spunându-i că "mi-a mai dat încă trei, care "sunt total diferite de alea" și nu sunt scoase la calculator, ci sunt "de mână", exprimându-și temerea "ca astea să nu fie în afară de alea, ale lui" la momentul la care se vor face subiectele dimineață, dar și din conversația avută la data de 10 decembrie 2008, când este întrebată "și au fost din alea", iar ea confirmă.

O înțelegere cu inculpatul S.A. în vederea comunicării subiectelor și acordării unui sprijin la examen, rezultă și din discuția telefonică avută de P.D.E. cu mama sa, la data de 10 decembrie 2008, când aceasta o întreabă "ai mai făcut semn pe lucrare?", dar și dacă "ai știut subiectele?", inculpata eschivându-se să răspundă.

Instanța de fond a reținut, prin urmare, că în cauză există probe că inculpatul S.A. a sprijinit-o pe inculpata P.D.E. în vederea ocupării postului de comisar debutant în cadrul Gărzii Financiare Argeș, căreia i-a furnizat subiectele de examen, folosind, în acest fel, informațiile care nu erau destinate publicității, pe care le-a comunicat unei persoane neautorizate, cum a fost candidata P.E.D.

S-a constatat, așadar, întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Acțiunea prevăzută în textul de lege menționat este condiționată, însă, pentru existența infracțiunii, de condiția esențială inserată în alin. (1) al art. 12: "dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite", scopul urmărit fiind de esența infracțiunii.

Prin scop al infracțiunii se înțelege finalitatea urmărită prin săvârșirea faptei ce constituie elementul material al infracțiunii, obiectivul propus și reprezentat de făptuitor ca rezultat al acțiunii sau inacțiunii sale.

În sens strict, termenul "scop" desemnează o finalitate ce se situează în afara infracțiunii, un obiectiv către care tinde făptuitorul. În acest sens, cerința esențială este îndeplinită atunci când făptuitorul a urmărit realizarea scopului cerut de lege, indiferent dacă acest scop a fost atins sau nu prin săvârșirea faptei.

Scopul este, în acest caz, o cerință esențială atașată elementului subiectiv, care are astfel forma intenției calificată prin scop.

În art. 12 din Legea nr. 78/2000 legiuitorul a făcut referire, atunci când a vorbit de scop, la obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, acestea fiind mijlocul prin care se ajunge la elementul material al infracțiunii - folosirea sau accesul neautorizat la informații.

În actul de sesizare s-a reținut că S.A. a folosit atât în mod direct, cât și indirect, informații care nu erau destinate publicității și a permis accesul la aceste informații învinuitei P.D.E., precum și că, practic, în acest mod, S.A. "își plătea o datorie" către învinuitul U.M.A., acesta aflându-se în relații de rudenie cu învinuita P.E.D.

Cu privire la această "datorie", apreciindu-se că în baza unei înțelegeri anterioare S.A. a convenit cu U.M.A. să o sprijine pe P.D.E., ruda acestuia, să promoveze examenul pentru ocuparea unui post de comisar debutant, iar în schimbul acestui serviciu U.M.A., în calitate de profesor universitar și conducător de doctorat, să-l ajute pe fiul lui S.A. să promoveze examenul de doctorat și să obțină o bursă de studii, după ce inițial, la data de 7 mai 2010, s-a dispus începerea urmăririi penale față de cei doi pentru săvârșirea infracțiunilor de luare și dare de mită, prin actul de sesizare s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a acestora.

La adoptarea soluției s-a avut în vedere că "din actele de urmărire penală efectuate în cauză a rezultat că nu există o legătură de cauzalitate între cele două contraprestații".

În aceste condiții, cum acțiunea (inacțiunea) făptuitorului trebuie să constituie sine qua non un contraechivalent al conduitei sale lipsite de probitate, reciproca acesteia trebuind să aibă caracterul unei plăți sau al unei răsplătiri în vederea efectuării unui anumit act determinat și cum chiar actul de sesizare a instanței argumentează, prin lipsa probelor, inexistența "plății datoriei" de către inculpatul S.A., menționând că nu există dovezi în sensul celor reținute la momentul începerii urmăririi penale că a convenit cu profesorul universitar ca, în schimbul predării de către el a subiectelor, acesta să-i sprijine fiul să promoveze examenul de doctorat, instanța a constatat că, în cauză, nu s-a dovedit scopul în care inculpatul S.A. a furnizat subiectele de examen inculpatei P.D.E.

A fost avut în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 12 din Legea nr. 78/2000 este o infracțiune asimilată celor de corupție, cu privire la aceasta reținându-se de către Grupul Multidisciplinar privind Corupția, înființat de către Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei, că ar cuprinde comisioanele oculte și toate celelalte conduite care implică persoane investite cu funcții publice sau private, care și-au încălcat obligațiile care decurg din calitatea lor de funcționar public, în vederea obținerii de avantaje ilicite, indiferent de ce natură, pentru sine sau pentru alții.

În speță, potrivit celor reținute în actul de sesizare, nu s-a dovedit că funcționarul public S.A. și-ar fi încălcat obligațiile de serviciu în vederea obținerii de avantaje ilicite, nici pentru el și nici pentru altcineva, respectiv pentru fiul său.

De altfel, instanța de fond a reținut că, deși între S.A. și profesorul U.M.A. au existat mai multe convorbiri telefonice anterior susținerii examenului pentru admitere la doctorat de către S.F.B., din cuprinsul lor rezultă că profesorul s-a întâlnit cu candidatul pentru a-i înmâna o carte, urmând ca, dacă îl va mai căuta, să îi mai dea încă una "și o citește și p-aia și încet, încet facem exact cum am stabilit toate treburile". Totodată, l-a ținut la curent pe tatăl acestuia, S.A., cu privire la data la care urma să se susțină colocviul de admitere, orele la care va fi programat candidatul, dar și în legătură cu faptul că fiul său a fost admis cu bursă.

Nu a rezultat, însă, că profesorul l-ar fi sprijinit și în alt mod pe candidatul S.F.B. să promoveze examenul, cuvintele "facem exact cum am stabilit toate treburile" neputând fi interpretate ca o convenție ilicită, atât timp cât nu rezultă din probe un eventual ajutor ilicit dat de profesor, mai ales că din procesul-verbal întocmit la data de 24 octombrie 2008 în urma desfășurării concursului de admitere la doctorat rezultă că din comisia de admitere au făcut parte și alți trei profesori, care au apreciat prestația candidatului.

Mai mult, din lucrările dosarului s-a constatat că S.F.B., fiul inculpatului S.A., este absolvent cu diplomă de licență al A.S.E. București, cu media de licență 9.75, după care a absolvit în cadrul Universității Pitești - Facultatea de Economie, Drept și Științe Administrative, Master 2 - Economie și Finanțe Europene, iar în anul următor, Master 2 - Finanțe Bănci în cadrul Universității "Rene Descartes, Paris".

De asemenea, ulterior înmatriculării ca doctorand, a obținut calificativul "Foarte Bine" la toate examenele susținute în fața unei comisii formate din trei membri, astfel cum rezultă din procesele-verbale și programul de pregătire universitară avansată.

Prin urmare, instanța de fond nu a putut reține, nici din acest punct de vedere, că ar exista vreo legătură de cauzalitate între promovarea examenului de admitere la doctorat de către fiul inculpatului S.A. și comunicarea subiectelor nedestinate publicității nepoatei profesorului U.M.A.

În consecință, constatându-se că nu a fost dovedit scopul cerut de art. 12 din Legea nr. 78/2000 în care inculpatul S.A. a furnizat subiectele de examen inculpatei P.D.E. și cum forma de vinovăție cerută de norma de incriminare este intenția directă calificată de scop, nefiind întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, s-a dispus achitarea inculpatului S.A. sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, în baza disp. art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior.

În ceea ce o privește pe inculpata P.D.E., trimisă în judecată pentru complicitate la infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, întrucât a folosit informațiile care nu erau destinate publicității, fiind certă înțelegerea frauduloasă între ea și S.A., instanța de fond a reținut că, într-adevăr, probatoriul administrat a dovedit că aceasta a beneficiat, așa cum s-a arătat și anterior, de sprijin din partea comisarului șef S.A., cu care s-a întâlnit, potrivit convorbirilor telefonice purtate la datele de 19 septembrie 2008 și 14 octombrie 2008 și care i-a înmănat și subiectele de examen, potrivit discuțiilor avute cu o persoană de sex feminin la data de 1 decembrie 2008 sau cu viitorul ei soț, la data de 9 decembrie 2008, ori din cea purtată la data de 10 decembrie 2008 cu mama sa.

Nu rezultă, însă, din niciun act al dosarului, că aceasta ar fi dat inculpatului S.A. sau vreunei persoane apropiate acestuia vreo sumă de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite și, așa cum s-a menționat, nu se poate reține că subiectele i-au fost înmănate de către inculpatul S.A. în schimbul vreunui ajutor acordat fiului acestuia de către unchiul ei, U.M.A.

După cum s-a menționat în cele ce au precedat, acțiunea prevăzută în art. 12 lit. b) este condiționată, pentru existența însăși a infracțiunii, de condiția esențială inserată în alin. (1) "dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite".

Atunci când legea vorbește de foloase necuvenite, se referă la sensul de drept comun al sintagmei în accepțiunea dreptului penal român, foloasele putând fi directe sau indirecte, însă fără a se renunța la caracterul de plată a prestației funcționarului, subiectul activ nemijlocit al acestei infracțiuni fiind calificat.

Or, în lipsa plății prestației funcționarului, reținută chiar în rechizitoriu, nu s-a reținut în sarcina inculpatei P.D.E. întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii în legătură cu care s-a reținut complicitatea sa de către anchetatori.

Prin urmare, în lipsa dovezilor privind contraprestația inculpatului S.A. în sprijinirea promovării examenului de comisar debutant de către inculpata P.E.D., în schimbul susținerii acordate de către învinuitul U.M.A., în vederea admiterii la doctorat a fiului inculpatului S.A., s-a apreciat de către tribunal că lipsește latura subiectivă a infracțiunii pentru care P.D.E. a fost trimisă în judecată, dispunându-se achitarea sa, în baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) raportat la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești, precum și inculpatul S.A., criticând-o pentru motive de nelegalitate și netemeinicie.

Apelantul D.N.A a arătat în motivele de apel că hotărârea instanței de fond este nelegală și netemeinică sub aspectul greșitei achitări a inculpaților S.A., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior și A.M., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 255 alin. (1) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. (2) C. pen. anterior, cu motivarea că faptele nu există. Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că, în cauză, nu s-a făcut dovada că inculpatul S.A. și-ar fi neglijat sau îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu, pentru a răspunde în acest fel efortului financiar făcut de către SC V. SRL Topoloveni și nici că această

societate ar fi acceptat încheierea formală a unui contract de consultanță cu firma administrată de soția inculpatului S.A., pentru a beneficia de clemența organelor de control. S-a reținut că nu s-au făcut dovezi că inculpatul S.A. ar fi cerut vreo sumă de bani de la reprezentanții SC V. SRL Topoloveni și, în speță, de la inculpatul A.M., în calitate de director economic, nici direct și nici aluziv, astfel încât, în sarcina acestuia, nu s-ar putea reține săvârșirea infracțiunii de luare de mită sub forma pretinderii. S-a motivat că "a primi" bani sau alte foloase înseamnă a lua asemenea lucruri în posesie de la o altă persoană care le oferă, acțiunea de primire fiind una voluntară și spontană, deoarece predarea și primirea au loc în același timp, ea având loc la inițiativa mituitorului, putând exista "primire" și în ipoteza în care făptuitorul nu își manifestă expres dorința de a păstra folosul sau bunul primit, dar nici nu are atitudine de respingere a ofertei mituitorului. Soluția de achitare sub aspectul comiterii infracțiunilor de dare și luare de mită a mai fost motivată și prin aceea că, deși în actul de sesizare s-a reținut în sarcina inculpatului S.A. acțiunea de primire a sumei de 29.988 RON de la A.M., nu ar exista probe care să ateste primirea efectivă de către inculpatul S.A. a sumei respective de la inculpatul A.M., pentru a nu-și îndeplini obligațiile de serviciu, în condițiile în care SC V. SRL Topoloveni ar fi fost controlată și sancționată de către comisarii Gărzii Financiare Argeș, fără a se dovedi vreo intervenție pe lângă aceștia din partea inculpatului S.A. S-a mai reținut că suma de bani considerată obiect al mitei ar reprezenta, potrivit probelor administrate, contravaloarea serviciilor prestate de firma de consultanță administrată de soția inculpatului S.A., în baza contractului de consultanță încheiat în anul 2006 și care ar fi fost reînnoit de drept în anii următori, încetând în anul 2009, când societatea a început să acumuleze datoriile către firma prestatoare de servicii. În acest sens, s-a făcut referire la Sentința comercială nr. 101 din 26 septembrie 2012 a Judecătoriei Topoloveni pronunțată în Dosarul cu nr. 613/823/2012, prin care s-a admis acțiunea formulată de SC S.G. SRL în contradictoriu cu SC M.I.I. SRL (fosta SC V. SRL Topoloveni) și s-a dispus obligarea părții la plata către reclamantă a sumei de 8.568 RON, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate și neachitate, dar și penalități de întârziere. De asemenea, Tribunalul Dâmbovița a apreciat că nu s-a făcut dovada primirii respectivei sume de bani de către inculpatul S.A. în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Totodată, s-a susținut că hotărârea instanței este nelegală sub aspectul greșitei achitări a inculpaților S.A. și P.D.E. pentru infracțiunile prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, respectiv art. 26 C. pen. anterior rap. la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000. Instanța a reținut că, din probele administrate în cauză., a rezultat că inculpatul S.A. i-a furnizat subiectele de concurs inculpatei P.E.D. S-a motivat că acțiunea prevăzută în art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000 este condiționată, pentru existența însăși a infracțiunii, de condiția esențială inserată în primul alineat: "dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite". S-a menționat că, atunci când legea vorbește de foloase necuvenite, se referă la sensul de drept comun al sintagmei în accepțiunea dreptului penal român, foloasele putând fi directe sau indirecte, însă fără a se renunța la caracterul de plată a prestației funcționarului, subiectul activ al acestei infracțiuni fiind calificat. S-a mai precizat că, chiar în cuprinsul rechizitoriului s-a făcut referire la lipsa dovezilor privind contraprestația inculpatului S.A. în sprijinirea promovării examenului de comisar debutant de către inculpata P.E.D., în schimbul susținerii acordate de către numitul U.M.A., în vederea admiterii la doctorat a fiului inculpatului S.A. S-a apreciat că lipsește latura subiectivă a infracțiunii pentru care inculpata P.D.E. a fost trimisă în judecată. Instanța a reținut că, deși între inculpatul S.A. și profesorul universitar U.M.A. au existat mai multe convorbiri telefonice anterior susținerii examenului pentru admitere la doctorat de către S.F.B., din cuprinsul lor rezultă că profesorul s-a întâlnit cu candidatul pentru a-i înmâna o carte, urmând ca, dacă îl va mai căuta, să-i mai dea încă una "și o citește și p-ai a și încet, încet facem exact cum am stabilit toate treburile". Totodată, l-a ținut la curent pe tatăl acestuia, S.A., cu privire la data la care urma să se susțină colocolviul de admitere, ora la care va fi programat candidatul, dar și în legătură cu faptul că fiul său a fost admis cu bursă. S-a reținut, însă, că nu rezultă că profesorul l-ar fi sprijinit și în alt mod pe candidatul S.F.B. să promoveze examenul, cuvintele "facem așa cum am stabilit toate treburile" neputând fi interpretate ca o convenție ilicită, atât timp cât nu rezultă din probe un eventual ajutor ilicit dat de profesor. În consecință, s-a reținut că nu a fost dovedit scopul cerut de art. 12 din Legea nr. 78/2000, în care inculpatul S.A. a furnizat subiectele de examen.

Or, din materialul probator administrat în cauză, rezultă cu certitudine că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a acestora.

Așa cum s-a reținut și în rechizitoriu, în perioada actuală, formele infracțiunii de luare de mită au evoluat, mijloacele de săvârșire a acestora s-au perfecționat și luarea de mită a început să fie acoperită sub forma unor diverse tranzacții economico-financiare de genul contractelor de consultanță, al circuitelor de compensare, precum și altor modalități. În acest sens, suma de 29.988 RON a fost primită de inculpat în mai multe tranșe, de la A.M., în calitate de acestuia de reprezentant legal SC V. SRL Topoloveni, sub forma unor contracte de prestări servicii de consultanță încheiate formal cu SC S.G. SRL Pitești, administrată de S.A.A., pentru ca reprezentanții agentului economic sus-menționat să beneficieze de protecția asigurată de inculpatul S.A. Practic, suma de bani era remisă pentru ca societatea să fie

încunoștințată de actele de control care urmau a se efectua, în scopul de a nu fi sancționată pentru încălcarea normelor în domeniul financiar-fiscal. Din probele administrate rezultă indubitabil că plata acestei sume cu titlu de consultanță nu se impunea, având în vedere că societatea avea organizat compartiment de evidență financiar-contabilă, în cadrul căruia lucrau patru persoane. De altfel, din înregistrările convorbirilor telefonice efectuate în cauză a rezultat că reprezentanții SC V. SRL Topoloveni discutau numai cu inculpatul S.A. cu privire la controalele efectuate de subordonații săi și nu au discutat niciodată cu numita S.A.A. referitor la așa-zisele activități de consultanță prestate de aceasta. Este de menționat că, la scurtă vreme după numirea lui la conducerea Gărzii Financiare, prin intermediul soției sale, S.A. a înființat SC S.G. SRL Pitești având ca obiect de activitate "activități de consultanță pentru afaceri și management". În acest context, primirea banilor a fost realizată în mod indirect, prin intermediul respectivului agent economic. Relevante în acest sens sunt înregistrările convorbirilor interceptate în cauză, din conținutul cărora rezultă, fără putință de tăgadă, că sub paravanul așa-ziselor contracte de consultanță, în realitate, reprezentanții SC V. SRL Topoloveni își cumpărau "liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare. De altfel, din probele administrate rezultă indubitabil că nu a existat o contraprestație a SC S.G. SRL Pitești. Nu se poate susține că nu s-a săvârșit nicio faptă, așa cum a reținut instanța de judecată care a dispus achitarea inculpaților în baza art. 10 lit. a) C. proc. pen. anterior. Pe de altă parte, împrejurarea că prin Sentința comercială nr. 101 din 26 septembrie 2012 a Judecătoarei Topoloveni pronunțată în Dosarul cu nr. 613/823/2012, s-a admis acțiunea formulată de SC S.G. SRL Pitești în contradictoriu cu SC M.I.I. SRL (fosta SC V. SRL Topoloveni) și s-a dispus obligarea părții la plata către reclamantă a sumei de 8.568 RON, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate și neachitate, dar și penalități de întârziere, nu poate prezenta relevanță în cauză. Este cert că "pârâta" a avut interes să se pronunțe o soluție de obligare a sa la plata așa-ziselor servicii de consultanță, în contextul în care, în prezenta cauză penală, aflată pe rolul organelor judiciare, se reținuse că unul dintre reprezentanții acestui agent economic îi dădea mită în acest mod lui S.A., "mascată" prin contractele de consultanță formal încheiate între părți, în condițiile în care din probele administrate în cauză a rezultat că, în realitate, nu se acorda niciun serviciu de acest fel.

De asemenea, împrejurarea reținută de instanță, în sensul că societatea a fost sancționată în situația în care au fost constatate nereguli, amenda aplicată fiind cea maximă prevăzută de lege în cazul contravenției constatate la 11 august 2008, nu prezintă relevanță în contextul în care, fiind avizată cu privire la datele acțiunilor de control și la obiectul acestora, reprezentanții agentului economic își puteau lua măsuri pentru nedescoperirea unor încălcări grave ale legii, știut fiind faptul că acestea pot fi descoperite de cele mai multe ori în cazul unor controale inopinate. Pe de altă parte, sancțiunile aplicate agentului economic la care s-a făcut referire în hotărârea instanței au fost modice raportat la cifra de afaceri a societății comerciale controlate, chiar dacă neregulile constatate au fost sancționate uneori cu amenda maximă prevăzută de lege. Împrejurarea că raportul de inspecție fiscală generală încheiat la data de 16 noiembrie 2009 de către D.G.F.P. Argeș - Serviciul de Inspecție Fiscală, care a privit și activitatea agentului economic în cauză pentru perioada ianuarie 2006 - februarie 2009, nu a relevat nereguli, nu prezintă relevanță probatorie raportat la infracțiunile de dare, respectiv luare de mită. Din probele administrate în cauză rezultă că, în timpul derulării actelor de control de către comisari ai Gărzii Financiare - Secția Argeș la SC V. SRL Topoloveni, inculpatul S.A. s-a interesat despre obiectul verificării, la solicitarea inculpatului A.M. și i-a comunicat acestuia să nu-și facă niciun fel de probleme.

În ceea ce privește infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității, ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, este de menționat că "folosul necuvenit" a fost însăși promovarea de către P.D.E. a examenului organizat de Garda Financiară - Secția Argeș pentru funcția de comisar debutant. Așa cum a reținut și instanța de judecată, inculpatul S.A. i-a furnizat fără drept inculpatei P.D.E. subiectele de examen. Totodată, din probele administrate în cauză rezultă și că, prin furnizarea subiectelor de examen inculpatei P.D.E., inculpatul S.A. "își plătea o datorie" către numitul U.M.A., acesta aflându-se în relații de rudenie cu inculpata. Împrejurarea că, față de învinuitul U.M.A., s-a dispus o soluție de netrimitere în judecată, nu prezintă relevanță, în condițiile în care, așa cum s-a arătat, scopul obținerii unor foloase necuvenite a fost urmărit de autor. Inculpata P.D.E., cunoscând aceste împrejurări, a fost de acord să fie sprijinită în sensul de a promova examenul pentru funcția de comisar debutant, fiind certă înțelegerea frauduloasă dintre aceasta și inculpatul S.A. De altfel, în practica judiciară au fost pronunțate soluții de condamnare a unor inculpați pentru fapte similare, reținându-se că folosul nepatrimonial constă în promovarea examenului pentru o anumită funcție, ca urmare a furnizării fără drept a subiectelor de examen (a se vedea în acest sens: Sentința penală nr. 336 din 2 februarie 2013 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în Dosarul nr. 3948/1/2008; Sentința penală nr. 1684 din 12 decembrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în Dosarul nr. 4074/1/2011). Or, raportat la aceste argumente, soluțiile de achitare a inculpaților S.A. și P.D.E., în baza art. 10 lit. d) C. proc. pen. anterior, nu pot fi primite.

Pentru aceste considerente, în temeiul dispozițiilor art. 379 pct. 2 lit. a) C. proc. pen. anterior, s-a solicitat admiterea

apelului, desființarea hotărârii atacate sub aspectul celor sus-menționate și pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice.

Apelul declarat de inculpatul S.A. nu a fost motivat în scris potrivit prevederilor art. 385¹⁰ C. proc. pen. anterior, însă criticile aduse hotărârii au fost susținute oral de apărătorul acestuia și au fost consemnate pe larg în practica deciziei.

Prin Decizia penală nr. 241 din 4 decembrie 2013 a Curții de Apel Ploiești, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, a fost admis apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A. - Serviciul Teritorial Ploiești împotriva Sentinței penale nr. 88 din 26 februarie 2013 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în ceea ce-l privește pe inculpatul S.A., sentință care a fost desființată în parte și, în rejudecare:

În temeiul art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, a fost condamnat inculpatul S.A., la pedeapsa de 2 ani închisoare.

Potrivit art. 71 C. pen. anterior, i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a și b) din același cod.

Conform art. 81 C. pen. anterior, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe durata termenului de încercare de 4 ani, stabilit conform art. 82 din același cod.

S-a făcut aplicarea disp. art. 71 alin. (5) C. pen. anterior în privința pedepsei accesorii.

S-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării disp. art. 83 C. pen. anterior.

Au fost menținute în rest dispozițiile sentinței.

A fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul S.A. împotriva aceleiași sentințe.

A fost obligat apelantul inculpat la plata sumei de 300 RON reprezentând cheltuieli judiciare către stat.

Curtea de apel, examinând sentința primei instanțe, în raport de criticile invocate și în limitele prevăzute de art. 371 și 374 C. proc. pen. anterior, pe baza materialului probator administrat în cauză, a constatat următoarele:

Inculpatul S.A. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată prev. și ped. de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6 și art. 7 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. (2) C. pen. anterior, precum și pentru folosire în mod direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Instanța de fond a dispus, în urma analizării probelor administrate, achitarea sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 41 alin. (2) și art. 33 lit. a) C. pen. anterior. Totodată, în baza art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. d) C. proc. pen. anterior, a fost achitat același inculpat sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, cu aplic. art. 33 lit. a) C. pen. anterior.

1. În privința infracțiunii de luare de mită în formă continuată, s-a reținut că inculpatul, în calitate de comisar-șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, în perioada ianuarie 2007 - ianuarie 2009, a primit de la inculpatul A.M., reprezentantul SC V.A. SRL, suma de 29.988 RON, pentru ca, în calitatea anterior menționată, să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le îndeplinească în mod necorespunzător, respectiv să asigure protecția activităților economice ilicite derulate de societatea anterior menționată, respectiv să-i încunoștințeze pe reprezentanții acestor societăți cu privire la activitățile de control ori să influențeze actele de control întocmite de subordonații săi.

S-a observat că actul de inculpare s-a bazat în primul rând pe anumite convorbiri telefonice interceptate în baza autorizațiilor emise de Tribunalul Argeș și redade pe larg atât în rechizitoriu, cât și în hotărârea instanței de fond. Din acestea rezultă succint că A.M. ar fi comunicat unei persoane de sex masculin cum i-ar fi dat 28 milioane inculpatului în baza unui "contract", iar ulterior, i-a telefonat direct inculpatului, în timpul unui control ce se desfășura inopinat la SC V.A., cerându-i acestuia informații în legătură cu acest control, iar inculpatul l-a asigurat că "nu sunt probleme".

Pe de altă parte, în același act de inculpare s-a susținut că reprezentanții SC V. SRL "își cumpărau liniștea" din partea organelor de control ale Gărzii Financiare prin plata mitei sub forma contractelor de consultanță către Comisarul șef al Gărzii Financiare, S.A., sens în care s-a constatat că această societate avea încheiat un astfel de contract cu SC S.G. SRL, ce are ca asociat unic și administrator pe S.A.A., soția comisarului șef.

Așa cum în mod corect a reținut și instanța de fond, SC V.A. a încheiat cu această din urmă societate contractul de consultanță nr. X1 din 3 ianuarie 2006, având ca obiect prestarea unor servicii de consultanță pentru afaceri și management, sens în care, în perioada 26 februarie 2007 - 2 februarie 2009, a plătit în baza facturilor emise suma totală de 29.988 RON, prin virament bancar, conform extraselor de cont existente la dosar.

Pentru serviciile prestate și justificarea facturilor emise, societatea SC S.G. SRL a întocmit un număr de 10 rapoarte de lucru. S-a observat că cele 10 rapoarte de lucru sunt aproximativ identice și nu indică date concrete referitoare la societatea V.A. Pe de altă parte, aceeași modalitate de lucru a fost adoptată de S.G. și în legătură cu alte societăți cu care se afla în relații comerciale (respectiv, I. SA, R. SA, T.D.G. SRL etc.).

Această modalitate de lucru nu a putut fi apreciată ca o formă mascată de încasare a unor venituri necuvenite, în condițiile în care, din însuși contractul încheiat, a rezultat că prestatorul se obligă să efectueze activități de consultanță pentru afaceri și management, neregăsindu-se în contract obligația de a întocmi, cu ocazia fiecărei activități prestate, un raport, așa cum a susținut acuzarea.

În aceeași ordine de idei, în mod corect a surprins instanța de fond declarațiile martorilor S.S., V.S. și D.S., ce lucrează în cadrul SC V.A. SRL și care au descris modalitatea în care se derula activitatea de consultanță prestată de S.A.A. Astfel, s-a reținut că modul în care s-a acordat consultanța era realizat prin prezentarea la firmă a administratorului S.A.A., iar alteleori a altor persoane desemnate de aceasta, consultațiile fiind acordate în primul rând compartimentului contabil, referindu-se la intrările și ieșirile de materiale și desfășurându-se cu reprezentanții acestui compartiment, dar și cu gestionarii și directorii, uneori chiar cu directorul general, iar alteleori și cu el, când se discuta despre sumele de bani pe care societatea le avea de plătit sau de încasat sau despre plățile restante, despre "cum merge vânzarea, despre faptul că nu veneau banii, despre faptul că se întârzia și plata salariaților, despre modul cum luam marfa, cum plăteam furnizorii", plata realizându-se prin bancă, în baza facturilor emise de către firma de consultanță.

Prin urmare, în condițiile în care martorii audiați în cauză au declarat că societatea administrată de soția comisarului șef al Gărzii Financiare Argeș a acordat consultanță SC V. SRL Topoloveni, de vreme ce au fost întocmite și o serie de rapoarte de lucru, chiar dacă nu aferente fiecărei facturi fiscale emise de către societate și au fost făcute raportări semestriale privind livrările/prestările de servicii efectuate în vederea impozitării, iar încasarea contravalorii acestora s-a realizat integral prin virament bancar, s-a apreciat în mod just că, în cauză, a fost dovedită prestarea unei consultanțe din partea SC S.G. SRL Pitești.

În același sens, s-a reținut că este relevantă împrejurarea că martorii M.D. și N.D.I. (comisari în cadrul Gărzii Financiare) au declarat că "niciodată comisarul șef S.A. nu le-a indicat care trebuie să fie atitudinea în momentul controlului în legătură cu o anumită societate, nici înaintea efectuării controalelor și nici ulterior, mai ales că acesta nu se afla în relații apropiate cu niciunul dintre angajați, având cu ei numai o relație strict profesională și neimplicându-se direct în controalele care se făceau de către subordonați".

Nici în ceea ce privește controlul efectuat la firma V. SRL Topoloveni, martorilor menționați nu li s-a cerut, potrivit propriilor depoziții, să adopte o anumită atitudine, comisarul șef nesolicitându-le, nici măcar ulterior efectuării controlului, explicații cu privire la rezultatul acestuia.

Coroborate, aceste aspecte pot conduce la concluzia că materialul probator administrat denotă un dubiu în ce privește susținerea Ministerului Public în sensul că s-ar fi încheiat contractul de consultanță în scopul protejării eventualelor activități ilicite ale SC V. SRL, prin intermediul comisarului șef al Gărzii Financiare, S.A. și că plata prestațiilor în baza acestui contract reprezintă o dare de mită mascată.

A fost avut în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și, întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia "orice îndoială este în favoarea inculpatului" (in dubio pro reo).

Regula "in dubio pro reo" constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 3 C. proc. pen. anterior se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula "in dubio pro reo" este o problemă de fapt. Înfrățuirea justiției penale cere ca

judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecării) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Chiar dacă, în fapt, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există și, totuși, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este "echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție" și, deci, inculpatul trebuie achitat.

Revenind la speța dedusă judecării, instanța de apel a observat că probele administrate în cauză, așa cum au fost redată mai sus, nu conduc la concluzia certă că inculpatul s-ar fi folosit de contractul de consultanță încheiat formal de soția sa cu SC V. SRL pentru a primi în mod repetat mită, sub o formă mascată, de la această societate, în scopul de a nu-și îndeplini sau a-și îndeplini în mod defectuos atribuțiile de serviciu.

Deși, în ultima perioadă, formele infracțiunii de luare de mită au evoluat, aceasta fiind de multe ori acoperită sub forma unor diverse tranzacții economico-financiare de genul contractelor de consultanță, circuitelor de compensare sau altor modalități, totuși, s-a constatat că susținerea parchetului (formulată ca o critică în apel) referitoare la împrejurarea că sumele de bani remise prin intermediul S.G. SRL constituiau, în fapt, o plată pentru ca societatea V.A. să fie încunoștințată de actele de control care urmau a se efectua, în scopul de a nu fi sancționată pentru încălcarea normelor în domeniul financiar-fiscal, nu a reieșit dincolo de orice dubiu din probele administrate.

Astfel, s-a reținut că împrejurarea că societatea V.A. avea organizat compartiment de evidență financiar-contabilă, în cadrul căruia lucrau patru persoane, nu justifică neapărat presupunerea că era inutilă încheierea contractului de consultanță. Acest aspect a fost, de altfel, foarte bine surprins de instanța de fond, care a concluzionat că existența acestui compartiment nu poate atrage automat veridicitatea opiniei acuzării, în condițiile în care numai dacă se au în vedere rapoartele de lucru întocmite, al căror conținut se coroborează cu declarațiile celor care au lucrat în cadrul acestui compartiment, se constată că obiectul consultanței, dar și tipul de consultanță acordată, depășește atribuțiile compartimentului respectiv, care nu puteau viza și managementul ori derularea afacerilor societății, cu privire la care s-a realizat consultanța, alături de sprijinul acordat în verificarea unor documente.

Nici critica referitoare la împrejurarea că din înregistrarea convorbirilor telefonice a rezultat că reprezentanții V.A. discutau numai cu inculpatul S.A. și niciodată cu soția acestuia, reprezentantul firmei de consultanță, nu a putut fi reținută, de vreme ce probele administrate au relevat o cu totul altă situație de fapt. În acest sens, a fost avut în vedere că nu sunt de neglijat declarațiile martorilor S.S., V.S. și D.S., redată pe larg mai sus și care au detaliat modalitatea de lucru convenită cu firma de consultanță ce se desfășura, potrivit depozițiilor lor, prin "prezentarea la firmă a administratorului S.A.A., iar alteori a altor persoane desemnate de aceasta, consultațiile fiind acordate în primul rând compartimentului contabil și referindu-se la intrările și ieșirile de materiale și desfășurându-se cu reprezentanții acestui compartiment, dar și cu gestionarii și directorii".

Prin urmare, contrar susținerilor Ministerului Public, s-a reținut că din probele administrate nu a rezultat dincolo de orice dubiu rezonabil că nu a existat o contraprestație din partea SC S.G. SRL pentru sumele de bani încasate. Or, veridicitatea contractului de consultanță este atestată și de faptul că, la data de 26 septembrie 2012, Judecătoria Topoloveni a pronunțat Sentința comercială nr. 101 în Dosarul nr. 613/828/2012, prin care s-a admis acțiunea formulată de reclamanta SC S.G. SRL, în contradictoriu cu SC M.I.I. SRL (fosta SC V. SRL Topoloveni) și s-a dispus obligarea părâtei la plata către reclamantă a sumei de 8.568 RON, reprezentând contravaloare servicii prestate și neachitate, dar și penalități de întârziere, reținându-se că, în baza contractului de prestări servicii nr. X1 din 3 ianuarie 2006, reclamanta s-a obligat să presteze părâtei activități de consultanță pentru afaceri și management, achitate însă doar până în luna octombrie 2008.

Nu în ultimul rând, s-a observat că ultima critică, referitoare la faptul că obiectul contractului îl constituia, în realitate, plata unor sume de bani necuvenite, în scopul ca reprezentanții V.A. să beneficieze de protecția inculpatului, în sensul de a fi încunoștințați de actele de control care urmau a se efectua, în scopul de a nu fi sancționată pentru încălcarea normelor financiar-fiscale, nu poate fi nici ea reținută.

S-a reținut că probele administrate au infirmat această ipoteză, în condițiile în care, din chiar înregistrările convorbirilor telefonice interceptate, a rezultat că, în timpul controlului efectuat la societate în data de 11 august 2008, inculpatul nu doar că nu a înștiințat reprezentanții V.A. despre acest control anterior efectuării lui, dar nici măcar nu cunoștea obiectul controlului, ca dovadă că nu se interesa în mod deosebit de această firmă și de controalele la care era supusă. Faptul că ulterior s-a interesat și l-a informat de inculpatul A.M. despre obiectul controlului inopinat nu a putut fi interpretat în

sensul dorit de acuzare, în condițiile în care comisarii din cadrul Gărzii Financiare ce au participat la efectuarea controlului și au fost ulterior audiați în instanță (M.D. și N.D.I.) au declarat că nu li s-a solicitat să adopte o anumită atitudine în legătură cu această societate, comisarul-șef nesolicitându-le nici măcar ulterior efectuării controlului explicații în legătură cu rezultatul acestuia.

Așadar, nu s-a dovedit împrejurarea că societatea ar fi fost favorizată în mod direct sau printr-o anumită atitudine a inculpatului. De altfel, nici critica potrivit căreia sancțiunile aplicate agentului economic în cauză au fost modice raportat la cifra sa de afaceri, nu a putut constitui o dovadă, de vreme ce sancțiunile în domeniul financiar-fiscal sunt stabilite în mod concret de legiuitor, neavând nicio legătură cu cifra de afaceri a agentului economic sancționat.

Pe de altă parte, s-a reținut că la controlul din data de 11 august 2008 în discuție, firmei SC V. SRL i-a fost aplicată amenda maximă prevăzută de textul de lege incriminator, ceea ce infirmă o dată în plus supozițiile parchetului, materializate în motivele de apel invocate în cauză.

Raportat la toate aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că nu s-a dovedit în cauză, dincolo de orice dubiu, elementul obiectiv al infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art. 254 C. pen. anterior și nici latura subiectivă a acestei infracțiuni, motiv pentru care s-a constatat că în mod corect instanța de fond a dispus achitarea inculpatului S.A. în temeiul prevederilor art. 11 alin. (1) pct. 2 lit. a) rap. la art. 10 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. anterior.

Pentru aceleași motive, în mod corelativ, s-a reținut că nici fapta inculpatului A.M. de dare de mită nu există, soluția instanței de fond de achitare a acestui inculpat, în baza aceluiași text de lege, fiind temeinică și legală.

2. Inculpatul S.A. a fost, de asemenea, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de folosire în mod direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori de alte foloase necuvenite, faptă prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, s-a reținut că inculpatul, în calitate de comisar-șef al Gărzii Financiare - Secția Argeș, respectiv de președinte al comisiei de examinare pentru examenul organizat în cursul lunii decembrie 2008, a furnizat fără drept subiectele pentru acest concurs numitei P.D.E.

În urma administrării probatoriilor la instanța de fond, s-a constatat că, după desemnarea comisiei de organizare a concursului, formată din S.A., în calitate de președinte, S.M. și D.A., membri, conform Deciziilor din 25 noiembrie 2008, s-a procedat la adoptarea măsurilor pentru susținerea examenului menționat, în urma căruia urmau să fie ocupate trei funcții publice de execuție în cadrul Gărzii Financiare Argeș.

S-a observat, din interceptările convorbirilor telefonice purtate de inculpat anterior susținerii examenului, că acesta s-a interesat de ceilalți doi membri ai comisiei (respectiv, la data de 11 noiembrie 2008, S.A. l-a contactat pe numitul V., pe care l-a întrebat dacă o cunoaște pe D.A. de la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, "că tre să vină la un examen la noi pe aicea", dar și pe V.M., consilier la Agenția Națională a Funcționarilor Publici, aceasta din urmă desemnată în comisia de soluționare a contestațiilor de această instituție, justificându-și întrebarea prin faptul că "să vedem cum facem cu ele, să le aducem, să le trimitem mașină, să le ...", "să ne purtăm civilizată", interlocutorul răspunzând "sigur!, că e ... nici nu-și bagă nasul").

În dimineața examenului, cei trei membri ai comisiei s-au întâlnit în vederea conceperii subiectelor de examinare (potrivit propriilor declarații). S-a observat că atât inculpatul, cât și ceilalți doi membri ai comisiei de examen au declarat că subiectele trebuiau concepute în două variante, în dimineața examenului, în urma consultării celor trei membri ai comisiei.

Că lucrurile nu s-au întâmplat în această manieră, o confirmă probele administrate atât în faza de urmărire penală, cât și la cercetarea judecătorească de la instanța de fond.

Astfel, martora D.A., reprezentant A.N.F.P și membru în comisia de examen, a declarat că, în dimineața examenului, a venit cu propriile subiecte pe "stick" și probabil și în format de hârtie, care ar fi trebuit să se regăsească în documentația de examen. A mai declarat că, la momentul la care a ajuns la sediul Gărzii Financiare Argeș, subiectele de examen erau deja făcute în biroul inculpatului S.A. și nu știe dacă au fost elaborate în dimineața respectivă.

Totodată, martorul S.M., comisar superior în Comisariatul General și membru în comisie, a declarat că nu a avut subiecte concepute anterior, s-a consultat cu inculpatul S.A. în biroul său, în dimineața examenului, dar nu a verificat dacă în plicuri au fost introduse două variante diferite de examinare.

Din verificarea documentației de examen s-a observat că, în realitate, cele două variante de subiecte erau identice, iar materialele pe care martora D.A. pretinde că le-a adus în dimineața examenului (cu titlu de variante de subiecte) nu se regăsesc în această documentație.

Prin urmare, s-a concluzionat că, în realitate, a fost întocmită o singură variantă de subiecte, introdusă în două plicuri sigilate diferite și purtând denumiri diferite, Nr. 1 și Nr. 2, pentru a se crea iluzia de legalitate, subiecte ce nu au fost întocmite de comisie în dimineața examenului.

A fost avut în vedere că aceasta constituie o primă premisă pentru deducția că subiectele au fost elaborate de inculpatul S.A. înainte de ziua examinării și au fost înmânate numitei P.D.E., candidat la examen pentru ocuparea postului de comisar debutant.

Ultima ipoteză a concluziei amintite a rezultat cu prisosință din înregistrările convorbirilor telefonice ale celor doi inculpați, redate pe larg în hotărârea instanței de fond. Dintre acestea, relevantă este convorbirea numitei P.E.D. din data de 9 decembrie 2008 (cu o seară înaintea susținerii probei scrise), după întâlnirea cu șoferul lui S.A., când a comunicat interlocutorului cele întâmplate, iar la întrebarea acestuia "și ți-a dat mai la amănunt?", îi confirmă, spunându-i că "mi-a mai dat încă trei", care "sunt total diferite de alea" și nu sunt scoase la calculator, ci sunt "de mână", exprimându-și temerea "ca astea să nu fie în afară de alea, ale lui" la momentul la care se vor face subiectele dimineață, dar și din conversația avută la data de 10 decembrie 2008, când este întrebată "și au fost din alea", iar ea confirmă.

O înțelegere cu inculpatul S.A. în vederea comunicării subiectelor și acordării unui sprijin la examen, a rezultat și din discuția telefonică avută de P.D.E. cu mama sa, la data de 10 decembrie 2008, când aceasta o întreabă "ai mai făcut semn pe lucrare?", dar și dacă "ai știut subiectele?", inculpata eschivându-se să răspundă.

S-a constatat că această variantă susținută de acuzare este confirmată și de depozițiile martorului P.V., șoferul inculpatului S.A., care a arătat că a fost trimis de acesta să se întâlnească cu inculpata P.E.D. în preziua examenului, căreia i-a înmănat o carte, "pe care nu a răsfoit-o" și nu știe dacă înăuntru erau însemnări sau foi cu notițe.

Din toate aceste probe coroborate, instanța de fond a ajuns în mod întemeiat la concluzia că inculpatul S.A. a sprijinit-o pe P.D.E. în vederea ocupării postului de comisar debutant în cadrul Gărzii Financiare Argeș, căreia i-a furnizat subiectele de examen, folosind în acest fel informații care nu erau destinate publicității, pe care le-a comunicat unei persoane neautorizate.

S-a reținut că, deși a analizat just materialul probator în această privință, totuși, instanța de fond a apreciat greșit cu privire la inexistența laturii subiective a infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

Astfel, s-a observat că textul de lege condiționează existența acestei infracțiuni de îndeplinirea condiției privind scopul în care ea să fi fost săvârșită, și anume "în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri, ori alte foloase necuvenite".

Atunci când legea vorbește de foloase necuvenite, ea se referă la sensul de drept comun al sintagmei, în accepțiunea dreptului penal, iar aceste foloase pot fi directe sau indirecte, dar fără a se renunța la caracterul de plată a prestației funcționarului. Sensul de folos "indirect" se referă la persoane interpuse, dar tot în ideea recompensării actului făptuitorului.

În aceeași ordine de idei, acțiunea inculpatului trebuie, în mod evident, să constituie un contraechivalent al conduitei sale lipsite de probitate. Reciproca acesteia trebuie să aibă caracterul unei plăți sau al unei răsplătiri în vederea efectuării unui anumit act determinat. Chiar dacă legea permite un avantaj patrimonial indirect, acesta trebuie să profite tot inculpatului, deși în chip mediat.

Aplicând aspectele teoretice la situația dedusă judecății, s-a făcut în mod întemeiat o legătură între ajutorul acordat inculpatei P.D.E. pentru promovarea examenului de comisar debutant și ajutorul acordat de numitul U.M.A., profesor universitar fiului lui S.A., să promoveze examenul de doctorat și să obțină o bursă de studii.

Astfel, din probe a rezultat cu certitudine că P.D.E. este rudă cu U.M.A. Pe de altă parte, fiul inculpatului a promovat examenul la Școala Doctorală în cadrul Universității L.B. din Sibiu, sub conducerea profesorului U.M.A.

Despre sprijinul reciproc pe care cei doi și l-au acordat pentru rudele lor, sunt relevante anumite convorbiri telefonice interceptate, al căror conținut a fost redat în dosarul de urmărire penală:

La data de 18 septembrie 2008, o discuție între S.A. și U.M.A. denotă că acesta din urmă se interesa de examen în

legătură cu nepoata sa, pentru care S.A. întreabă dacă ar putea "să-i facem noi o vechime așa de un an, pe undeva, că a lucrat, să-i luăm o adeverință, că a desfășurat", întrucât "ăștia la București nu vrea să-mi schimbe postul în ...", din debutant "ne dă expert asistent", iar una dintre condiții este "un an vechime", S.A. afirmând "să vedem cum facem noi".

În aceeași convorbire telefonică, S.A. discută cu interlocutorul său despre B. (fiul său), căruia profesorul i-a dat o carte, pe care să o studieze, urmând ca acesta să-l caute din nou și să-i dea și o altă carte, precizându-i lui S.A. că, pe data de 24 octombrie dimineața, va avea loc colocviul de admitere.

Mai mult, în perioada în care se derulau procedurile de înscriere la doctorat a fiului inculpatului S.A. și chiar anterior acestui moment, acesta din urmă a discutat telefonic cu profesorul U.M.A. în legătură cu nepoata acestuia, P.D.E., solicitându-i profesorului să îi comunice fetei "să vină mâine până la mine! Să discut eu ceva cu ea!", dar și cu aceasta, cum s-a întâmplat la datele de 19 septembrie 2008 ori 14 octombrie 2008, conversații interceptate cu autorizarea Tribunalului Argeș, din care rezultă că femeia s-a întâlnit cu comisarul șef S.A.

Din discuțiile avute de S.A. cu profesorul U.M.A. rezultă că tinerei i-a fost dată bibliografia - "i-am dat bibliografie, i-am dat tot", dar și că "încercăm s-o facem comisar dacă vom reuși".

Din toate aceste probatorii, s-a reținut că se poate cu ușurință concluziona că S.A. și U.M.A. au efectuat unul în favoarea altuia contraprestații pentru rudelor lor, fiind evident că sprijinul acordat de inculpat numitei P.E.D. reprezenta o "plată" a datoriei pe care acesta din urmă o avea față de profesorul universitar, ce urma să-l ajute pe fiul său să promoveze examenul de doctorat și să obțină o bursă de studii.

Dovada legăturii între cele două contraprestații este convorbirea telefonică purtată de U.M.A. cu o persoană de sex masculin, la data de 13 decembrie 2008, despre succesul inculpatei P.E.D. (interlocutor: "Vai ce realizare! Ptui, ce-ați reușit dumneavoastră!" U.M.A. "Extraordinar! Îți dai seama?" interlocutor: "Ce-ați reușit dumneavoastră?" U.M.A.: " Păi, îți dai seama cât a costat? Păi da!" Interlocutor: "Vai de mine", U.M.A.: "Acum să dea Dumnezeu să rezolvăm și cu tine și pe urmă cu B. acesta. Cu B., că B. trebuie să învețe. Lasă-l în pisici că nu nvață ... mare ... ce ...").

Raportat la toate aceste considerente, instanța de apel a apreciat că, în cauză, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, inclusiv latura subiectivă a acestei fapte, care a constat în scopul obținerii unor foloase necuvenite pentru fiul inculpatului, respectiv promovarea de către acesta a examenului la doctorat cu bursă.

Sub acest aspect, s-a reținut că este lipsită de relevanță împrejurarea că, față de învinutul U.M.A., s-a dispus o soluție de netrimitere în judecată, deoarece acest fapt nu poate nega săvârșirea faptei de către inculpatul ce a fost trimis în judecată și față de care s-au dovedit în totalitate acuzațiile. De asemenea, este lipsit de relevanță aspectul că nu s-a solicitat anularea examenului de ocupare a unor funcții publice la Garda Financiară Argeș, susținut în decembrie 2008, deoarece acest lucru se poate întâmpla după rămânerea definitivă a hotărârii penale prin care se constată neîndeplinirea condițiilor de legalitate în legătură cu acesta.

Pentru aceste motive, s-a apreciat că apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.N.A - Serviciul Teritorial Ploiești este întemeiat, astfel că, în temeiul art. 379 pct. 2 lit. b) C. proc. pen. anterior, a fost admis și, în urma desființării sentinței instanței de fond, a fost rejudecată cauza sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

În urma rejudecării, s-a dispus condamnarea inculpatului S.A. pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, respectiv folosire în mod direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori de alte foloase necuvenite, la o pedeapsă de 2 ani închisoare.

La individualizarea pedepsei aplicate, s-a ținut cont, în primul rând, de principiile și criteriile generale prevăzute de art. 72 C. pen. anterior, dar și de gradul concret de pericol social al infracțiunii săvârșite, evidențiat prin prisma circumstanțelor reale - împrejurările și modalitățile de comitere a acesteia (inculpatul s-a folosit de funcția publică deținută și a uzat de informații ce nu erau destinate publicității pentru a o ajuta pe inculpata P.E.D. să promoveze concursul de ocupare a postului de comisar debutant, împiedicând în acest fel pe alți candidați, poate mai pregătiți, să promoveze în mod legal acest concurs).

S-a ținut cont, totodată, și de circumstanțele personale ale inculpatului, care nu are antecedente penale și deține funcția de care s-a folosit în mod ilicit de foarte mulți ani.

În privința modalității de executare a pedepsei aplicate, instanța de apel a apreciat, revenind la lipsa de antecedente

penale a inculpatului, că scopul preventiv-educativ al pedepsei, prev. de art. 52 C. pen. anterior, poate fi atins și fără executarea acesteia în regim de detenție, sens în care a făcut aplicarea prevederilor art. 81 C. pen. anterior referitoare la suspendarea condiționată a executării. În temeiul disp. art. 82 și 83 C. pen. anterior, s-a stabilit termenul de încercare de 4 ani și s-a atras atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor legale cu privire la această instituție.

Pentru toate considerentele expuse pe larg mai sus, s-a constatat că apelul inculpatului S.A. în privința textului de lege aplicabil achitării sale este nefondat și a fost respins ca atare.

Inculpata P.D.E. a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea faptei de complicitate la infracțiunea de folosire în mod direct sau indirect de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori de alte foloase necuvenite, prev. de art. 26 C. pen. anterior rap. la sort. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

S-a observat că, pentru săvârșirea acestei fapte, legiuitorul a instituit condiția ca făptuitorul să dețină o funcție publică în baza căreia să aibă acces la informații ce nu sunt destinate publicității și să permită accesul la aceste informații unor persoane neautorizate.

Totodată, a fost avut în vedere că forma de participare a complicității constă în ajutorul acordat autorului faptei, înlesnirea în orice mod a comiterii acesteia, înainte sau în timpul săvârșirii acesteia, or, în cauză, s-a reținut că este evident că inculpata P.E.D. nu a acordat ajutor sau înlesnire inculpatului S.A. pentru comiterea faptei reținute în sarcina lui, ci doar a beneficiat de informațiile nedestinate publicității, în scopul promovării concursului.

Din acest motiv, nu s-a putut reține fapta de complicitate în sarcina inculpatei, constatându-se că soluția de achitare pronunțată de instanța de fond este temeinică și legală sub acest aspect.

Împotriva deciziei penale anterior menționate, în termen legal, au declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești și inculpatul S.A.

Parchetul a invocat cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 17² C. proc. pen. anterior, solicitând casarea hotărârilor pronunțate în cauză și, în rejudecare, condamnarea inculpatei P.D.E. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori de alte foloase necuvenite, prev. de art. 26 C. pen. anterior rap. la art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În motivele scrise și în susținerile orale, procurorul a arătat că actele de ajutor date de inculpata P.D.E. se circumscriu unor acte de complicitate morală.

Inculpata l-a încurajat pe inculpatul S.A. să-i ofere subiectele la examenul pe care l-a susținut, întâlnindu-se în acest scop cu șoferul inculpatului S.A., de la care a primit o carte.

De asemenea, procurorul a susținut că, în permanență, inculpata P.D.E. i-a întreținut inculpatului S.A. credința că, dacă acesta din urmă săvârșește fapta, îi produce ei un avantaj și își ajută fiul, care se înscriesese la doctorat, ajutându-l și pe unchiul inculpatei, pentru ca acesta să-i faciliteze admiterea la doctorat fiului inculpatului S.A.

Ca atare, s-a apreciat că toate aceste elemente constituie acte de complicitate morală, astfel încât, în speță, s-a făcut o greșită aplicare a legii.

Același caz de casare a fost invocat și în ceea ce privește greșita achitare a inculpatului S.A. pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. (2) C. pen. anterior rap. la art. 5 alin. (1), art. 6, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, respectiv pentru infracțiunea de dare de mită, reținută în sarcina inculpatului A.M.

Pentru infracțiunea de dare de mită, procurorul face trimitere la serviciile prestate prin SC S.G. SRL Pitești, care, însă, în realitate, nu au fost prestate, fiind doar o modalitate de a masca mita, în condițiile în care nu există niciun contract încheiat între aceasta și SC V. SRL Topoloveni.

Pe cale de consecință, s-a solicitat casarea ambelor hotărâri și condamnarea inculpaților S.A., respectiv A.M. pentru infracțiunile reținute în sarcina acestora prin actul de trimitere în judecată.

Recurentul inculpat S.A. a invocat cazurile de casare prevăzute de art. 385⁹ pct. 17² și 12 C. proc. pen. anterior.

Prin prisma primului caz de casare, se face trimitere la interpretarea trunchiată a probelor, prezumția de nevinovăție nefiind înlăturată cu probe certe.

În ceea ce privește cel de-al doilea caz de casare, a susținut că nu există elementul material al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită întrucât la baza oricărei infracțiuni de corupție există o sumă de bani sau un interes al funcționarului.

S-a arătat că în hotărârea primei instanțe se face vorbire de faptul că subiectele au fost date, fără a exista o contraprestație, or, în lipsa acesteia, înmânarea unor subiecte de examen nu constituie infracțiune.

Ca atare, a solicitat achitarea sa pentru infracțiunea de luare de mită și menținerea soluției de achitare pentru infracțiunea prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte reține că, potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs.

Astfel, examinând recursurile prin prisma criticilor formulate, cât și din oficiu, conform art. 385⁹ alin. (3) C. proc. pen. anterior, Înalta Curte constată că acestea sunt nefondate, pentru următoarele considerente:

Cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 17² C. proc. pen. anterior poate fi invocat atunci când se constată că hotărârile pronunțate în cauză sunt contrare legii sau că instanțele au făcut o greșită aplicare a legii.

În ambele ipoteze, legiitorul are în vedere o eroare de drept și nu una de fapt, ultima putând fi invocată doar în calea de atac a apelului, când instanța de control judiciar are obligația de a examina cauza dedusă judecății sub toate aspectele de fapt și de drept.

Prin hotărâre "contrară legii" se înțelege acea hotărâre prin care instanța dă o dispoziție interzisă de lege ori omite să se pronunțe cu privire la o dispoziție la care legea o obligă în mod imperativ.

A doua variantă a acestui caz de casare - prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii - se referă la toate celelalte situații în care instanța a comis o eroare de drept, în afara celor limitativ prevăzute de art. 385⁹ C. proc. pen. anterior și are în vedere dispozițiile legale care privesc infracțiunea, pedeapsa și răspunderea penală.

Examinând criticile formulate de parchet și de recurentul inculpat S.A., Înalta Curte constată că acestea nu privesc o eroare gravă de drept, ci una de fapt, care nu mai poate fi supusă cenzurii instanței de recurs.

Chiar dacă s-ar trece peste acest impediment procedural, Înalta Curte constată că instanțele au stabilit o stare de fapt corectă, fundamentată pe ansamblul probelor administrate în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești.

Cu privire la critica parchetului în sensul reținerii complicității morale pentru inculpata P.D.E., se impune a se avea în vedere următoarele elemente:

Complicitatea morală se caracterizează prin aceea că efectele sale poartă asupra psihicului făptuitorului, prin întărirea și întreținerea intenției autorului de a comite o faptă prevăzută de legea penală.

Pot fi considerate acte de complicitate morală înlăturarea ezitărilor, nedumeririlor sau temerilor autorului, întreținerea unei stări afective de natură a întări hotărârea infracțională, încurajarea autorului în timpul săvârșirii faptei, promisiunea de sprijin, fie în cursul executării, fie după aceea, prin tănuire și favorizare, chiar dacă promisiunea făcută nu a fost respectată.

Chiar dacă în cazul complicității morale se acționează asupra psihicului autorului, aceasta trebuie să îmbrace forme concrete, deoarece simpla intenție, neconcretizată într-o manifestare externă, materială, nu poate cădea sub incidența legii penale.

Sintetizând, elementul material al laturii obiective a complicității - ca formă de participație penală - presupune îndeplinirea următoarelor condiții: să se fi săvârșit de către autor o faptă prevăzută de legea penală; să se fi săvârșit de către complice acte de înlesnire sau ajutor la comiterea acelei faptei; contribuția compliceului să fi folosit efectiv la

săvârșirea faptei prevăzute de legea penală.

În cauza dedusă judecății, astfel cum au reținut și instanțele de fond, respectiv apel, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru reținerea, în sarcina inculpatei P.D.E., a unei complicități morale la fapta reținută în sarcina inculpatului S.A., aceasta beneficiind doar de informațiile nedestinate publicității pentru a promova concursul la care se înscriesese.

În ceea ce privește interpretarea probelor de către instanța de apel, Înalta Curte reține, pe de o parte, că aceasta nu mai poate fi supusă cenzurii, cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ pct. 18 C. proc. pen. anterior fiind abrogat prin Legea nr. 2/2013, iar pe de altă parte, analiza instanței de apel este corectă, atât cu privire la infracțiunea de luare de mită reținută în sarcina inculpatului S.A., cât și cu privire la infracțiunea de dare de mită reținută în sarcina inculpatului A.M.

Sub aspectul infracțiunii prev. de art. 12 lit. b) din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, reținută în sarcina inculpatului S.A., Înalta Curte constată că aspectele invocate în recursul acestuia nu constituie o încălcare a legii, în sensul dispozițiilor art. 385⁹ pct. 17² C. proc. pen. anterior.

În realitate, recurentul inculpat contestă starea de fapt, interpretarea probelor de către instanța de apel, care nu pot fi supuse controlului instanței de recurs.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 1 lit. b) C. proc. pen. anterior, Înalta Curte va respinge, ca nefondate, recursurile declarate în cauză.

În temeiul art. 275 alin. (2) C. proc. pen., recurentul intimat inculpat S.A. va fi obligat la plata sumei de 275 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, în care se va include și onorariul convenit pentru apărarea din oficiu, conform dispozitivului.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați A.M. și P.D.E., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 75 RON, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești și de inculpatul S.A. împotriva Deciziei penale nr. 241 din 4 decembrie 2013 a Curții de Apel Ploiești, secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, privind și pe inculpații A.M. și P.D.E.

Obligă recurentul intimat inculpat S.A. la plata sumei de 275 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, din care suma de 75 RON, reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu până la prezentarea apărătorului ales, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru intimații inculpați A.M. și P.D.E., până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 75 RON, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22 septembrie 2014.

Procesat de GGC - AZ